

FLICREATE PROJECT

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

**ZÁRÓJELENTÉS AZ
EGYÜTTMŰKÖDŐKNEK
&
TANÁRI KÉZIKÖNYV A
RÉSZTVEVŐ TANÁROK
SZÁMÁRA**

*FLI CREATE (FLipped CREative Awareness Teaching) Strategic Partnership Programme
Erasmus+ - Field Education - KA2 Develop of innovation scheme- Project Number
2019-1- ITO2-KA201-063149*

*Az Európai Bizottság által e kiadvány elkészítéséhez nyújtott támogatás nem jelenti a tartalom jóváhagyását,
amely kizárólag a szerzők véleményét tükrözi, és a Bizottság nem tehető felelőssé a benne foglalt információk
bármilyen felhasználásáért.*

ELŐSZÓ

A mai középiskolások fiatal generációja nem boldog. Félnék a jövőtől. Kevés a munkahely és általános pesszimizmus uralkodik a társadalomban. Ennek ellenére az ambiciózus egyének bebizonyítják, hogy sikeresek lehetnek, ha van egy világos céljuk és keményen dolgoznak.

Ez a generáció egy szakadék szélén áll. A körülöttük lévő világ teljesen más, mint az, amelyben a szülei felnőttek. A sikert ma teljesen más dolgok határozzák meg, mint a múltban. Ha harminc évvel ezelőtt elég volt egy területről rendelkezni tudással, ma valami újat kell alkotni a meglévő tudásból ahhoz, hogy sikeres legyél. Ha húsz évvel ezelőtt úgy kaphattál munkát, hogy egyszerűen ismerted a megfelelő embert, ma sokkal többet kell felmutatnod. Ha tíz évvel ezelőtt elég volt feltalálni valamit, ma már el kell adni ezt a találmányt ahhoz, hogy boldogulni lehessen.

De ha egy lépést hátrébb lépünk, láthatjuk, hogy ennek a generációnak hihetetlen lehetőségei vannak. Az új technológia által lehetővé tett, összekapcsolt világ szinte bárki számára lehetővé teszi, hogy megtalálja a helyét és hozzájáruljon. Ma már teljesen lehetséges, hogy egy hobbiból céget csináljunk, és abból éljünk, amit szeretünk.

Évtizedekkel ezelőtt a legfontosabb dolog, ami visszatartotta a vállalkozást indítani akaró embereket, a tőke hiánya volt. Ma már másképp állnak a dolgok. Egy vállalkozás egy laptop és egy internetkapcsolat segítségével is elindítható. A fő dolog, ami ma visszatartja az embereket, az az értékesítési ismeretek és az üzleti készségek hiánya. Ez az oka annak, hogy a legtöbb ember nem hisz abban, hogy képes vállalkozásba kezdeni.

Azok, akik elég szerencsések voltak ahhoz, hogy elérjék első sikerüket, olyan tapasztalatot szereztek, amely megmutatta nekik, hogy a dolgok megtehetőek. Hajlandóak lesznek újra megpróbálni, és bátorságot gyűjtenek a kitartáshoz.

A tanárok szerepe az, hogy segítsék őket ebben az első lépésben.

Matija Goljar

Alapító és
Vezérigazgató
Ustvarjalnik

0. TARTALOMJEGYZÉK

Ez a dokumentum a következőkből áll:

0. Tartalomjegyzék	3
1. Tanári utasítások	4
a. Első rész: az órák megkönnyítése	4
b. Második rész: Hogyan legyünk nagyszerű tanárok	5
c. Harmadik rész: Nagyon ambiciózus célok kitűzése	8
d. Negyedik rész: személyes mentorálás az osztályteremben	9
2. A tervezett órák, azok célja és indoklása	16
a. Kommunikáció	16
b. Írástudás	27
c. Informatikai készségek	40
d. Kutatás és adatprezentáció (konkrét)	54
e. Kritikai gondolkodás	70
f. Konkrét előadások	80
3. A tevékenységekről szóló végső projektjelentés	96
a.	A lecke létrehozása 96
b. A tanárképzés	97

1. TANÁRI UTASÍTÁSOK

ELSŐ RÉSZ: AZ ÓRÁK LEBONYOLÍTÁSA

Egy interaktív óra vezetése nagyban különbözik az előadás tartásától vagy a hagyományos tanítástól. Különleges készségeket és más megközelítést igényel.

A CSELEKVÉSEN KERESZTÜL TÖRTÉNŐ TANULÁS A LEGHATÉKONYABB MÓDJA A TUDÁS ÁTADÁSÁNAK. A FACILITÁTOR FELADATA, HOGY A RÉSZTVEVŐKET OLYAN ÉLMÉNYEN KERESZTÜL VEZESSE, AMELY ÚJ FELISMERÉSEKKEL GAZDAGÍTJA ŐKET.

Az óravázlatban számos tanműhely jellegű tevékenységet készítették elő a mentorok számára. Ezek mindegyike megköveteli a mentortól, hogy közvetítőként lépjen fel, és lépésről lépésre vezesse a résztvevőket egy olyan tapasztalaton keresztül, amely az üzleti élet egy adott aspektusára vonatkozó betekintést nyújt számukra.

Tudni kell, hogy a tapasztalatok önmagukban nem tanítanak semmit. Csak akkor tanulunk igazán, ha kontextusba helyezzük őket, ha megkérdezzük magunktól, hogy "mit tanultunk".

A közvetítő feladata, hogy a résztvevőket eljuttassa a kívánt felismerésekhez. A tevékenységnek csupán olyasminek kell lennie, ami elindítja a témáról szóló beszélgetést, és a tanulóknak a valós tapasztalataik alapján új felismerésekre és meglátásokra kell jutniuk.

TIPPEK A NAGYSZERŰ FACILITÁLÁSHOZ:

- Adjon nagyon világos utasításokat. Semmi sem rontja el gyorsabban a tevékenységet, mint amikor a résztvevők nem tudják, mit kell tenniük.
- Az utasítások kiadása után tegyen fel mindenkinek kérdéseket, például "értjük egymást?". "Tudjátok, hogy mit kell tennetek?" "Készen állunk?", hogy megbizonyosodjon arról, hogy mindenki ugyanazon az oldalon áll.
- Magyarázza el a tevékenység okát. Néha a résztvevők úgy fogják érezni, hogy ez egy játék, ezért meg kell határozni a kontextust.
- Nagyon ügyeljen az időre. Ha kifut az időből, a tevékenységnek nem lesz értelme. Készüljön fel stopperórával.
- Bármilyen tevékenység semmit sem ér az utána következő megbeszélés nélkül, mert a tanulás csak később történik meg.
- A megbeszélés végén a moderátor feladata, hogy összegezze a dolgokat, és újra megfogalmazza a fontos tanulságokat. Ezt a következő szavakkal kell megtenni: "következtetésre jutottunk" - ismerje el, hogy ez egy közös tanulási tapasztalat volt.

MÁSODIK RÉSZ: HOGYAN LEGYÜNK NAGYSZERŰ TANÁROK

A tanács olyan, mint a hó; minél lágyabban hull, annál tovább időzik rajta, és annál mélyebbre süllyed az elmében.

- Samuel Taylor Coleridge

AZ USTVARJALNIK TANÍTÁSI FILOZÓFIÁJA: A LEGJOBB MENTOR SZIKRÁT GYÚJT A DIÁK SZEMÉBEN

Első lépés: Ne ess pánikba, eleget tudsz.

Ha arra gondolsz, hogy ki a jobb kosárlabdázó, Michael Jordan vagy az edzője, Phil Jackson, a válasz nagyon is nyilvánvaló. Mégis, az edző sok mindent megtaníthat a játékosnak. Ne aggódj, ha nem tudsz mindenre választ, vagy nem vagy mestere a történetmesélésnek - ez nem a te feladatod. A te feladatod az, hogy te legyél az a személy, aki végigvezeti a leendő változtatót a következő lépéseken. Tehát szó szerint az egyetlen dolog, amit tudnod kell, az a következő néhány lépés. Sőt, azt látjuk, hogy a legjobb mentorok nem azok, akiknek az agyát elborítják az összes részlet és bonyodalom, ami egy összetett vállalkozás vezetésével jár, hanem olyanok, akik még mindig tudják értékelni a szerény kezdeteket - mert pontosan ott tartanak most.

Második lépés: Higgy a fiatalokban

Az egyetlen kötelességed, hogy valóban higgy azokban a fiatalokban rejlő lehetőségekben és képességekben, akikkel foglalkozol. Ők nem látják a bennük rejlő lehetőségeket és képességeket, ezért neked kell megmutatnod nekik. Építsd fel az önbizalmukat! Vidd el őket egy utazásra, és hagyd, hogy megszerezzék az első tapasztalataikat - ez az, amire mindig vissza tudnak majd támaszkodni.

Harmadik lépés: Vezesd a felfedezés folyamatát

Az Te feladatod, hogy az élmények kurátora legyél. A fiatalok sok mindent képesek megtanulni, de még nem tudják, mi az igazán fontos. Vezesd őket lépésről lépésre, és mutasd meg nekik először az alapelveket, a részleteket pedig hagyd, hogy később fedezzék fel, amikor szükségük lesz rájuk. Ne menjünk eleinte túl mélyre, mert az csak túlbonyolítja a dolgokat. Ne feledd, hogy mindig jobb valamit érezni és megtapasztalni, mint tanulni róla - először mutasd meg, aztán magyarázd el.

Negyedik lépés: Kövesd az utat

A szakmai siker nehéz. Nagyon nehéz. De ezt a diákoknak először nem szabad tudniuk, mert ez tönkretenné a motivációt. Kezdd azzal, hogy a diákokat az első sikerükhöz vezeted, és építse fel a lelkesedést és az örömet. Hagyd, hogy elhiggyék, hogy meg tudják csinálni. Aztán amikor valódi akadályokkal kezdenek szembesülni, szánjon időt arra, hogy elmagyarázza nekik a valóságot: hogy a kitartás felülmúlja a tehetséget, és hogy a kemény munka általában az egyetlen helyes válasz. Ne feledd, hogy a célod az, hogy megmutasd nekik az utat, hogy hogyan kezdjenek bele valamibe. Néha úgy döntenek majd, hogy ez nem nekik való, ami teljesen rendben van. De nem számít, mi történik, meg fogják tanulni a folyamatot, és felkészültek lesznek a jövőre.

Ötödik lépés: Építsd fel az önbizalmadat, mielőtt elkezdenél beszélni az ötletekről

Általában a saját fejünk az, ami megakadályoz minket abban, hogy kövessük az álmainkat. Nem hiszük el, hogy képesek vagyunk rá, ezért meg sem próbáljuk. Mentorként az első feladatod, hogy felépítsd a diákok önbizalmát. Csak ezután kezdhetsz el beszélgetni az ötletekről, projektekről és egyéb dolgokról. Így nem lesz belső szűrő.

Hatodik lépés: Hozz létre egy nyitott teret

Arra kell törekedned, hogy nyitott, elfogadó környezetet teremts. Az osztályterem egy olyan hely, ahol szabadon megoszthatók az ötletek és a diákok nem ítélik el egymást. A diákoknak tudniuk kell, hogy megbízhatnak a mentorban, és hogy a csapat egymást segíti a sikerhez. Fontos, hogy ezt az eszményt terjesszük a klubban részt vevők között.

Hetedik lépés: Legyél szigorú

Nem az a feladatod, hogy mindig azt mondd a diákoknak, hogy nagyszerűek és az ötleteik csodálatosak. Ellenkezőleg, nagyon szigorúnak kell lenned, amikor a diákok erőfeszítéseit kell megítélned: a piac nem lesz velük szemben kedvesebb. A kulcs az, hogy igényes legyél, de azt is mondd el nekik, hogy tudod, hogy sok mindenre képesek. Ugyanez vonatkozik a projektötletekre és a döntésekre is. Ne hagyd, hogy egy kudarcra ítélt ötletet kövessenek, hanem vezesd őket a siker felé.

Nyolcadik lépés: A jó mentor felteszi a megfelelő kérdéseket

A legjobb módja a támogató és a szigorúság egyensúlyának megteremtésére a szókratikus módszer, a kérdések feltevésének elfogadása. Így irányítod a gondolkodásukat, hogy saját válaszokra és tanulságokra jussanak. Saját maguknak kell gondolkodniuk ahelyett, hogy arra várnának, hogy te gondolkodj helyettük.

Kilencedik lépés: Tartsd erősen a motivációt

Egy év nagyon sok idő egy középiskolás diák életében. Ráadásul egy vállalkozás beindítása hosszú és nehéz folyamat. Nagyon valószínű, hogy a legtöbb diáknak számára ez lesz az első alkalom, hogy ennyi időt szán egyetlen projektre. A Te feladatod, hogy gondoskodj a motivációról és a felhajtásról. Ennek legjobb módja, ha megmutatod, hogy valóban érdekli a diákok projektje és eredményei iránt, valamint számontartod rajtuk a kitűzött ütemtervet. Együtt kell ünnepelned velük a sikereiket, és vigasztalni kell őket, ha valamiben kudarcot vallottak.

Tizedik lépés: Nem vagy egyedül, lépj kapcsolatba más mentorokkal!

Természetes, hogy tanítás közben sok nehézséggel fogsz szembesülni. Néha a diákjaid olyan kérdéseket tesznek fel, amelyekre nem tudsz válaszolni. Néha többet fognak tudni egy-egy műszaki területről, mint te. Ne feledd, hogy sok más mentor is hasonló helyzetben van, ezért érdemes kapcsolatot teremtened velük, és segíteni egymást. Azt is tudnod kell, hogy az egész tanítás azért van, hogy segítsen. Azokat a diákokat, akik a legígéretesebbnek mutatkoznak, mindenképpen be kell mutatni szakirányúbb tanároknak vagy a területük szakértőinek, hogy extra támogatást kaphassanak.

Bónusz: Ne feledd, hogy példakép vagy

A diákok rajtad keresztül kapnak először betekintést az üzleti világba. Bármit is teszel, azt ők a normának fogják tekinteni, hiszen te vagy a mentoruk. Ez egyszerre áldás és átok, ezért légy felelősségteljes.

HARMADIK RÉSZ: TŰZZÜNK KI NAGYON AMBICIÓZUS CÉLOKAT

"Célozd meg a Holdat. Ha elvéted, csillagok között fogsz landolni."

- W. Clement Stone

A DIÁKOK SOKKAL NAGYOBB DOLGOKRA KÉPESEK, MINT AMILYENEKET ELKÉPZELNEK. A MENTOR CÉLJA, HOGY INSPIRÁCIÓT ÉS TÁMOGATÁST NYÚJTSON AZ ÚT SORÁN.

A múltban láttuk, hogy a diákok rendkívül ambiciózus projekteket valósítottak meg. A projektalapú tanításnak nincsenek korhatárai, merjünk ambiciózus projekteket felvenni, és ne legyünk észszerűtlenek a céljainkat illetően.

A diákok nincsenek tisztában azzal, hogy mik a képességeik. Általában sokkal, de sokkal magasabbak, mint gondolják. Ennek a tanulási megközelítésnek nagy része, hogy segítsük őket abban, hogy lássák, hogy képesek, és önbizalmat adjunk nekik, hogy belevágjanak.

Amikor egy ötlet mellett döntünk, és korán kitűzzük a céljainkat, ambíciót kell mutatnunk, és biztosítanunk kell a lelkesedést. A vállalkozói klub tökéletes környezetet biztosít a diákoknak ahhoz, hogy hatalmasat ugorjanak előre.

NEGYEDIK RÉSZ: SZEMÉLYES MENTORÁLÁS AZ OSZTÁLYTEREM KONTEXTUSÁBAN

“Mi az a tanár? Megmondom: nem az, aki tanít valamit, hanem az, aki arra inspirálja a diákokat, hogy a legjobbat hozza ki magából annak érdekében, hogy felfedezze, amit már tud.”

- Paolo Coelho

TALÁN A LEGNAGYOBB HATÁS AKKOR TÖRTÉNIK, HA A TANÁR IDŐT SZÁN ARRÁ, HOGY SZEMÉLYES SZINTEN MEGISMERJE A DIÁKOKAT, ÉS MENTORKÉNT A SIKER FELÉ TERELGETI ŐKET.

Ahhoz, hogy támogassuk a diákokat, mentoroknak kell lennünk, idősebb testvéreknek, barátoknak, és néha még szülőként is felléphetünk. Mindezekhez a coaching területe nagyon hasznos meglátásokkal szolgálhat.

Ez egy rövid áttekintés lesz néhány kipróbált és bevált mentorálási technikáról, amelyet a Coach.me tudásfájlokból vettünk át, és a középiskolai kontextushoz igazítottunk.

A LENDÜLET KERETRENDSZER

Általában a diákok a következő problémákban szorulnak leginkább támogatásra:

- A cél kitűzése vagy a cél megtalálása
- Személyes fegyelem a megvalósításhoz

A coaching alapelve, hogy először a szokást kell megtanítani, majd később a növekedésre való felkészítést. Ez a szokás-először coaching minta a legmegfelelőbb a diákokkal való minden általános interakcióra - a klubokban vagy a klubon kívül.

Ezt nevezzük Lendület keretrendszernek. Használd ezt alapként, amelyet finomíthatsz, amikor a diákok tanácsot kérnek tőled, vagy amikor úgy érzed, hogy támogatást kell nyújtanod nekik.

Heti egyszer, az órán nem tudod ugyanazt a mélyreható beszélgetést folytatni, mint személyesen. Helyette az azonnali cselekvésre összpontosíts. Ez bizalmat épít, és megnyitja az utat a folyamatos értékelés és a folyamatos újraértékelés előtt.

A keretrendszer segítségével a diákokat négy fázison keresztül lehet ciklikusan végigvezetni. A legambiciózusabb mentorok képesek ezt a gyakorlatot racionalizálni, hogy a diákok a lehető legtöbb időt töltsék a fejlődéssel. Ez gyakran azt jelenti, hogy az 1. fázisból (értékelés) a 2. fázisba (hozzászoktatás) mindössze 2-3 üzenetben lehet átmenni. De máris előreszaladtunk...

1.szakasz: Értékelés. Mi a céljuk?

Kezdje az értékeléssel. Mi a személy nagyobb célja és miért? Mit várnak a mentoruktól? Erre az értékelésre azért van szüksége, hogy meghatározhassa a kezdeti gyakorlatot, és személyre szabhassa a mentorálást.

2.fázis: Megszokás. A szokás kialakítása.

Használja az értékelést, hogy továbbléphessen a Megszokáshoz. Találjon egy olyan rendszeres gyakorlatot, amely támogatja a tanítványa nagyobb célját. Koncentráljon a következetesség kialakítására.

MENTOR MEGJEGYZÉS: Nagyon jó gyakorlat, ha felkérjük a tanulókat, hogy küldjenek Önnek napi frissítő e-maileket a következő tárgyszóval: "Mit értem el ma" címmel. Ez egy udvarias meghívás, amit eladhat az a diákoknak azzal, hogy "ez a következetesség kialakítására szolgál.

Az a fontos, hogy minden nap tegyetek valamit a projektetekért. Tehát ez az e-mail elsősorban azért van, hogy egy kicsit rosszul érezd magad, mielőtt lefekszel, ezért legrosszabb esetben gondolj valami nagyon apróságra, és csináld azt 10 percig, mielőtt lefekszel. Ez nem sok, de legalább egy kis előrelépés."

Azt is mondhatod, hogy ez egy tökéletes módja annak, hogy tájékozott maradj, így jobban tudsz segíteni a diáknak, és arra bátoríthatod, hogy bármilyen kérdését is írja meg ebben az e-mailben. Több tanulóknak már több mint egy éve csinálja ezt, és nagyszerű eredményeket láttunk.

3.fázis: növekedés. Készségek fejlesztése és a nehézség növelése.

Ha már megvan a következetesség, akkor lehet dolgozni a növekedésen. Bővítheted a gyakorlat nehézségét, építheted a készségeket, azonosíthatod és megoldhatod a kihívásokat és/vagy bevezetheted az optimalizálásokat.

4.Fokozódás. Ünnepeled meg és vizsgáld felül a célt a mérföldkövek alapján.

Neked és a tanítványodnak meg kell keresnetek az érettségi mérföldköveket, ahol újraértékelhetitek és újraindíthatjátok a lendületciklust a közösen tanultak alapján. Ne felejtset el megünnepelni a sikert is!!

Ez olyasmiről, ami motivációt épít, és világos jövőképet ad diákjainknak. Az év végi verseny arra szolgál, hogy egy nagyobb léptékű mérföldkövet és éppen egy ilyen érettségi pillanatot biztosítson.

Nézzünk néhány példaszöveget az egyes fázisokhoz.

ELSÓ FÁZIS: ÉRTÉKELÉS

A kapcsolat elején egy egyszerű értékelés elvégzése érdekében kérdésekkel kell megismerni a diákokat.

Ez az értékelés általában egy-öt rövid kérdésből álló kérdéssor formájában történik.

A megfelelő kérdések:

1. Feltárjátok az átfogó képet. Ha tudod, hogy a diák miért csatlakozott egy klubhoz, és hogy mit vár attól, hogy megváltoztassa az életét, akkor több kontextus áll rendelkezésedre ahhoz, hogy hogyan igazítsd és szabd személyre a mentorálást az év hátralévő részében.
2. I Azonosítsd a blokkoló tényezőket. Tudni fogod, hogy milyen akadályokra kell számítanod, és képes leszel coacholni ezek elhárítására.
3. Azonosítsd a tanítványod elvárásait. Egyes személyiségeket különböző technikákkal kell mentorálni, beleértve az egyértelmű elvárások felállítását. Megtanulod felismerni ezeket a helyzeteket és azonnal korrigálni az elvárásokat. Semmi sem teszi gyorsabban tönkre a klubok látogatottságát, mint a nem megfelelő elvárások.

Íme néhány tipikus kérdés, amelyet az trénerek (coachok) a folyamat elindítására használnak:

1. Milyen célt szeretnél elérni és miért?
2. Milyen lenne az életed, ha elérnéd ezt a célt?
3. Írd le a tökéletes napod.
4. Írd le a tipikus (nem tökéletes) napodat. Mi akadályoz meg abban, hogy elérd a célokat??
5. Mit remélsz, miben fog segíteni neked a coachingom? Ha már voltál így korábban, van-e valamilyen preferenciád azzal kapcsolatban, hogy hogyan tudok segíteni?

Ezekben a beszélgetésekben, miután a diákok válaszolnak a kérdéseidre, nagyon fontos, hogy összegezd és ismételd vissza a diák célját, hogy tudja, hogy figyelsz rá. (Sok diák azt hiszi, hogy az ő feladata az, hogy szakértői tanácsot adjon, de leggyakrabban az a feladata, hogy **szakértő hallgató** legyen).

MÁSODIK FÁZIS: HABITUÁCIÓ. A SZOKÁS KIALAKÍTÁSA

A lendület csak akkor működik, ha a tanuló meghatározta a napi gyakorlatot.

Egyesek ezt Babalépéseknek vagy Apró szokásoknak nevezik. Mi ezt minimális napi gyakorlatnak nevezzük.

A mentorok úgy bátorítják az ügyfeleket ebbe az irányba, hogy megkérik őket, hogy válasszanak egy konkrét célt, amikor felveszik a coachot.

A legtöbb esetben képesnek kell lenned arra, hogy azonosítsd és azonnal belevágj a rendszeres gyakorlásba. Ha a tanítványod maratont akar futni, akkor ki kell alakítania a futás szokását. Gyakran előfordul, hogy a tanítványod

akár egy első lépést is javasolhat - de vigyázz, nehogy túl nagyra nőjön a gyakorlat. Ha ez megtörténik, akkor a szokást átkeretezheti valami sokkal kisebbre.

Az alábbiakban egy példa egy coach válaszára egy olyan ügyfélnek, akinek az volt a célja, hogy befejezze a disszertációját; Úgy gondolta, hogy halogatással küzd, és azt állította, hogy "egyszerűen nem tud 8 órán keresztül egyhuzamban az írásra koncentrálni"...

Ezt hallom én is. Minden nap írni akarsz, hogy gyorsabban haladj a disszertációddal. Amikor megpróbálsz 8 órát írással tölteni, úgy érzed, hogy többnyire a halogatás a vége. Ez így van?

Szóval, én úgy dolgozom, hogy lendületalapú módszertant alkalmazok. Az ötlet az, hogy először a következetességre koncentráljunk, hogy lendületet tudjunk építeni. És ha már megvan a következetesség, akkor dolgozhatunk a minőségen és a mennyiségen. Az Ön esetében ez a második fázis magában foglalná annak felmérését, hogy mennyi időt töltött írással, hogyan érzi az írás minőségét, és (esetleg) hány szót írt. De egyelőre csak a következetességen dolgozzunk.

Holnapra mit gondolsz arról, hogy tényleg arra kellene összpontosítani, hogy leülj és azonnal munkához láss? Meg tudod mérni az időt, és meg tudod mondani, mennyi idő telik el aközött, hogy leülsz az asztalodhoz, és aközött, hogy befejezted az első mondatodat?

Vedd észre, hogy ez a válasz is nagyszerűen használja az aktív hallgatási technikákat (az első bekezdés), pontosan az ügyfél legutóbbi üzenetének szavait és kifejezéseit használva.

Miután meghatároztad a napi minimális gyakorlatot, meg kell győződnöd arról, hogy ez a gyakorlat valóban következetes.

A legtöbbször több mint elég ötleted lesz arra, hogyan támogasd a tanulókat céljaik elérésében. Ettől eltekintve az interneten számos stratégia és szkript érhető el a szokások kialakításához. Nem kell bemagolni őket - csak tudnod kell, hogy léteznek.

Célmeghatározás: próbálja ki a lehorgonyzási és célmeghatározási gyakorlatokat, hogy tisztázza a szokás hogyanját és mikorját.

A szokásépítés alapjai: a szokások akkor működnek a legjobban, ha minimális napi gyakorlatra korlátozod őket, lehorgonyozod őket a meglévő szokásokhoz, és a különböző kontextusokat (munka, otthon, utazás) külön szokásként kezeled.

Környezettervezés: egyszeri döntések, amelyek megkönnyítik a szokás megvalósítását.

Elszámoltathatóság és pozitív megerősítés: ezek a stratégiák segítenek megerősíteni és motiválni az ügyfelet, amíg a szokása következetessé nem válik.

Ha a tanulóknak már megvan a szokása, akkor 1-2 napot kell várnod, hogy ezt ellenőrizd.

Ha a tanuló a nulláról kezdi, akkor 1-2 hétbe telik, amíg a szokás rögzül. Két hét alatt még nem alakult ki állandó szokások, de már elég következetesek lesztek ahhoz, hogy továbblépjete a következő fázisba.

HARMADIK FÁZIS: NÖVEKEDÉS

Ha már megvan a következetesség, akkor dolgozhatsz azon, hogy segítsd a tanulót abban, hogy növelje a készségeit a nagyobb nehézségek kezeléséhez. Ha csak egy szokáson dolgoztok, akkor azon fogsz dolgozni, hogy a szokás állandóvá váljon. De általában a célnak van egy készségi- vagy mennyiségi összetevője is.

A trénereknek itt sokféle dolguk van, és sok közülük az elérendő célhoz igazodik. Egy coach lehet, hogy fokozatosan nehezedő edzéstervvel dolgoztatja az ügyfelet. Egy mentor segíthet az ügyfélnek azonosítani a mintákat, és folyamatokat tervezhet a kezelésükhöz - például hogyan dolgozza fel gyorsan a költségjelentéseket.

Ezek a fő taktikák:

1. Kiemelő kérdések: segíthetsz a tanulóknak megtervezni, megvizsgálni és optimalizálni saját céljukat. Ebben a módban kérdésekkel világítasz rá a fejlesztendő területekre, a diákok pedig megadják a válaszokat.
2. Képességfejlesztés: itt a szakértelmedet felhasználhatod arra, hogy a tanuló teljesítményét elemenként javítsd.

Ez a fázis a végtelenségig folytatódhat, különösen, ha a tanítványod Rád támaszkodik az elszámoltathatóság érdekében. Azonban mindig jobb, ha résen van egy olyan mérföldkőre, ahol sikert könyvelhetsz el, és ezután újabb utazást kezdhetsz a Lendület-cikluson keresztül.

NEGYEDIK FÁZIS: ÉRETTSÉGI

Amikor a tanítványod teljesített egy célt vagy egy fontos feladatot, illetve mérföldkövet, akkor együtt kell dolgoznod vele egy ballagási lépésen keresztül, amelynek célja az átdolgozás, az újraértékelés vagy a valódi ballagás.

Ezek a főbb lehetséges eredmények:

1. Újra végigmegyünk a Lendület-cikluson, és újraértékeléssel kezdjük, hogy lássuk, hogyan lehetnénk még jobbak. Például felkészülhetsz egy ügyféltalálkozóra, ezt tekintheted érettségi pillanatnak, majd újraértékelheted, hogy legközelebb még jobban teljesíts.
2. Lépj át egy szomszédos célkitűzéshez, és kezd el a Lendület-ciklust az adott célhoz. Például egy termelékenységi tréner, aki a prioritások felállításán dolgozik, követhetné az Inbox Zero-t.
3. Lépj át karbantartási üzemmódba. Ebben az időszakban az értékednek 90%-a abban rejlik, hogy a tanulót felelősségre vond. Alkalmanként észreveheted, hogy van még hova fejlődni, de többnyire csak egy külső motivációs forrás leszel.

AKTÍV HALLGATÁS

Ez talán a coaching legfontosabb alapkészsége, és a mentorálásra is sokféleképpen alkalmazható.

Az új mentorok hagyják figyelmen kívül leginkább ezt a készséget. Ne gondold, hogy az a dolgod, hogy egyszerűen megmondd valakinek, mit tegyen. Ez nem így van. Ezt nem tudjuk eléggé hangsúlyozni.

A mentorálás egy együttműködés. A jó hallgatói képességed előfeltétele annak, hogy a tanítványodat bevond.

Az aktív hallgatással a tanítványod tudja, hogy meghallgatják, és hogy nem csak sablonos másolást és beillesztést kap tőled.

Különösen fontos, hogy összekapcsold a pontokat a hallgató által elmondottak és az általad javasolt teendők között.

Az aktív hallgatás lehet olyan egyszerű, mintha csak megismételnéd, amit hallottál. Ez igazán fontos, még akkor is, ha ez ismétlésnek tűnik, hiszen a válaszuk csak pillanatokkal ezelőtt történt.

Azzal, hogy megismétled a diákoknak, amit mondtál, úgy érzik, hogy meghallgatták őket.

Három problémát okoz a diákokkal való kapcsolatodban, ha nem használsz aktív hallgatási stratégiákat:

1. Hibás tanácsokat fogsz adni anélkül, hogy észrevennéd. Ez azért van, mert szó szerint nem hallottad meg a tanítványod problémáit (mert nem tartod prioritásként a meghallgatást), vagy mert a tanítványod nem hiszi, hogy figyelsz rá (ezért nem érzi úgy, hogy érdemes kijavítani téged).
2. A tanítványod kevesebb erőfeszítést fog tenni a kérdéseidre adott válaszaiba, mert úgy érzi, hogy ezt az erőfeszítést nem ismerik el.
3. A tanítványod elveszíti a bizalmát a tanácsaiddal szemben, mert nem érzi, hogy meghallgatták.

Valószínűleg már most is úgy gondolod, hogy jó hallgatóság vagy, de vajon a diákjaid is ezt gondolják?

Visszamondani valakinek, ez az aktív hallgatás minimális szintje. Ha szeretnéd, hogy gyorsan fejleszd ezt a készséget, keress olyan kulcsszavakat, amelyeket Ők használnak, és használd fel őket újra a válaszodban.

Mi lenne a legmegfelelőbb válasz a következő állításra:

*Szia mentor, tudod, **szeretném** megtalálni a módját annak, hogy **a nyilvános beszéd**től való félelmemet kordában tartsam. Például néha, amikor beszélek, elkezdek arra gondolni, hogy a közönségem **figyel engem, ahelyett, hogy csak a beszédemre koncentrálnék**. Ez az iskolában is előjön, főleg, **ha felszólítanak**.*

Egy válasz így nézhet ki:

Azt gondolom, hogy olyan helyzetekben, amikor az emberek figyelnek rád, például amikor nyilvánosan kell beszélned, képesnek kell lenned arra, hogy koncentrálj és uralkodj az elméd felett. Ha ezekben a helyzetekben csökkenteni tudjuk a félelmet és a szorongást, akkor képes leszel javítani a teljesítményeden.

Ez a módszer az NLP (neurolingvisztikus programozás) egyik technikájának, a "kulcsszó visszavezetésnek" nevezett technikának a variációja."

Ez egy díszes megfogalmazás arra, hogy az aktív hallgatás lényege, hogy a hallgató által használt fontos kulcsszavakat megjegyezzük, majd ezeket a kulcsszavakat visszamondjuk neki. Ez nagyon hatékony a bizalmi kapcsolat kialakításában.

2. A TERVEZETT LECKÉK, CÉLJUK ÉS INDOKLÁSUK

ELSŐ LECKE: KOMMUNIKÁCIÓ

TANTERV: A tudás átka és a hatékony kommunikáció

KÉSZSÉGTERÜLET: Kommunikáció

CÉLOK ÉS KITŰZÉSEK

A tanulók képesek lesznek megérteni a hatékony kommunikáció gyakori buktatóit és nehézségeit. Emlékeztetni fogják őket az empátia és az erőfeszítés szükségességére a hatékony mindennapi kommunikációban, valamint kapnak néhány nagyon hasznos tanácsot a nyilvános beszédhez és a prezentációkhoz.

A LECKE ALKALMAZÁSA

Ez a lecke számos alap- vagy választható tantárgyba illeszthető: **Nyelvek** (esszéírás, szóbeli előadások), **szociológia** (csoportdinamika, interkulturális kommunikáció), **pszichológia** (empátia), **állampolgári ismeretek** (nyilvános beszéd),... A tartalom enyhe kiigazításával bármilyen tantárgyban alkalmazható, ahol prezentációkat kell tartani, és minden osztálynak az első nyilvános beszéd feladat előtt kell átadni.

OKTATÁSI MÓDSZER ÉS SZÓKINCS

A tanár az osztályt egy tevékenységben való részvételre vezeti, és inkább moderátor, mint előadó lesz. Igyekszik mindig elhalasztani az ítélezést, és helyette teret ad a tanulónak, hogy véleményüket kifejthessék, és megbeszélés útján jussanak következtetésekre. Ezt követően a tanár a demonstrátor szerepét tölti be, és a gyakorlatban kell bemutatnia az ebben az útmutatóban javasolt összes tartalmat.

SZÜKSÉGES FORRÁSOK

- **Nagyszámú kép magazinokból vagy újságokból** (további javaslatokért lásd az óravázlatot).
- **Papírdarabok és tollak** a résztvevők számára (normál, a tanulók használhatják a sajátjukat)

- **Hozzáférés egy táblához** (vagy hasonlóhoz) a vita nyomon követéséhez (az utasításokat lásd az óravázlatban).
- **Olyan tanterem**, amely lehetővé teszi a székek mozgatását és az asztalok esetleges eltávolítását a diákok számára (az előkészítési utasításokat lásd a lecketervben).

A LECKE

Mi a célja ennek a leckének??

Mit szeretne elérni a tanár ezen a foglalkozáson? Milyen oktatási eredményt várunk?

ELSŐDLEGES CÉL: Annak bemutatása, hogy a hatékony kommunikáció eléréséhez mindig figyelmet és erőfeszítést kell fordítani. Megmutatni, hogy milyen gyorsan félre lehet vezetni, ha nem a kommunikációs folyamatra összpontosítunk, és bemutatni a tanulóknak **a tudás átka fogalmát**.

MÁSODLAGOS CÉL: Gyakorlati és alkalmazható tanácsokat adni a nonverbális kommunikáció és a beszédkészítés trükkjeinek alkalmazásával kapcsolatban a tanulók kommunikációs készségeinek hatékonyságának javítása érdekében.

Mi szükséges a lecke megtartásához?

Útmutatás a tanároknak a tanterembe lépés előtt felállítandó dolgokról.

Legalább egy kép az osztály minden tanulója számára. A képek szolgálnak majd a kommunikációs gyakorlathoz való felkérésként. A legjobbak azok a képek, amelyek általánosak és nem tartalmaznak konkrét témát, és nem tartalmaznak ismert nevezetességeket, személyeket vagy más, könnyen megnevezhető (és megmagyarázható) tárgyakat. De végső soron bármilyen kép megfelel. Ezek akár egy aktuális újságból vagy magazinból is kitéphetők, sem a méretük, sem a minőségük nem számít.

Az első tevékenységhez a székeket, amelyeken a tanulók ülnek, úgy kell átrendezni, hogy a székeket egymással szemben, a tanulók háttal egymásnak (a jelzett módon) úgy állítsák fel, hogy ne lássák egymást és azt sem, hogy mit írnak.

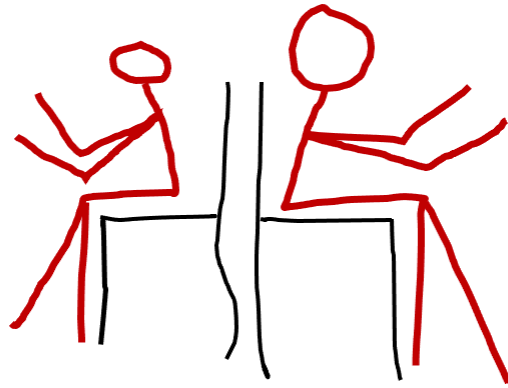
A lecke vázlata

Utasítások az óra megtartására és a tevékenységek lefolytatására vonatkozóan

A LECKE BEVEZETÉSE (ELŐRETEKINTŐ/HOZZÁFÉRÉS AZ ELŐZETES ISMERETEKHEZ): A tanulókat tájékoztatni kell arról, hogy ez a lecke a mindig hasznos kommunikációs készségekről fog szólni. Kezdetben a tanárnak csak egy rövid bevezetőt kell tartania a témához, és megemlítenie, hogy "**a legjobb ötlet**

értéktelen, ha nem tudod hatékonyan kommunikálni" - ezt követően a diákokat azonnal fel kell kérni, hogy vegyenek részt egy interaktív tevékenységben.

A BESZÉDJÁTÉK: A tevékenység megkezdése előtt a diákokat fel kell kérni, hogy oszoljanak szét az osztályteremben. Ők is alkossanak párokat. Ideális esetben fogják a (mozgatható) székeiket, és üljenek le egymással szemben, háttal egymásnak. Ha a székek nem mozgathatóak, akkor egyszerűen üljenek le a földre vagy az asztalokra, és úgy alakítsanak, hogy egymással szemben álljanak, és ne lássák, hogy a párban lévő másik személy mit ír le vagy mit néz.

A tanár mondja el a tanulóknak, hogy ez a tevékenység két lépésben fog zajlani, és hogy a párok felváltva fogják játszani a különböző szerepeket. Az egyikük lesz a kommunikátor, a másikuk pedig a hallgató, majd a szerepek felcserélődnek. Mindkét esetben a tevékenység lépései ugyanazok lesznek.

Első lépés: The A tanár először utasítsa a diákokat, hogy döntsék el, ki vállalja az egyes szerepeket. Az egyik legyen a kommunikátor, a másik pedig a hallgató. A párost arra utasítjuk, hogy üljenek le egymással szembefordulva, és **a tevékenység során ne nézzenek egymás felé.**

A hallgatóknak néhány pillanatra készítsenek elő egy tollat és egy papírt ehhez a tevékenységhez, és mindkettőt tegyék az ölükbe.

Második lépés: A tanár elmagyarázza, hogy ennek a tevékenységnek az a célja, hogy tesztelje, hogyan képes a pár kommunikálni, és feltárja a minden kommunikációban rejlő nehézségeket. Ez nem verseny, azonban minden diáknak őszinte kísérletet kell tennie a következő tevékenység során.

Harmadik lépés: A tanár elmondja a diákoknak, hogy a kommunikátorok egy képet kapnak a tanártól. Ezt a képet nem mutathatják meg a társuknak. Az lesz a feladatuk, hogy szóban leírják ezt a képet, hogy a partnerük képes legyen azt rajzolva reprodukálni. Bármilyen módon, annyit beszélhetnek egymáshoz, amennyit csak akarnak, és mindketten beszélhetnek és kérdezhetnek (a hallgatót is beleértve). Az egyetlen dolog, amit nem szabad, hogy megmutassák a képet a másiknak. Erre a feladatra **10 perc áll rendelkezésükre**.

Negyedik lépés: A tanár utasítsa a diákokat, hogy a tevékenység végeztével a diákpárok mutassák meg az osztálynak az eredeti képet és az annak reprodukálására szánt rajzot. Az eredményeket később megbeszéljük.

Ötödik lépés: A tanárnak ezen a ponton úgy kell átadnia a képeket minden kommunikálónak, hogy a partnerek ne lássák azokat. Ezután utasítsa a tanulókat, hogy kezdjék el a rajzolást.

Ez idő alatt a tanárnak körbe kell járnia az osztályteremben, és megfigyeléseket kell tennie, de nem szabad kommentálnia a tanulók haladását.

Hatodik lépés: Az idő letelte után a tanár kérje meg a diákokat, hogy mutassák meg egymásnak a végeredményt. Nevetésnek kell következnie. A tanár gratuláljon nekik, majd kérje meg a párokat, hogy emeljék fel a képeket, és mutassák meg a többi diáknak.

Hetedik lépés: A tanár kérdezze meg, hogy a diákok erre számítottak-e. Gratuláljon nekik az erőfeszítéseikhez, és mondja el nekik, hogy ez egy nagyon normális eredmény - elég nehéz egy képet így reprodukálni. A tanárnak meg kell kérdeznie az osztályt, hogy számítottak-e arra, hogy ez ilyen nehéz lesz. Rövid **megbeszélést** lehet folytatni.

Nyolcadik lépés: A tanár ezután javasolja, hogy a párok beszéljék meg, milyen technikával és megközelítéssel kommunikáltak a váltás előtt. Erre az osztálynak **néhány percet** adunk.

Kilencedik lépés: A szerepek felcserélődnek, és a tanár új képsorozatot oszt ki a pároknak, ezúttal biztosítva, hogy a másik tanuló vegye át a kommunikátor szerepét. Erre a feladatra is **10 percet** kell adni a tanulóknak.

Ez idő alatt a tanárnak körbe kell járnia az osztályteremben, és megfigyeléseket kell tennie, de nem szabad kommentálnia a tanulók előrehaladását.

Tizedik lépés: A tanároknak meg kell kérniük a diákokat, hogy mutassák meg egymásnak a végeredményt. A tanár gratuláljon nekik, és ismét kérje meg a párokat, hogy emeljék fel a képeiket, és mutassák meg a többi diáknak.

Tizenegyedik lépés: A tanár röviden kommentálja az eredményeket, és ismét indítson el egy **beszélgetést** a tevékenységről.

MEGBESZÉLÉSI JAVASLATOK:

(A tanár a foglalkozás során annyi vagy annyi témát választhat, amennyit vagy amennyit csak szeretne)

- Miért volt ez olyan nehéz?
- Milyen megközelítéseket és módszereket használtatok a feladat megoldásához?
- Mit változtattatok a második alkalommal?
- Mely párok érzik úgy, hogy különösen jó munkát végeztek? Mit csináltak, ami előnyt jelentett számotokra?
- Mely párok találták ezt különösen nehéznek? Miért?
- Vannak-e különbségek a két szélsőség megközelítései között?
- Van-e néhány általános kommunikációs szabály, amit ebből a gyakorlatból ki lehet hozni?
- Milyen javaslatok lennének a legmegfelelőbbek a jövőbeli kommunikációhoz?

A tanár elsődleges feladata, hogy vitára ösztönözze a résztvevőket, és hangot adjon a különböző véleményeknek. **A tanár tartózkodik attól, hogy saját személyes véleményével hozzájáruljon a diákok vitája során** (erre az óra végén lesz idő, ha a tanár úgy érzi, hogy ez szükséges).

Ezen a ponton a tanár felhívja a figyelmet az egyes helyzetek összetettségére, és elismeri, hogy talán soha nem lehet minden kommunikációs helyzetre arany szabályokat alkotni, azonban egy fontos pontot meg kell említeni - az egyik fő oka annak, hogy ez nehéz feladat, az, hogy a kommunikációt végző emberek gyakran nehezen képzelik magukat azok helyébe, akik számára egy adott információ új, és emiatt nem magyarázzák el elég alaposan a dolgokat. Ezt a szakértők **a tudás átkának** nevezik.

Ebben a szakaszban a tanár felírja a táblára a megbeszélés legfontosabb felismeréseit, és a tanulók vezetésével következtetéseket von le. A tanár csak ebben a szakaszban mondhatja el véleményét, és összegezheti a vitát, felhívva a figyelmet az általa leglényegesebbnek tartott érvekre.

A tanár saját megjegyzéseiben elmondhatja saját véleményét és a jobb kommunikációra vonatkozó útmutatásokat, de ez csak kiegészítheti a diákok által tett javaslatokat.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: A tudás átkával kapcsolatos további információkért kiváló forrás a Stanfordi Egyetemen dolgozó Chip és Dan Heath munkája - amelyet a Harvard Business Review itt elérhető cikkében foglaltak össze: <https://hbr.org/2006/12/the-curse-of-knowledge>.

A tanár megemlítheti, hogy bármit is javasolnak még a diákok, egy kulcsfontosságú dologban mindenki egyetérthet: **a hatékony kommunikáció mindig a kommunikátor elsődleges felelőssége, nem pedig a hallgatóé.** Ezért mindent meg kell tennie azért, hogy a lehető legvilágosabban kommunikáljon.

HOGYAN JAVÍTSUK A KOMMUNIKÁCIÓT BESZÉD KÖZBEN (BEMUTATÓ):

A lecke utolsó részében a tanárnak gyakorlati tanácsokat kell adnia a tanulóknak, hogyan javíthatják szóbeli kommunikációjukat a színészek és előadók által alkalmazott trükkök segítségével. Ezek rendkívül egyszerűek, de jellemzően senki sem említi őket kifejezetten a diákoknak, és ezért kevesen használják őket. Két területet érintenek: a beszédátadást és a nonverbális kommunikációt.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: A tanárnak mindenképpen magának kell bemutatnia ezeket. Az alábbi gyakorlatok annyira egyszerűek, hogy mindenkinek képesnek kell lennie rá, még akkor is, ha gyenge nyilvános szónoknak tartja magát. Ha csak elméletben, bemutatás nélkül megyünk végig ezeken, az nem lesz hatékony.

A tanárnak el kell magyaráznia, hogy van **öt egyszerű "trükk"**, amit most bemutat, és ami mindenkinek, még a legkényelmetlenebb szónoknak is segít abban, hogy lényegesen jobb legyen a szóbeli előadások során. Ezek mindegyike egyenesen a színészi iskolából származik, de bárki alkalmazhatja és alkalmaznia kell őket. Mivel szinte senki sem figyel oda ezekre a pontokra, biztosra vehető, hogy azok a diákok, akik ezeket a javaslatokat magukévá teszik, azonnal sokkal jobb kommunikátorok lesznek.

Javaslat #1: Dinamikus hangnem

A tanár kezdje azzal, hogy egy verset szatirikusan unalmasan monoton módon, hangmagasság- és kadenciaváltások nélkül szaval el. Ezután a tanár kérdezze meg a diákokat, hogy ez kellemes volt-e. Ezután azt kérdezze meg, hogy emlékeznek-e olyan rajzfilmre vagy filmre, amelyben egy katonai kiképző őrmester azt mondja "Figyelem!". Ezt a szót mindig három különböző hangmagasságban kiáltják: FFF-

IIGYEE - LEEMM, ahol az első rész hangnemileg teljesen semleges (ffii), a középső rész rendkívül mély (ggyee), a szó vége pedig nagyon magas (leem). A tanárnak akkor is demonstrálnia és használnia kell az angol szót, ha ezt a leckét más nyelven adja elő. Ezt példaként kell használni annak elmagyarázására, hogy a dinamikus hangnemet előnyben kell részesíteni a monoton dübörgéssel szemben. Ha a tanár erős szónok (a legtöbbjük az), akkor ezt a részt azzal kell befejeznie, hogy ugyanazt a verset sokkal magával ragadóbb módon mondja el.

A diákokat arra kell irányítani, hogy ne féljenek energiát mutatni és magával ragadó módon beszélni.

Javaslat #2: Hangsúlyozás és retorikus szünetek

A tanárnak rá kell mutatnia, hogy a nyilvános beszéd a drámai interpretáció két építőkövének felhasználásával kap színt és hangulatot. Az első a hangsúlyozás. A tanár válasszon ki egyetlen mondatot, például: **Ma gyönyörű napsütéses nap van <város neve>**. Ezután a tanárnak ezt a mondatot megismételve demonstrálnia kell, megváltoztatva minden egyes szó hangsúlyozását:

Ma szép nap van <város neve> városában. - hangsúlyozva, hogy ma egy szép nap van;
Ma szép nap van <város neve> városában. – az igenév hangsúlyozásával;
Ma szép nap van <város neve> városában. – a nap szépségének hangsúlyozásával;
Ma szép nap van <város neve> városában. – magának a napnak a hangsúlyozásával;
Ma szép nap van <város neve>. – a város hangsúlyozásával.

A tanulókat arra kell irányítani, hogy aktívan gondolkodjanak el azon, hogy mi a legfontosabb minden egyes üzenetben, sőt mondatban. Szövegük elkészítése során alá kell húzniuk a hangsúlyt, és ennek megfelelően kell előadniuk azt.

A második építőelem a drámai szünet. A tanár egyszerűen csak mondja ki: "És most bemutatom a második... <szünet>.... nagyon fontos trükköt... <szünet>, amely talán a legkönnyebben alkalmazható, de a legnagyobb jelentőséggel bír. Ez...<hosszú szünet> a drámai szünet.

A bemutató után a tanárnak rá kell mutatnia, hogy az emberek nehezen tudják az új információt feldolgozni, ha túl gyorsan adják át, és sokkal könnyebben figyelnek oda valamire, amit a beszélő mond, ha a megfelelő helyen megáll, hogy feszültséget vagy drámát teremtsen. Ezért a szünet rendkívül hatékony, ha megfelelően használják.

A tanulókat arra kell irányítani, hogy aktívan gondolkodjanak el azon, hogy mely helyeken érdemes szünetet használni. A szövegek előkészítése során jelöljék meg, hogy hol kell szünetet tartaniuk, és ennek megfelelően adják elő.

Javaslat #3: Lelkesedés

Talán a legegyszerűbb trükk a karizma színlelésére, ha lelkesedést vagy nagy energiát mutatsz. Talán az első dolog, amit minden televíziós műsorvezetőnek mondanak, hogy mutasson extra lelkesedést, és játssza túl magát - legyen sokkal izgatottabb a kamera előtt, mint a való életben.

A tanárnak egyszerűen el kellene kezdenie beszélni erről a pontról, és szándékosan **SOKKAL SOKKAL SOKKAL IZGATOTTABBAN ÉS SZÍNLELTÉBB LELKESEDÉSSEL, TÚLZÓ GESZTUSOKKAL ÉS HANGNEMMEL.**

TANÁRI MEGJEGYZÉS: Ezt a leckét nem könnyű bemutatni a tanároknak, mivel rendkívül félnek attól, hogy butának tűnnek - de a lecke egyszerű: Amikor azt hiszed, hogy 50%-kal több lelkesedést mutatsz az osztály előtt, valójában 5%-kal többet mutatsz. Hangsúlyozzuk ezt túl.

A tanárnak elég bátornak kell lennie ahhoz, hogy ezt is bemutassa, de ha nem (nem ajánlott), akkor mutasson rá az osztályban a legnyíltabb emberre, és kérdezze meg a diákokat, hogy miért tartják karizmatikusnak azt a személyt. Legtöbbször azért, mert az illető nem fél attól, hogy kifejezőbb és hangosabb legyen, mint az átlagember.

A diákokat tájékoztatni kell arról, hogy egy prezentációs helyzetben előnyösebb, ha körülbelül 30%-kal hangosabbak vagyunk, 20%-kal lassabban beszélünk és 50%-kal nagyobb lelkesedést mutatunk, mint a való életben. És hogy a "színlelj, amíg nem sikerül" jó lecke az ilyen helyzetekre, így a diákoknak nem szabad félniük ettől.

Javaslat #4: Gesztusok

A tanárnak azzal kell kezdenie, hogy a gesztusok olyasvalami, amivel sok embernek gondja van, mivel nem tudják, mit csináljanak a kezükkel, vagy egyszerűen csak nagyon idegesek vagy öntudatosak, ha bármit is csinálnak. **Miközben ezt elmagyarázza**, a tanár kezdjen el a kezével kis körökben integetni a csípője magasságában. Az integetésnek teljesen **összehangolatlanul** kell történnie az elhangzó szavakkal.

A tanár magyarázata folytatódik: "de a gesztusokkal kapcsolatos trükk valójában nagyon egyszerű. Először is észre kell venni, hogy most egyszerűen csak hadonászom a kezemmel egy furcsa és valószínűleg hülye módon, és a többségeteknek nagyon-nagyon nehéz rám figyelni, mert elvonja a figyelmét a buta gesztus."«

A tanár abbahagyja a vicces mozdulatokat.

A tanár elmagyarázza, hogy a gesztusok egyszerű trükkje az, hogy többé-kevésbé bármi megengedett, amíg ez összhangban van és szinkronban van azzal, amit mondanak. Az embereknek többnyire megvan a saját gesztusstílusuk, és bármit is csinálnak, az rendben van. Ismét, ahogy ezt elmagyarázzák, a tanár elkezd túlzó gesztusokat tenni, de ezúttal szinkronban azzal, amit mondanak.

A tanár magyarázata folytatódik: "szóval látod, most már tényleg sok igazán hülye dolgot tudok csinálni (széttárja a kezét, mint egy focista, aki gólt ünnepel), de ezek inkább normálisnak tűnnek, még ha extrémek is (egyenesen az ég felé mutat), mert hangsúlyozzák a mondandómat (nagy gesztust tesz, az öklét a másik kezébe hozva)"

A tanár elmagyarázza, hogy a diákok nyugodtan tegyék azt, amit általában tesznek, csak arra figyeljenek, hogy az összhangban legyen a mondanivalójukkal, ne legyen ismétlődő, és ne legyen sértő (bármilyen trágárság vagy olyan testrészek eltakarása a kezünkkel, amelyeket általában nem takarunk el, furcsa). Mint korábban, jellemzően az emberek elkövetik azt a hibát, hogy nem elég kifejezőek, ahelyett, hogy túlságosan kifejezőek lennének.

Javaslat #5: Arckifejezések

Utolsó javaslatként a tanárnak rá kell mutatnia, hogy az emberi arc egy kommunikációs eszköz. Azért van ennyi izom és mikrokifejezés, mert az emberek így adnak érzelmi kontextust a mindennapi interakcióik és kommunikációjuk során. Nem különösebben szükséges, hogy a tanár nagy bemutatót tartson, de rá kell mutatnia, hogy a karizmatikus előadók figyelnek arra, hogy mosolyogjanak, amikor mondanivalójuk van, elszánt vagy szomorú arcot mutatnak, amikor ez a történetükhöz illik, és hogy ismét csak az az egyszerű trükk, hogy kifejezőbbek legyünk, mint amit megfelelőnek gondolunk.

Az általános megjegyzés, amit a hallgatóknak el kell mondani, hogy a **legtöbbször úgy érezzük, hogy elég kifejezőek vagyunk, pedig valójában nem** vagyunk azok. Tehát az emberek 95%-ának itt az a tanács, hogy merjenek kifejezőbbek lenni, és azonnal jobb kommunikátorok lesznek - nyilvánosan vagy magánéletben.

Bónusz javaslat #6: Mosolyogj

A tanárnak rá kell mutatnia, hogy mindenben az egyik legfontosabb trükk, hogy mindig alulígérjük és túlszárnyaljuk a teljesítést, ezért van egy bónusz, 6., javaslata, ami kicsit "pelyhedzettebb", de mégis rendkívül hatékony. Mosolyogj! Annak ellenére, hogy senki sem látja őket, a rádiós előadóknak mindig megtanítják, hogy mosolyogjanak, miközben a mikrofonba beszélnek. Ez azért van így, mert az emberi hangnak más a hangmagassága, amikor valaki

mosolyog. Továbbá, amikor a közönség előtt beszél, a pozitív és vidám viselkedés mindig jobb hatást kelt, mint a homlokráncoltság.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: Amikor egy készséget mutatunk be, mindig hasznos, ha eltülozzuk, hogy könnyen észrevehető és látható legyen, amit csinálunk. Ezért a bemutató minden egyes leckét szinte az abszurditásig túlhangsúlyozd.

A LECKÉRE VONATKOZÓ REFLEXIÓ/ÖSSZEFOGLALÓ:

A tanárnak meg kell említenie, hogy a kommunikáció **mindenki számára tanulható** készség. Ha a diákok félnek a nyilvános beszédétől, vagy úgy gondolják, hogy rosszul csinálják, a tanárnak finoman meg kell említenie, hogy **senki sem született úgy, hogy tudja, hogyan kell beszélni**, ezért ez mindenképpen gyakorlás és erőfeszítés kérdése. A legtöbb ember, aki úgy érzi, hogy nem jó szónok, kevés tapasztalattal rendelkezik ezen a téren (vagy rossz előzetes tapasztalattal), és bizonyára nem is edződött. Ez a lecke ezért egy emlékeztető és egyszerű útmutatás legyen néhány dolgról, amit mindenki megtehet azért, hogy egy kicsit jobb szónokká váljon.

KÖVETKEZTETÉS ÉS FELADATOK:

A tanár dönthet úgy, hogy olvasmányt ad ki a témával kapcsolatban, vagy a tanulóknak a tevékenységet követő reflexiójáról szóló dolgozatot ad ki.

Tippek az oktató számára

Melyek azok a legfontosabb dolgok, amelyekre figyelni kell ennek a leckének a megtartásakor, hogy sikeres legyen?

A tanárnak erősen ajánlott, hogy az osztálytermi kísérleteket a lépések játékszerű bejelentésével tegye magával ragadóvá. A legjobb kivitelezés érdekében a tanár mutassa be a játékot, majd csak lépésenként vezesse végig a diákokat, és ne fedje fel, hogy mi fog történni a következő lépésben. Ehhez a tevékenységhez ajánlott időzítőt használni.

A NYELVTANULÓK, A NEHÉZSÉGEKKEL OLVASÓK ÉS A SPECIÁLIS IGÉNYŰ TANULÓK SZÁMÁRA NYÚJTOTT KÖNNYÍTÉSEK

A csoportos tevékenység megszünteti az előadás követésével járó nyomást, és a tanulók partnerrel való együttműködésének lehetősége segít a tanegység kulcsfontosságú tanulási leckéinek gyakorlatias, a tanulási képességektől független bemutatásában. Mivel sokan nagyon félnek a nyilvános beszédétől, ez a lecke különösen hasznos lesz, mivel a diákok konkrét útmutatást kapnak a nyilvános előadások megtartásához, ami nagyobb önbizalmat adhat nekik.

A tevékenység és a strukturálatlan vita része során a tanárnak figyelnie kell a kevésbé szókimondó diákokra, és fel kell kérnie őket, hogy ők is vegyenek részt a beszélgetésben.

ÉRTÉKELÉSEK (FORMATÍV ÉS SZUMMATÍV)

A tanár körbejárja az osztálytermet, miközben megkönnyíti a tevékenységet, és moderálja az ezt követő vitákat, és így értékeli a tanulók fejlődését. A tanár fontolóra veheti, hogy a csoportkonszenzust összefoglaló írásbeli feljegyzéseket készít a táblára a megbeszélést követő vita során, és ennek segítségével értékeli, hogy a tanulók milyen szinten fogták fel a végső koncepciót.

INTERKULTURÁLIS MEGFONTOLÁSOK

Ez a tevékenység nyílt beszélgetés, ezért az osztályteremben a különböző tanulók egyes készségeiről szóló aktuális vitához vezethet. A tanárnak előre át kell gondolnia, hogy reagál-e és hogyan reagáljon, ha egyes diákokra vonatkozó megjegyzések hangzanak el.

Különösen fontos, hogy a tanár beavatkozzon, ha a kialakuló vita egyes tanulók és/vagy az ő különleges kommunikációs készségeik ellen fordul, hogy kulturált és nyílt vitát folytathassunk.

A lecke megtartása előtt mérlegelni kell azokat a tanulókat, akiknek az oktatás nyelve nem az anyanyelvük.

MÁSODIK LECKE: ÍRÁSTUDÁS

TANTERV: Elemzés és oldalirányú gondolkodás

KÉSZSÉGTERÜLET: Írástudás

CÉLOK ÉS CÉLKITŰZÉSEK

Bár ez a lecke az írásbeliséggel és az írott információk megértésével foglalkozik, célja a kreatív gondolkodás, más néven a "laterális gondolkodás" bevezetése is. Célja, hogy a tanulókat arra ösztönözze, hogy mélyebben olvassanak, és gondolkodjanak el azon, hogyan tudnának mindig többet kiolvasni egy adott információból, ha több elemzést alkalmaznának rá.

A LECKE ALKALMAZÁSA

Ez a lecke számos alap- vagy választható tantárgyba illeszthető, mint például a természettudományok (tudományos módszer, deduktív gondolkodás), **nyelvek** (olvasásértés, irodalmi elemzés) vagy **történelem** (történelmi források megértése). Bármely olyan tantárgyhoz is használható, ahol a tanulóknak önállóan kell gondolkodniuk.

OKTATÁSI MÓDSZER ÉS SZÓKINC

A tanár egy játék-szerű tevékenységet vezet az osztályban, és egy egyszerű versenyben való részvételt vár el a diákoktól. A tanár moderátorként és közvetítőként fog fellépni, és elvárható, hogy a végső megbeszélésig tartózkodjon minden kommentártól.

SZÜKSÉGES ERŐFORRÁSOK

- **Az oldalirányú gondolkodást segítő rejtvények kérdései borítékban minden csoport számára** (a bemutatás tényleges formája a tanár igényeihez igazítható, ahogyan ő jónak látja).
- **Előkészített cédulák minden csoport számára tippekkel** (mivel a többi csoport tanulói nem láthatják az egyik csoport által kapott tippeket - az utasításokat lásd az óravázlatban).
- **Papírlapok a csoportok számára, amelyekre a válaszokat írhatják** (minden csoportnak kérdésenként legalább 5-10 papírlapot kell kapnia, mivel több válaszlehetőséget is be fognak nyújtani.)

- Hozzáférés egy táblához (vagy hasonlóhoz) az **eredmények nyomon követéséhez** (az utasításokat lásd az óravázlatban)
- **Csoportmunkára kialakított osztályterem** (hogy a csoportok úgy tudjanak beszélgetni, hogy más csoportok ne hallják őket).

A LECKE

Mi a célja ennek a leckének?

Mit szeretne elérni a tanár ezen a foglalkozáson? Milyen oktatási eredményt várunk?

ELSŐDLEGES CÉL: Arra ösztönözni a tanulókat, hogy figyeljenek oda a leírtakra, és próbáljanak meg "mélyebben beleolvasni" mindenbe, amit olvasnak.

MÁSODLAGOS CÉL: Arra ösztönözni a tanulókat, hogy kreatívan, kívülről és "oldalról" gondolkodjanak, miközben ezt a leckét elvégzik, a jövőben is.

Mi szükséges ennek a leckének az elvégzéséhez?

Útmutatás a tanároknak a tanterembe lépés előtt felállítandó dolgokról.

Ehhez a leckéhez a tanárnak előre el kell készítenie a kérdéseket és tippeket az osztályban játszandó játékhoz. Minden tanulócsoportra fel kell készülnie:

- Csoportonként öt borítékot egy-egy kérdéssel.
- Papírlapokra írt tippek (mindhárom tipp mind az öt kérdéshez, minden csoport számára: 15 tipp csoportonként), egymásra rakva, hogy a megfelelő kérdésekre a megfelelő sorrendben tudjon tippeket adni.
- A pontozási táblázat a táblán (a függelékben megadottak szerint) Az összes

kérdés, tipp és válasz a függelékben található.

Az idő nyomon követésének módja, mivel a tanulócsoportok a kérdések megválaszolása során időmérést végeznek. Ehhez a legjobb megoldás egy visszaszámláló időzítő használata, de egy egyszerű stopperóra is megfelel, telefonon is használható.

A lecke vázlata

Útmutató az óra megtartásához és a tevékenységek lefolytatásához.

A LECKE BEVEZETÉSE (ELŐRETEKINTŐ/HOZZÁFÉRÉS AZ ELŐZETES TUDÁSOKHOZ): A tanulókat tájékoztatni kell arról, hogy ez a lecke egy szórakoztató játék formájában fog zajlani, és felkérjük őket, hogy alkossanak csoportokat, és versenyezzenek egymással. Nem lesz szükség arra, hogy jegyzeteljenek, ehelyett a következőkre van szükségük: csak élvezzék a tevékenységet.

Kezdetben a tanárnak azzal kell kezdenie, hogy elmesél nekik egy híres történetet az ókorból:

Két nő állt egy hatalmas király elé. Elmondták neki, hogy mindketten ugyanabban a házban élnek, egyedül. Mindketten nagyjából egy időben szültek egy gyermeket, de sajnos néhány nappal később az egyik csecsemő meghalt az éjszaka folyamán. Állítólag az egyik nő kivette a halott csecsemőt a bölcsőjéből, átvitte a másik bölcsőbe, és magával vitte az élőt - titokban kicserélte őket. A másik anya reggel meglátta a halott gyermeket a bölcsőben, de rájött, hogy a gyermek nem az övé.

*Az egyik asszony pedig azt mondta: "Nem, de az élő gyermek az én fiam, a halott pedig az övé". A másik asszony pedig azt mondta. "Az élő gyermek *az én* fiam, a halott az övé!*

*Erre a király így szólt: "Ez azt mondja: "az én fiam az élő, a te fiad pedig halott", az meg azt mondja: "az én fiam az élő, a te fiad pedig halott"." És a király így szólt: "Hozzátok ide a kardomat!"
És a király elé vitték a kardot.*

És a király így szólt: "Oszd ketté az élő gyermeket, és add az egyik felét az egyiknek, a másik felét a másiknak!"!«

Ekkor az asszony, akinek a gyermeke volt, megszólította a királyt, mert féltette a fiát: "Ó, Uram, add neki az élő gyermeket, és ne öld meg!" De a másik így szólt: "Nem, nem, nem, nem, nem, nem, nem! "Nem lesz sem az enyém, sem az övé, osszátok el."«

Erre a király válaszolt, és így szólt: "Add neki az élő gyermeket, és ne öljétek meg, mert ő az anyja!" Így hallatszott Salamon király bölcs ítélete egész Izraelben, mert az egész nép látta, hogy benne van a bölcsesség, hogy igazságot tegyen.

A tanár mutasson rá arra, hogy ez a történet a problémamegoldásban való **kreatív gondolkodás** példáját mutatja be, ahol a király képes volt váratlan megoldást találni egy nehéz problémára, mert újszerű nézőpontból közelítette meg azt. Ez a készség különösen hasznos a való életben, és gyakorolni kell.

Ezért a tanárnak fel kell kérnie az osztályt, hogy egy általa erre a leckére készített játékon keresztül részletesebben fedezzék fel ezt a készséget.

A JÁTÉK BEVEZETÉSE: A játék célja, hogy szórakoztató és pihentető legyen a tanulók számára, hogy szellemi kihívások elé állítsa őket, abban a reményben, hogy a való életben is észrevesznek majd olyan helyzeteket, ahol hasonló megközelítéseket lehet alkalmazni.

A tanár ossza az osztályt kiscsoportokra. A csoportok száma a tanár kívánságaitól és az osztály nagyságától függ, ideális esetben a csoportok

legyenek elég kicsik ahhoz, hogy mindenki részt tudjon venni a beszélgetésben, 2 és 5 diák között.

A tanulóknak a játék felfedése előtt együtt kell ülniük a csoportjaikban.

A LATERÁLIS GONDOLKODÁS JÁTÉK: A tanár először mutassa be ezt a játékot azzal, hogy elmondja a tanulóknak az **oldalirányú gondolkodásról**. Ez nem pontosan tudományos kifejezés, de Edward DeBono a kreativitásról szóló könyveiben széles körben népszerűsítette, és olyan kreatív gondolkodást jelent, amely nem azonnal nyilvánvaló. A tanár kezdheti azzal, hogy valami ilyesmit mond:

Ebben a játékban furcsa feladványokkal foglak kihívás elé állítani titeket, hasonlóan ahhoz, amivel Salamon király szembesült, és arra kérlek titeket, hogy a csoportjaitokban próbáljatok meg kreatív megoldást találni a rejtvényekre. Minden rejtvény megoldásához szükség lesz valamire, amit úgy hívhatunk, hogy "laterális gondolkodás" - a nyilvánvaló dolgokon kívülre tekintés folyamata, amely teljesen különbözik az általatok ismert hagyományos, logikus, horizontális gondolkodástól (mint például a következtetés és az elemzés). Bár nagyon nehéz meghatározni ezt a képességet, nem olyan nehéz észrevenni, amikor ténylegesen egy érdekes kérdéssel szembesülünk, ahogyan azt a későbbiekben is fogjuk.

Egyelőre annyit kell tudnotok, hogy nem szabad az első következtetésre ugranotok, és nem szabad megpróbálnotok a választ csak a felszínen látható információkból levezetni, egészen úgy, mint Salamon király, aki nem a tényekre alapozta a reakcióját, amelyekről nem tudhatta, hogy igazak-e, hanem kreatívan, az anyák reakciójára, amelyet nem lehet meghamisítani.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: Szükség esetén további információkat kaphatunk erről a témáról Edward DeBono "A laterális gondolkodás használata" című könyvében, amely számos gyakorlati gyakorlatot is tartalmaz.

Erről a későbbiekben formálisabban fogunk beszélni, de egyelőre szeretném elmagyarázni, hogyan fog működni ez a játék.

A GONDOLKODÁS JÁTÉKA: A tanárnak most be kell mutatnia a játékot és annak szabályait. El kell mondania a tanulóknak, hogy a játékot öt fordulóban játsszuk, és minden forduló egy-egy logikai feladványból áll, kérdés formájában. A tanár a kérdéseket borítékokban fogja kiosztani, és minden csoport egyszerre fogja kinyitni őket. Ezután **5 percük lesz** arra, hogy választ adjanak a kérdésre. A választ a csoportban megbeszélhetik.

Amikor a csoport megtalálja a helyesnek vélt választ, azt felírják egy kis papírra, és azt a tanárhoz hozzák, amikor csak akarják.

a játék során, nem csak az idő lejártá után. A tanár ekkor csak "igen" vagy "nem" választ ad - további magyarázat nélkül. A csoportok annyiszor próbálkozhatnak a válaszadással, ahányszor csak akarnak, nincs korlátozás.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: A tanárnak és a csoportoknak ügyelniük kell arra, hogy a válaszcédulák rejtve maradjanak a többi csoport előtt.

A csoportok **kérdésenként háromszor** is kérhetnek tippeket. A tanár ezeket a tippeket írásban készíti elő, és a csoportok a játék során bármikor átvehetik a tanártól. Minden csoport ugyanazokat a tippeket és ugyanazokat a kérdéseket kapja meg.

A JÁTÉK PONTOZÁSA:

A kérdésre adott helyes válasz (a tanár által megerősített) 10 pontot ér. Ha a csoport egy tippet kér, akkor az adott kérdésre adott helyes válasz csak 5 pontot ér. Ha két tippet kérnek, de helyesen válaszolnak, akkor 3 pontot kapnak. Ha mindhárom tipp után helyesen válaszolnak, akkor 1 pontot kapnak. Nem jár pont, ha a csoport nem ad helyes választ az idő lejárta előtt.

TANÁRI MEGJEGYZÉS Teljesen elképzelhető, hogy a tanulók más választ találnak ki, mint ami a jelen óravázlat mellékletében szerepel. Ez a feladat a kreativitás gyakorlása, ezért a tanulókat nem szabad büntetni az újszerű megoldásért - a tanár döntése, hogy ad-e pontokat az ilyen válaszokért.

A tanárnak fel kell jegyeznie, hogy az egyes csoportok hány tippet kaptak a későbbi pontozáshoz. Az egyes fordulók befejezése után a pontszámokat a táblán kell összeszámolni.

OSZTÁLYTERMI VÁLTOZAT: A tanárnak minden forduló bejelentésekor az osztály elé kell állnia. Ezután üljön le az íróasztala mögé, és a játék során a csoportok képviselői közelítsék meg őt a válaszlappal vagy a tippkéresekkel. A különböző csoportok tanulói álljanak sorba, és egyesével közelítsék meg őket a válaszaikkal. Amikor lejár az idő, minden olyan csoportnak, amelynek diákjai abban az időpontban sorban állnak, a válaszeit megszámlálják, még akkor is, ha utána adják le a tanárnak.

A JÁTÉK FOLYAMATA: A tanárnak először meg kell kérdeznie, hogy minden csoport megértette-e a szabályokat, és készen áll-e a játék első fordulójának megkezdésére. A tanárnak meg kell győződnie arról is, hogy minden anyag (kérdések és tippek) könnyen elérhető, hogy kioszthassa.

EGY NORMÁL JÁTÉKKÖR

ELSŐ LÉPÉS: A tanár megkérdezi, hogy a diákok készen állnak-e a kérdésre. Ezután körbejárja a csoportokat, és kiosztja a kérdést egy borítékban vagy összehajtogatva, **hogy még ne lássák**. Ezután készüljön fel arra, hogy elindítsa az órát a válaszadáshoz. Emléktessen a csoportokat, hogy a válaszokat ne kiabálják ki, hanem írják fel egy papírra, és helyette hozzák oda neki. A tanár ezután üljön le az íróasztala mögé, és kiáltja ki, hogy "RAJTA", indítsa el az órát, majd a diákok kinyithatják a borítékot, és elkezdhetik a vitát.

MÁSODIK LÉPÉS: A tanárnak nagyon gyorsan kell beszélgetnie a diákokkal, és kerülnie kell a vitákat, amikor a csoportok képviselői közelednek hozzá. Az egyetlen interakció egy válasz igen/nem formájában, vagy hogy adjon nekik egy tippet, ha kérik. A rossz válaszokért nem jár büntetés. **Egy csoportból egyszerre csak egy személy közelítheti meg a tanárt.**

HARMADIK LÉPÉS: A tanár **percenként** kiáltja, hogy mennyi idő van hátra. A játék során a tanárnak nyomon kell követnie, hogy az egyes csoportok hány tippet kaptak, és hogy helyesen válaszoltak-e.

NEGYEDIK LÉPÉS: Amikor lejár az idő, a tanár hangosan bemondja. Ezt követően a tanár közli a helyes választ az osztállyal, és megemlíti a diákok által javasolt egyéb érdekes válaszokat is. Mivel ez egy kreativitási gyakorlat, **hasznos időt szálni arra, hogy az érdekes gondolatmeneteket vagy lehetséges megoldásokat elismerjük.**

Ezután a tanár a táblához lép, és minden csoportnak pontokat ad, hogy az egész osztály nyomon követhesse a pontszámot. Ezt némi show-elemmel is meg lehet tenni, hogy ösztönözze a versengést.

ÖTÖDIK LÉPÉS: A következő játékkör megkezdése előtt a tanár kérje meg a csoportokat, hogy ha szükséges, készítsenek elő további papírlapokat a válaszokhoz, hogy csak az óra futása alatt tudjanak a játékra koncentrálni.

A JÁTÉK ZÁRÁSA: Miután az összes kört lejátszották, a tanár a táblára írja fel a végeredményt, majd hirdesse ki a győztes csoportot. Esetleg úgy is dönthet, hogy a győzteseknek kis díjat (cukorkát stb..) ad ki.

A tanár gratuláljon minden diáknak a részvételhez és a kreatív gondolkodásra való törekvéshez.

A TEVÉKENYSÉGRE VONATKOZÓ REFLEXIÓ/BESZÁMOLÓ:

A tanár azzal kezdi a megbeszélést, hogy rámutat arra, hogy ezek a készségek széles körben alkalmazhatók a való világban, és hogy nagyon fontos, hogy a tanulók mindig képesek legyenek keresni azokat a lehetőségeket, ahol egy probléma kreatívabb megközelítése lehetséges.

Ebben a szakaszban a tanár beszélgetést kezdeményez a játék alapjául szolgáló készségekről. A következő kérdéseket használhatja a vita ösztönzésére:

- Melyik kérdés volt a legnehezebb/legkönnyebb?
- Miért volt ez így?
- Ugyanolyan nehéz volt az elején, mint később, és miért?
- Hogyan közelítették meg a csoportok ezeket a problémákat? Volt olyan stratégia, amelyik hatékonynak bizonyult?
- Lehet-e általánosítani az itt hallott stratégiákat, hogy **kitaláljunk valamilyen javaslatokat a diákok számára a jövőben?**

Ezen a ponton a tanár dönthet úgy, hogy felírja a javaslatok összefoglalását a táblára, és az osztállyal közösen kidolgozzák a kreatív oldalirányú gondolkodásra vonatkozó irányelveket.

Folytatva a beszélgetést, a tanár azzal zárhatja a vitát, hogy megkérdezi:

- Milyen módon alkalmazható ez a mindennapi életre és az iskolai kihívásokra?
- Hogyan használhatjuk a ma tanultakat a jövőben?

A tanár saját megjegyzéseiben hangsúlyozhatja, hogy az oldalirányú gondolkodás gyakran olyan megoldásokat eredményez, amelyeknél a probléma utólag "nyilvánvalónak" tűnik. Hogy az oldalirányú gondolkodás gyakran olyan problémákhoz vezet, amelyekről nem is tudtunk, vagy olyan egyszerű problémákat old meg, amelyekben hatalmas lehetőségek rejlenek. Például, ha egy gyártósor 1000 könyvet gyárt óránként, az oldalirányú gondolkodás azt sugallhatja, hogy a teljesítmény 800-ra csökkentése magasabb minőséget és motiváltabb dolgozókat eredményezne.

KÖVETKEZTETÉS ÉS FELADATOK:

A tanár úgy is dönthet, hogy ezt a leckét úgy zárja le, hogy további laterális gondolkodással kapcsolatos kérdésekhez ad forrásokat, amelyek könnyen elérhetők az egész interneten (próbálja meg a "Lateral thinking exercises" (laterális gondolkodás gyakorlatok) keresőszót beguglizni). A fő feladat a jövőre nézve az, hogy a tanulókat arra kérje, hogy mindig emlékeztessék magukat arra, hogy bármilyen írott anyag elemzésekor mélyebbre ássanak, és folyamatosan kérdezzék meg maguktól, hogy létezik-e más megközelítés megoldani a kihívást.

Tippek az oktatóknak

Melyek azok a legfontosabb dolgok, amelyekre figyelnie kell a lecke megtartásakor, hogy sikeres legyen?

Nagyon ajánlott, hogy a tanár tudatosan lépjen a játék házigazdájának szerepébe, minden prezentációs érzékkel - a játéktevékenységek bejelentésével és a feszültség fokozásával a tevékenység során. A legjobb megvalósítás érdekében a tanárnak minden kérdéskör után drámai módon fel kell olvasnia a pontszámokat.

A NYELVTANULÓK, A NEHÉZSÉGEKKEL OLVASÓK ÉS A SPECIÁLIS IGÉNYŰ TANULÓK SZÁMÁRA TÖRTÉNŐ ALKALMAZKODÁSI LEHETŐSÉGEK

A tanárnak oda kell figyelnie arra, hogyan állítják össze a csoportokat. Mivel ez egy verseny, bölcs dolognak bizonyulhat a csoportok kialakítását úgy befolyásolni, hogy egyensúly alakuljon ki.

Ha az adott diák már önállóan kutatott "oldalirányú gondolkodási feladatok" után, akkor nagy előnyben lehet, mivel a legtöbb felhasznált kérdés meglehetősen "klasszikus" ezen a területen. Ha a tanár erre számít, akkor érdemes az óra előtt megkérdezni, hogy hallott-e valaki a kifejezésről, majd felkérni az ilyen diákokat, hogy legyenek "játékmesterek", adjanak tippeket és vezessék a pontozást.

ÉRTÉKELÉSEK (FORMATÍV ÉS SZUMMATÍV)

A tanár körbejárja az osztálytermet, miközben megkönnyíti a tevékenységet, és figyelemmel kíséri az ezt követő beszélgetéseket, és így értékeli a tanulók fejlődését. A tanár felírja a játék eredményeit a táblára - ez egy konkrét módszer, amely az egész osztály tanulási előrehaladásának szummatív értékelésére használható.

INTERKULTURÁLIS MEGFONTOLÁSOK

Ezt a tevékenységet versenyszerűnek szánjuk. Ha a tanár úgy érzi, hogy szükséges, akkor hangsúlyoznia kell, hogy ez egy szórakoztató játéknak volt szánva, amelynek végső eredménye a kreatív problémamegoldás és a kritikus gondolkodás előnyeinek elismerése az új információk hallgatása során. **Már a részvétel is hasznos, és ezt a készséget lehet és kell is gyakorolni.**

Fontos, hogy a tanár beavatkozzon, ha az osztályban túl nagy a verseny, különösen akkor, ha a tanulók különböző háttérűek, vagy ha nem az anyanyelvüket beszélik.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

FÜGGELÉK: KÉRDÉSEK AZ OLDALIRÁNYÚ GONDOLKODÁSHOZ

Ezeket a kérdéseket különálló papírlapokra kell írni, és külön borítékokba kell tenni, sorszámozva, előrehaladva. Minden tanulócsoport számára egy-egy borítékkészletet kell készíteni.

Az egyes kérdésekhez tartozó tippeket szintén előre el kell készíteni. Ezeket kisebb papírlapokra kell írni, úgy előkészítve, hogy minden csoport szükség szerint (az óravázlatban foglalt utasításoknak megfelelően) összegyűjthesse őket a tanártól. Minden kérdéshez tartoznak megfelelő tippek, és a tanárnak úgy kell felkészülnie, hogy ezeket úgy tudja bemutatni a csoportoknak, hogy csak az adott csoport kapja meg őket.

ELSŐ KÉRDÉS

Egy férfi egy épület tizedik emeletén lakik. Minden nap lifttel megy le a földszintre, hogy munkába menjen vagy bevásároljon. Amikor visszatér, felszáll a lifttel a hetedik emeletre, és a lépcsőn felsétál a tizedik emeleti lakásához. Utál gyalogolni, miért teszi ezt?

SEGÍTSÉGEK A KÉRDÉSHEZ

1. Amikor esik az eső, a férfi felszáll a lifttel a legfelső emeletre anélkül, hogy gyalogolna.

2. Milyen állapotban lehet az ember, ami megakadályozná, hogy még akkor is felmenjen a lifttel a csúcsra, ha akar?
3. Vegyük figyelembe, hogyan vannak elhelyezve a lift gombjai, és ez hogyan befolyásolja a férfi döntését, hogy gyalog megy-e?

VÁLASZ A KÉRDÉSRE

A férfi nagyon alacsony, és nem éri el a tizedik emelet gombját.

MÁSODIK KÉRDÉS

Egy férfi bemegy egy bárba, és kér a pultostól egy pohár vizet. A pultos elővesz egy pisztolyt, és a férfira szegezi. A férfi azt mondja: "Köszönöm", és kisétál. Hogyhogy?

SEGÍTSÉGEK A KÉRDÉSHEZ

1. Mit érzel, ha valaki fegyvert fog rád?
2. Milyen célra kér valaki egy pohár vizet?
3. Melyik állapotot oldja meg egyszerre az ivás és az az érzés, hogy fegyvert szegeznek rád?

VÁLASZ A KÉRDÉSRE

A férfi csuklott, és a csapos megijesztette, ezért abbahagyta.

HARMADIK KÉRDÉS

Van egy nagy pajta, amely teljesen üres, kivéve egy halott embert, aki a középső szarufa közepén lóg. A nyakán lévő kötélt tíz láb hosszú, a lába pedig három lábnyira van a földtől. A legközelebbi fal 20 lábra van az embertől. Nem lehet felmászni a falon vagy a szarufákon. A férfi felakasztotta magát. Hogyan tette ezt?

SEGÍTSÉGEK A KÉRDÉSHEZ

1. A padlón, a férfi alatt egy víztócsa van.
2. Mivel tudta volna felhúzni magát, hogy elérje a kötelet, ami magától eltűnik?
3. Mi oldódik fel idővel a vízben?

VÁLASZ A KÉRDÉSRE

A férfi rálépett egy jégtömbre, amely idővel elolvadt.

NEGYEDIK KÉRDÉS

Öt darab szén, egy répa és egy sál hever a gyepen. Senki sem tette őket a gyepre, pedig teljesen logikus oka van annak, hogy ott vannak. Mi az oka?

SEGÍTSÉGEK A KÉRDÉSHEZ

1. Mit lehet készíteni pontosan ezekből a tárgyakból?
2. Az összes lehetséges dolog közül, amit ezekből az anyagokból lehet készíteni, melyek azok, amelyek mulandóak?
3. Ez a kérdés sokkal könnyebb, ha tudod, hogy tél volt.

VÁLASZ A KÉRDÉSRE

Volt egy hóember a pázsiton. Elolvadt.

ÖTÖDIK KÉRDÉS

Egy férfi Pénteken bejött a városba. Három nap és három éjjel maradt ott, majd elment, Pénteken.

SEGÍTSÉGEK A KÉRDÉSHEZ

1. A férfi valóban pénteken jött és pénteken távozott. Az idővel nem lehet trükközni.
2. A férfi nem használt járművet, de nem is gyalogolt.
3. Hogy hívták Robinson Crusoe barátját?

VÁLASZ A KÉRDÉSRE

A férfi lovas volt. A lovat Pénteknek hívták.

FÜGGELÉK: PONTOZÓLAP

Az itt található pontozási lap csak példaként szolgál - a tanárnak előre ki kell másolnia a táblára, és a pontszámokat az egész osztály előtt kell összeszámolni az alábbiakban megadott módon. Ha több csoport van, adjon hozzá több oszlopot a táblázathoz.

A KÉRDÉSEKÉRT JÁRÓ PONTOK ODAÍTÉLÉSE:

- SEGÍTSÉGEK NÉLKÜL: **10** pont
- VÁLASZ EGY SEGÍTSÉG UTÁN: **5** pont
- VÁLASZ KÉT SEGÍTSÉG UTÁN: **3** pont
- VÁLASZ HÁROM SEGÍTSÉG UTÁN: **1** pont
- NINCS HELYES VÁLASZ: **0** pont

	1.CSOPORT	2.CSOPORT	3.CSOPORT	4.CSOPORT
1.KÉRDÉS				
2.KÉRDÉS				
3.KÉRDÉS				
4.KÉRDÉS				
5.KÉRDÉS				
ÖSSZESEN				

HARMADIK LECKE: INFORMATIKAI KÉSZSÉGEK

TANTERV: Adatkészletek Excelben és Covidban

KÉSZSÉGTERÜLET: Digitális készségek

CÉLOK ÉS KITŰZÉSEK

Ez egy gyakorlat lesz arra vonatkozóan, hogyan lehet valós adatokat venni, megérteni és elemezni. Emellett a lecke célja az is, hogy vitát indítson a Covid-19 járvány mérséklésére irányuló különböző megközelítések hatékonyságáról, és modellezze azokat ugyanazon statisztikai megközelítések segítségével. Így a tanulók alapvető megértést szereznek a Covid-19 világjárványra válaszul hozott intézkedések mögötti érvelésről.

A LECKE ALKALMAZÁSA

Ez a lecke számos alap- vagy választható tantárgyba illeszthető, amelyek aktuális témákkal foglalkoznak, különösen az **informatika** (Microsoft Excel használata) vagy a **matematika** (statisztika és valószínűségszámítás) területén. Ez a lecke a jelenlegi helyzetben különösen előrelátó.

OKTATÁSI MÓDSZER ÉS SZÓKINCS

A tanár gyakorlati tevékenységet vezet az osztályban, és elvárja, hogy a tanulók egy rövid statisztikai elemzést végezzenek egy gyakorlati kísérletet megfigyelve az osztályban. A tanár végigvezeti a tanulókat a kísérleten, utasításokat ad nekik a Microsoft Excel segítségével végzett tevékenységek követésére, de a tanulókra bízta a következtetések levonását és az eredmények értelmezését.

SZÜKSÉGES FORRÁSOK

- **Egy kocka** (lehetőleg egy nagy habzivacs kocka, de bármilyen kocka használható.)
- **Kockák minden diákpár számára** (mivel a diákok a tevékenység egy részében párokban fognak tanulni - az utasításokat lásd a lecketervben).
- Hozzáférés egy **táblához** (vagy hasonlóhoz) a vita nyomon követéséhez (az utasításokat lásd az óravázlatban).
- **Egy feladatlap** (a lecketerv függelékében található.)

- **Egy tanterem számítógépekkel és MS Excel programmal** (technikailag nem szükséges, mivel ez a tevékenység csak tollal és papírral végezhető, ha a tanár úgy kívánja).

A LECKE

Mi a célja ennek a leckének?

Mit szeretne elérni a tanár ezen a foglalkozáson? Milyen oktatási eredményt várnak el?

ELSŐDLEGES CÉL: Annak bemutatása, hogyan lehet egyszerű statisztikai módszereket használni egy adott helyzet megértéséhez, az MS Excel mint eszköz használatával is (bár az óra informatikai oktatói eleme nem a fő cél).

MÁSODLAGOS CÉL: Arra ösztönözni a tanulókat, hogy alapvetően megértsék, miért vannak bizonyos enyhítési erőfeszítések a Covid-19 világjárvány idején.

Mi szükséges a lecke megtartásához?

Útmutatás a tanároknak a tanterembe lépés előtt felállítandó dolgokról.

Munkalapok a kísérlet forgatókönyvének felvázolásával, ahogyan az ebben a leckekönyvben szerepel.

Elég kocka a tanulók számára (ideális esetben egy nagy habzivacs kocka is, de nem szükséges). Egy számítógépes tanterem MS Excel programmal.

ELŐZETES TUDÁS:

A tanulóknak már rendelkezniük kell az Excel szoftver alapvető ismereteivel. A tanulóknak képesnek kell lenniük egyszerű események valószínűségeinek megállapítására. A tanulóknak meg kell érteniük, hogy az E esemény valószínűsége egyenlő:

Az E számára kedvező kísérletek száma $P(E) =$

$\frac{\text{A kísérletben végrehajtott kísérletek száma}}{\text{összesen}}$

A lecke vázlata

Útmutató az óra megtartásához és a tevékenységek lefolytatásához

ÁTTEKINTÉS: Ez a vizsgálat egy szimuláció megtervezésével és alkalmazásával valószínűségi eloszlást dolgoz ki. Követi a statisztikai problémamegoldás négy összetevőjét: statisztikai kérdés megfogalmazása, terv készítése és megvalósítása a gyűjtési terv megvalósítására az adatok elemzése mérések és grafikonok segítségével, és az eredmények értelmezése

az eredeti kérdéssel összefüggésben. Ez a tevékenység a Dale Seymour és az American Statistical Association által kiadott The Art and Techniques of Simulation című könyvből származó szimulációs problémán alapul.

A LECKE RÖVID ÖSSZEFOGLALÁSA:

- Olvassa el és vitassa meg az influenza terjedéséről szóló forgatókönyvet egy lakóházban.
- Fogalmazza meg a statisztikai/valószínűségi kérdést: "Mi a becsült valószínűsége annak, hogy egy lakóházban élő mind a hat ember elkapja az influenzát?"
- Mutassa be a valószínűségi kérdés megválaszolásához szükséges szimuláció végrehajtásának lépéseit.
- A tanulók végezzék el a szimulációt kocka vagy technológia segítségével, és számoljanak be az eredményeikről.
- Gyűjtse össze az osztály adatait egy táblázatba, alakítsa át az eredményeket relatív gyakoriságokká és valószínűségi eloszlássá.
- Használja a valószínűségi eloszlást a statisztikai/valószínűségi kérdés megválaszolásához.

Ossza ki a tanulói munkalapot: **Influenzajárvány**. Utasítsa a tanulókat, hogy olvassák el a forgatókönyv első bekezdését.

SZCENÁRIÓ: Kaptál tavaly influenza elleni védőoltást? Ha igen, akkor is elkaptad az influenzát? A fertőző betegségeket (vagyis a gyakran baktérium vagy vírus által okozott betegségeket) az orvostudományban széleskörűen kutatják. Ezek a betegségek megfázást, szezonális influenzát és nagyobb járványokat eredményeznek, amelyek bizonyos esetekben nagyszámú embert vagy állatot érintenek. 1918 őszén influenzajárvány tört ki, amely a világ eddigi legnagyobb embervesztését okozta. Sokak szerint az influenza a világ népességének 2,5-5%-át követelte. Abban az időben nem létezett influenza elleni védőoltás, nem voltak vírusellenes gyógyszerek és antibiotikumok, amelyek segítettek volna csökkenteni az influenzában megbetegedők számát, vagy segítettek volna az influenzából való felépülést. E világjárvány következtében az országok nagyobb hangsúlyt kezdtek fektetni a betegségek mintáinak, okainak és hatásainak tanulmányozására. Az orvoskutatók aktívan részt vesznek annak megértésében, hogy mi okozza a betegséget, hogyan terjed, meddig tart, és egyéb, a betegek egészségével kapcsolatos adatokkal.

Beszélje meg a tanulókkal az influenza forgatókönyvét, és kérdezze meg, milyen óvintézkedéseket tehetnek az influenza elkapásának elkerülése érdekében.

Kérje meg a tanulókat, hogy olvassák el az influenza példáját.

INFLUENZA-PÉLDA

Tekintsük a következő egyszerű példát egy fertőző betegségre, például megfázásra vagy influenzára, és arra, hogyan terjed egy kis lakóházban.

Tegyük fel, hogy az influenza egy törzsének egynapos a fertőzési ideje (azaz az influenzás személy csak egy napig képes megfertőzni egy másik személyt, és ezután a nap után az illető nem tudja terjeszteni az influenzát, és immunis – vagyis, ha egyszer elkapta az influenzát, nem kaphatja el újra ezt az influenzatörzset). Ez az influenzatörzs erős; ha valaki kapcsolatba kerül valakivel, aki influenzás, az illető biztosan elkapja az influenzát.

Hat ember él egy kis lakóházban. Az egyik személy elkapja az influenza egy nagyon fertőző törzsét, és a fertőzés ideje alatt véletlenszerűen találkozik az egyik másik lakóval, és ez a második lakó elkapja az influenza e törzsét. Ez a második, influenzával fertőzött lakó a következő nap folyamán véletlenszerűen meglátogat egy harmadik lakót, és ez a harmadik lakó elkapja az influenzát. A folyamat úgy folytatódik, hogy egy újonnan fertőzött személy véletlenszerűen meglátogat valakit, aki nem volt influenzás, vagy meglátogat egy immunis személyt, és az influenzatörzs kihal. Ha egy fertőzött személy meglátogat egy immunis személyt, akkor az influenza terjedése véget ér, mivel az influenza ebben a példában csak egynapos fertőzési periódussal rendelkezik.

Kérje meg a tanulókat, hogy foglalják össze, hogyan terjed ez az influenzatörzs.

Hány lakos kaphatja el legkevesebbé az influenzát?

Válasz: *A legkevesebb, akiket megfertőzhet egy ilyen vírus: Az első bérlő elkapja az influenzát, és meglátogatja a második bérlőt, aki aztán visszamegy, és meglátogatja az első bérlőt.*

Mennyi a legtöbb bérlő, aki elkaphatja az influenzát??

Válasz: *Mind a hat bérlő*

STATISZTIKAI KÉRDÉS KIALAKÍTÁSA: Beszélje meg a diákokkal, hogy egy szimuláció megtervezése és elvégzése az egyik módja annak, hogy megvizsgálják, hányan kaphatnának influenzát ebben a lakóházban. A szimuláció egy olyan eljárás, amelyet valós problémákkal kapcsolatos kérdések megválaszolására dolgoztak ki olyan kísérletek lefuttatásával, amelyek hasonlítanak a valós helyzetre. Ahelyett, hogy nagyszámú, hat lakást és egy influenzás személyt tartalmazó lakóépületet találnánk, szimulációt lehetne tervezni, amely az influenzát elkapó emberek számának eredményeit adja meg.

Kérje meg a tanulókat, hogy gondolják át a statisztikai/valószínűségi kérdést: "Mi a becslés valószínűsége annak, hogy egy lakóházban élő mind a hat ember elkapja az influenzát?"

A MEGFELELŐ ADATOK BEGYŰJTÉSE: Hogy segítsen a diákoknak megérteni a forgatókönyvet, végezzen szimulációt a diákok bevonásával.

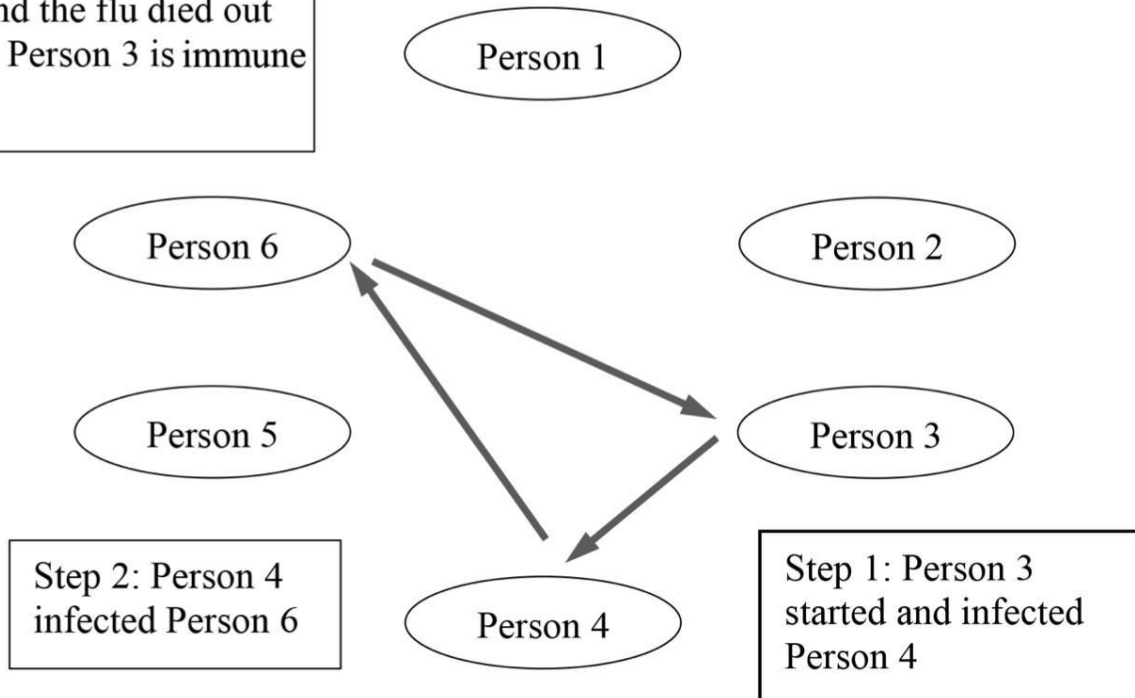
Válasszon ki hat tanulót, és hívja őket a terem elejére. Ez a hat diák képviseli a lakóházban élő embereket. Számozzon meg minden tanulót 1-től 6-ig.

- **1.Nap:** Dobjatok a nagy habkockával, hogy meghatározzátok a nulladik beteget, aki először kapja meg az influenzát. Például, ha 3-ast dobunk, akkor a 3-as személynek van influenzája. A 3-as személy dobjon a kockával, majd a 3-as személy látogassa meg azt a személyt, akinek a számát dobta. Például, ha 4-est dobunk. Ne feledjétek, hogy ez az influenza erős; ha egy személyt "meglátogattok", akkor elkapja az influenzát. Most már két ember kapta el az influenzát - 3-as és 4-es személy. Ha a 3-as személy 3-ast dobott, akkor a 3-as személy újra dobna, mivel egy személy nem látogathatja meg önmagát.
- **2.Nap:** A 3-as személy most már immunis (ha egyszer már elkaptad az influenzát, nem kaphatod el újra, és nem vagy többé fertőző), és a 4-es személy, aki most már influenzás, dob egy kockával, és meglátogatja (megfertőzi) azt a személyt, akinek a számát kiválasztotta. Például a 6. személyt. Három személy (3, 4 és 6) kapott influenzát, kivéve, ha a 4. személy 3-as kockával dobna. Ebben az esetben az influenza kihalna, mivel a fertőzött személy meglátogatott egy olyan személyt, aki már influenzás volt. Ha a személy a saját számát dobja, akkor a személy dobjon újra, mivel egy személy nem látogathatja meg önmagát.
- **3.Nap:** A 3-as és a 4-es személy immunis. A 6. személy, aki most már influenzás, dob egy kockával, és meglátogat egy személyt. Folytassuk mindaddig, amíg egy személy meg nem látogat valakit, aki már megbetegedett az influenzában (azaz immunis), vagy valakit, aki nem fertőződött meg. Ha a személy a saját számával dob, dobjon újra, mivel egy személy nem látogathatja meg saját magát.

Jegyezd fel, hogy hányan kapták el az influenzát.

TANÁRI JEGYZET: A tanulók hat kört is rajzolhatnak - egy-egy kört a lakóházban élő minden egyes személynek -, és vonalakat húzhatnak a körök közé, hogy megmutassák, hogyan terjed az influenza a szimuláció előrehaladtával.

Step 3: Person 6 rolled a 3 and the flu died out since Person 3 is immune

Step 2: Person 4 infected Person 6

Step 1: Person 3 started and infected Person 4

Ez az ábra a fenti példát szemlélteti, amely egy olyan kísérletet mutat, amelyben három ember fertőződött meg, mielőtt az influenza elhalálozott.

Hangsúlyozzuk, hogy a cél **egy szimuláció megtervezése és végrehajtása annak érdekében, hogy becslést kapjunk arra a valószínűsége, hogy egy lakóházban élő mind a hat ember elkapja az influenzát.**

LÉPÉSEK:

1. Fogalmazza meg a problémát vagy a statisztikai/valószínűségi kérdést.
2. Határozza meg a szimuláció alapját képező egyszerű eseményeket.
3. Adja meg azokat az alapfeltételeket, amelyeket meg kell tenni ahhoz, hogy a valószínűségi kérdésre adott válasz meghatározható legyen.
4. Döntse el, hogy milyen modellt fog használni a valószínűségek megfeleltetésére. Írja le, hogy a véletlen számok hogyan lesznek hozzárendelve a feladatban leírt valószínűségeknek való megfelelés érdekében. Határozza meg, hogy mi minősül próbának, és mit fognak rögzíteni.
5. Végezze el az első próbát.
6. Jegyezze fel a próba eredményeit.

7. Folytassa a kísérletek lefuttatását. Futtasson nagyszámú kísérletet. Ne feledje, hogy minden egyes kísérlet eredményét jelentse.
8. Foglalja össze a kísérletek eredményeit, és vonja le a következtetéseket.

MenjeteK végig a szimuláció lépésein egy kocka vagy egy nagy habszivacs kocka segítségével.

1. Fogalmazza meg a problémát (valószínűségi kérdés), hogy a szimuláció célja egyértelmű legyen. *Mekkora a becsült valószínűsége annak, hogy egy lakóházban élő mind a hat ember elkapja az influenzát?*
2. Határozza meg a szimuláció alapját képező egyszerű eseményeket. *A fertőzött személy véletlenszerűen meglátogat egy másik személyt a lakóházban. Ha egy személyt véletlenszerűen meglátogatnak, akkor elkapja az influenzát, kivéve, ha már korábban megbetegedett.*
3. Adja meg azokat az alapfeltételeket, amelyeket meg kell tenni ahhoz, hogy a valószínűségi kérdésre adott válasz meghatározható legyen. *Feltételek: A látogatások véletlenszerűen történnek. Egyszerre csak egy személy fertőződhet meg. A személy csak egy napig fertőzhet meg másokat.*
4. Döntse el, hogy milyen modellt fog használni a valószínűségek megfeleltetésére. Írja le, hogy a feladatban leírt valószínűségeknek való megfelelés érdekében hogyan rendeljük hozzá a véletlen számokat. Határozza meg, hogy mi minősül kísérletnek, és mit fognak rögzíteni. *Számozzuk meg az embereket 1-től 6-ig. Dobjon kockával, hogy szimulálja a fertőzött személy látogatását. (A személyek nem látogathatják meg magukat.) A próba a kockadobás addig tart, amíg az influenza ki nem hal - az influenzás személy meglátogat egy olyan személyt, aki immunis (már megbetegedett). A fertőzöttek számát feljegyzik.*
5. Határozza meg és végezze el az első kísérletet. *Az első kockadobás határozza meg, hogy melyik személy kapta el először az influenzát. Folytassuk a kockadobást mindaddig, amíg az aktuális fertőzött személy meg nem látogat egy immunis személyt (aki már volt influenzás). Vagyis addig dobjatok, amíg egy (a fertőzött személytől eltérő) szám meg nem ismétlődik. A kísérlet ekkor véget ér.*
6. Jegyezzük fel a kísérlet eredményét. *Jegyezd fel a kísérlet számát, az egyes dobások eredményeit és a fertőzött személyek számát egy táblázatban, az alábbiakban látható módon.*
7. Folytassa a kísérleteket még több alkalommal. Ne felejtsetek el feljegyezni minden egyes kísérlet eredményét. *Ismételje meg az 5. és 6. lépést nagy számban (legalább 50 alkalommal az osztály számára). Adjunk minden tanuló párnak egy kockát, és végeztessünk legalább öt próbát, majd gyűjtsük össze az osztály eredményeit egy táblázatban.*

Trial Number	Who Was Infected (# on Each Roll)	Number of People Infected
1	3,4,2,5,3	4
2	6,6,2,6	2
3		

Magyarázza el, hogy egy valószínűség pontos becsléséhez nagyszámú kísérletet kell végezni (legalább 50-et az egész osztály számára). Osszuk a tanulókat kétfős csoportokra. Az egyikük dob a kockával, a másik pedig feljegyzi az eredményeket egy táblázatba. Kérjünk meg minden tanulócsoporthoz, hogy legalább öt próbát végezzenek el.

Miután a csoportok legalább öt próbát elvégeztek, gyűjtsék össze az egyes csoportok eredményeit a táblázatban. Minden egyes kísérletnél gyűjtsd össze a fertőzöttek számát.

Number of People Infected	Frequency
2	
3	
4	
5	
6	
Total	

OPCIÓ: Végezze el a jegyzetelésnek ezt a részét közvetlenül az MS Excel programban, és kérje fel a tanulókat, hogy maguk készítsenek ehhez megfelelő táblázatot.

AZ ADATOK ELEMZÉSE: Miután a szimulációt nagyszámú kísérleten keresztül lefuttattuk, és az eredményeket táblázatba gyűjtöttük, kérjük meg a tanulókat, hogy válaszoljanak az 1-4. kérdésre.

1. Töltse ki a táblázatot az osztály szimulációs eredményeinek felhasználásával.
 2. Készítsen pontdiagramot az osztályszimuláció eredményeiből.
- Lehetséges válasz:** Az osztály eredményeinek mintája az alábbi táblázatban.
3. Mekkora a legvalószínűbb száma a társasházban élőknek, akik elkapják az influenzát?
Lehetséges válasz: Három ember.
 4. Adjunk hozzá egy oszlopot a táblázathoz. Címkézze fel az oszlopot Relatív gyakoriság. Töltse ki a Táblázat relatív gyakoriság oszlopát az alábbiak szerint.

Válasz: A példa alapján

Magyarázza el, hogy az alábbi Táblázat becsléseket ad a különböző sikerek relatív gyakoriságára (a megfertőződött személyek száma). A különböző sikerek számának relatív gyakoriságát úgy is felfoghatjuk, mint a sikerek számának valószínűségét. Ez a táblázat egy valószínűségi eloszlást ír le.

Legyen X = a megfertőződött személyek száma és $P(X)$ = annak valószínűsége, hogy x személy megfertőződik.

5. Mekkora a becsült valószínűsége annak, hogy egy lakóházban élő mind a hat ember elkapja az influenzát?

Válasz (az alábbi táblázatban szereplő példa alapján):

0.024, azaz 2.4%

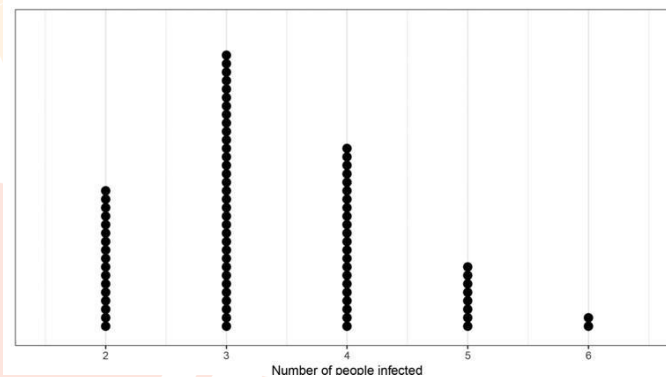
Number of People Infected	Frequency	Relative Frequency
2	17	$17/82 = 0.207$
3	33	$33/82 = 0.402$
4	22	$22/82 = 0.268$
5	8	$8/82 = 0.098$
6	2	$2/82 = 0.024$
Total	82	1.0

AZ EREDMÉNYEKET AZ EREDETI KÉRDÉS KONTEXTUSÁBAN ÉRTELMEZI:

Kérjük meg a tanulókat, hogy az általuk tervezett és elvégzett szimulációs modell alapján válaszoljanak erre a kérdésre.

6. Hogyan modelleztétek az influenza terjedését a lakóházban? És hogyan használtátok ezt a modellt arra, hogy becslést találjatok arra a valószínűségre, hogy a lakóházban élő mind a hat ember elkapja az influenzát?

Lehetséges válasz: Az influenza terjedését egy hatoldalú kocka segítségével modelleztük. A kocka minden oldala egy-egy személyt jelentett a lakóházban. Dobtunk a kockával, és feljegyeztük, hogy melyik személy kapta el az influenzát. Addig folytattuk, amíg egy személy meg nem látogatott egy influenzás embert, ami miatt az influenza kihalt. Feljegyeztük az influenzát elkapó személyek számát, és a szimulációt többször is megismételtük. Sok próbálkozás után 2,4%-ra tudtuk becsülni annak valószínűségét, hogy mind a hat ember elkapja az influenzát. 2.4%

ÖSSZEFOGLALÓ: A szimuláció összegzése érdekében tegye fel a diákoknak a következő kérdéseket:

7. Milyen modellt lehetne használni, ha nyolc ember lenne a lakóházban?
Lehetséges válaszok: Nyolcoldalú kocka, 1-től 8-ig terjedő számok véletlenszerű kiválasztása egy kalapból vagy zacskóból, számítógépen vagy számológépen futó számgenerátor.
8. Mit gondolsz, hogyan viszonyul annak a valószínűsége, hogy egy lakóházban mind a nyolc ember elkapja az influenzát, ahhoz a valószínűséghez, hogy mind a hat ember elkapja az influenzát? **Válasz:** A nyolc ember valószínűsége kisebb lenne, mint annak a valószínűsége, hogy hatan elkapják az influenzát.

Number of People Infected	Frequency	Relative Frequency
2	17	$17/82 = 0.207$
3	33	$33/82 = 0.402$
4	22	$22/82 = 0.268$
5	8	$8/82 = 0.098$
6	2	$2/82 = 0.024$
Total	82	1.0

X	P(X)
2	$17/82 = 0.207$
3	$33/82 = 0.402$
4	$22/82 = 0.268$
5	$8/82 = 0.098$
6	$2/82 = 0.024$
Total	1.0

TANÁRI MEGJEGYZÉS: Mindezen számításokat az MS Excel segítségével kell elvégezni.

A TEVÉKENYSÉG MÉRLEGELÉSE/ELBESZÉLGETÉSE:

A tanár azzal kezdi a megbeszélést, hogy rámutat arra, hogy ha egy olyan enyhítő intézkedés (maszkok) van érvényben, amely 1/6-os eséllyel csökkenti a terjedést, akkor a kockadobásnál eggyel kevesebb számmal kevesebb fertőzést eredményez. Egy másiknak szintén 1/6 esélye lehet a terjedés csökkentésére (ablakok kinyitása). Egy másik talán 2/6 esélye van a terjedés csökkentésére (a társadalmi távolság fenntartása). Továbbá a látogatások számának csökkentése (minden nem lényeges kapcsolat kerülése) szintén hatással van a terjedésre.

Az Excelben meglévő táblázatok segítségével a tanulók most már képesek szemléltetni a különböző megelőző intézkedések hatását.

Megbeszélési kérdések:

- Miért jó ötlet a maszkok/egyéb védekezési lépések? Mekkora hatásuk van?

- Miért alkalmazunk még mindig egy enyhítő lépést, még akkor is, ha az adott lépés nem 100%-ban hatékony az egyén számára?

Ebben a szakaszban a tanár felhívja a figyelmet arra, hogy az enyhítési erőfeszítések célja nem az egyes fertőzések megelőzése, hanem a fertőzések teljes számának csökkentése. Megbeszélést kell kezdeni arról, hogy ez az információ mennyire hasznos a jelenlegi helyzet megértéséhez.

A tanár saját megjegyzéseiben hangsúlyozhatja, hogy az olyan hagyományos bölcsesség, mint például "a maszk nem ment meg a fertőzéstől", egyéni szinten helyes, de populációs szinten téves. Ugyanez az érv felhozható az oltóanyagokkal kapcsolatban is.

KÖVETKEZTETÉS ÉS FELADATOK:

A tanár dönthet úgy is, hogy a leckét a régiójában vagy országában a Covid-19 világméretű járványról meglévő statisztikák bemutatásával zárja le, és erről beszélgetést folytat.

Tippek az oktató számára

Melyek azok a legfontosabb dolgok, amelyekkel tisztában kell lennie ennek a leckének a megtartásakor, hogy sikeres legyen?

A tanárnak erősen ajánlott, hogy az osztálytermi kísérleteket a forgatókönyv tényleges eljárással tegye magával ragadóvá. A legjobb megvalósítás érdekében a tanárnak be kell mutatnia a forgatókönyvet, majd lépésről lépésre végigvezetnie a diákokat, mintha egy történetet mesélne.

Mivel ez egy érzékeny téma lehet, amikor a különlegesen kemény enyhítő intézkedésekről van szó, **a tanárnak lépéseket kell tennie annak érdekében, hogy ezt csak az adatok, a statisztika és a valószínűség szempontjából tárgyalja**, tartózkodva az egyéb kommentároktól.

A NYELVTANULÓK, A NEHEZEBBEN OLVASÓK ÉS A SPECIÁLIS IGÉNYŰ TANULÓK SZÁMÁRA NYÚJTOTT KÖNNYÍTÉSEK

Ha a tanár úgy érzi, hogy bizonyos tanulók nehezen boldogulnak a kiemeléssel és a modellezéssel, célszerűbb lehet nagyobb csoportokat létrehozni.

Mivel ez a feladat bizonyos matematikai és statisztikai előismereteket vár el, hasznos lehet, ha csak olyan évfolyamokon végezzük el, amelyek már megfelelő szintű előismeretekkel rendelkeznek.

ÉRTÉKELÉSEK (FORMATÍV ÉS SZUMMATÍV)

A tanár körbejárja az osztálytermet, miközben megkönnyíti a tevékenységet, és moderálja az ezt követő megbeszéléseket, és így értékeli a tanulók fejlődését. A tanár az összes szimuláció eredményét beírhatja a saját excel-táblájára és a táblára - ez egy konkrét produktum, amely felhasználható az egész osztály tanulási előrehaladásának szummatív értékelésére.

INTERKULTURÁLIS MEGFONTOLÁSOK

Ez a tevékenység egy különösen megosztó témáról szóló nyílt vita. A tanárnak előzetesen mérlegelnie kell, hogy a tanulási céloknak jobban megfelelő módon kell-e átalakítania a vitaindítékokat. Javasoljuk, hogy **kerüljék a politikai vagy kényes témákat**, és helyette csak az adatokra és a számokra összpontosítsanak.

Különösen fontos, hogy a tanár közbelépjen, ha a megbízható forrásokról folytatott vita egyes tanulók és/vagy azok sajátos politikai nézetei ellen fordul, hogy kulturált és nyílt vitát folytathassanak. Ha arra számít, hogy ez nehézségekbe ütközik, akkor az egész forgatókönyv az influenza helyett egy másik témával is elvégezhető.

FÜGGELÉK: SZIMULÁCIÓS FELADATLAP A TANULÓK SZÁMÁRA AZ INFLUENZA ELKAPÁSÁNAK ESÉLYEI - SZIMULÁCIÓS LÉPÉSEK

VEZETÉKNÉV ÉS UTÓNÉV: _____

1. Fogalmazza meg a problémát vagy a statisztikai/valószínűségi kérdést.
2. Határozza meg a szimuláció alapját képező egyszerű eseményeket.
3. Adja meg azokat az alapfeltételeket, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy a valószínűségi kérdésre adott válasz meghatározható legyen.
4. Döntse el, hogy milyen modellt fog használni a valószínűségek megfeleltetésére. Írja le, hogy a véletlen számok hogyan lesznek hozzárendelve, hogy megfeleljenek a feladatban leírt valószínűségeknek. Határozza meg, hogy mi minősül próbának, és mit fognak rögzíteni.
5. Végezze el az első próbát.
6. Jegyezze fel a próba eredményeit.
7. Folytassa a kísérletek lefuttatását. Futtasson le nagyszámú kísérletet. Ne feledje, hogy minden egyes kísérlet eredményét jelentse.
8. Foglalja össze a kísérletek eredményeit, és vonja le a következtetéseket.

NEGYEDIK LECKE: KUTATÁS ÉS AZ ADATOK BEMUTATÁSA (KONKRÉT)

TANTERV: **Kutatás és kurátorkodás** (KONKRÉT)

KÉSZSÉGTERÜLET: **Hatékony kommunikáció**

CÉLOK ÉS CÉLKITŰZÉSEK

A tanulók képesek lesznek megérteni, hogyan lehet üzeneteiket (szóban és írásban) megnyerő módon megfogalmazni, és képesek lesznek hasznos információkat találni, valamint eldönteni, hogy mely információforrások megbízhatóak és melyek nem. Megmutatjuk nekik, hogyan alkalmazhatják ezeket a gondolatokat a mindennapi életben és a munkában.

A LECKE ALKALMAZÁSA

Ez a lecke számos alap- vagy választható tantárgyba illeszthető, és különösen minden olyan helyzetben, ahol egyéni munkát kell végezni az információk bemutatásához: **Nyelvek** (esszéírás, prezentációk), **filozófia** (kritikai diskurzus, érvelés), **pszichológia és szociológia** (esszéírás), **művészetek** (prezentációk). Javasoljuk, hogy ez egy standard lecke legyen, amelyet minden középiskolás diáknak átadnak..

OKTATÁSI MÓDSZER ÉS SZÓKINCS

A tanár gyakorlati tevékenységet vezet az osztályban, és elvárja, hogy a tanulók csoportosan vagy egyénileg mutassák be saját egyéni munkájukat. A tanár példákat és útmutatást ad, de a tanulók kreativitására bízva, hogy a munkájukat az általuk megfelelőnek ítélt módon készítsék el.

SZÜKSÉGES FORRÁSOK

- **A projektoron bemutatott vagy a tanulók között szétosztott példatörténet** (az anyagokat lásd az óravázlatban)
- **Internetkapcsolattal rendelkező számítógép vagy okostelefon** (minden tanulónak vagy csoportonként egy tanulónak).
- Hozzáférés egy **táblához** (vagy hasonlóhoz) a vita nyomon követéséhez (az utasításokat lásd az óravázlatban).
- **Internet-hozzáférés az osztályteremben, hogy a tanár meg tudjon mutatni bizonyos weboldalakat** (lásd a lecketervben az utasításokat).

A LECKE

Mi a célja ennek a leckének?

Mit szeretne elérni a tanár ezen a foglalkozáson? Milyen oktatási eredményt várnak el?

ELSŐDLEGES CÉL: Annak bemutatása, hogy fontos odafigyelni arra, hogy egy adott témát hogyan mutatnak be, nem csupán a tényszerűen helyes információk közlésére.

MÁSODLAGOS CÉL: Arra ösztönözni a tanulókat, hogy kritikusan értékeljék az információforrásokat, és módot adni számukra annak ellenőrzésére, hogy melyik forrás hiteles és melyik nem.

Mi szükséges a lecke megtartásához?

Útmutatás a tanároknak a tanterembe lépés előtt felállítandó dolgokról.

Egy példatörténet, amelyet a tanulók megtapasztalhatnak és amelyből tanulhatnak, akár szóban, akár kézikönyvek segítségével (vagy mindkettővel - előnyben részesítve).

Internet-hozzáférés a kutatáshoz (ideális esetben minden tanulónak egyénileg, egyébként munkacsoportonként legalább egy tanulónak rendelkeznie kell okostelefonnal vagy számítógéppel.

Ez az óra számítógépes tanteremben is elvégezhető.

Kívánság szerint a tantermet az óra előtt át kell rendezni, hogy kreatívabb környezetet biztosítson.

A lecke vázlata

Útmutató az óra megtartásához és a tevékenységek lefolytatásához.

A LECKE BEVEZETÉSE (ELŐRETEKINTŐ/HOZZÁFÉRÉS AZ ELŐZETES TUDÁSOKHOZ): A tanár azzal kezdi, hogy megkérdezi a diákokat, hogy mire emlékeznek az előző óráról (akár az ezt megelőző óráról, akár az előző napi utolsó óráról), egy másik tantárgyból, mint a sajátja:

Kérem, gondoljatok egy pillanatra az utolsó órára, amelyen az iskolában voltatok. Szeretném, ha csoportosan megpróbálnátok felidézni, hogy mit hallottatok, és mire emlékeztek belőle.

A tanár kérdezzen konkrétan a legutóbbi óra témájáról, majd folytassa azzal a kérdéssel, hogy miről is volt szó valójában, majd még konkrétan a tanár által használt szavakról és mondatokról. Ezt követően a **tanárnak rá kell mutatnia, hogy az óra 45 percig tartott**, és csak pillanatokkal ezelőtt/előző nap történt.

és hogy elvileg könnyűnek kellene lennie arra emlékezni, hogy pontosan miről is volt szó - végül is ez az iskola lényege.

Biztos vagyok benne, hogy az emberi agy tökéletesen képes emlékezni arra, hogy mi történt az előző órán - ugyanakkor nyilvánvaló, hogy az elhangzottak túlnyomó többsége elfelejtődött, és így nyilvánvalóan nem volt hatékony az információátadás, nemhogy a tanulás.

Hogyan lehetséges ez? Miért van ez így?

A tanár dönthet úgy, hogy erről rövid beszélgetést vezet, vagy továbblép a következő fázisba.

A LEGEMLÉKEZETESEBB ÜZENET: A tanár elmondja a diákoknak, hogy készített számukra egy történetet, és azt hangosan felolvassa és/vagy a kivetítőn megmutatja nekik.

Most felolvasok nektek egy történetet, és szeretném hallani, hogy mit gondoltok róla. Kérem, nyugodtan csak hallgassátok meg, nem kell semmit leírnotok.

Egy barátom barátjának barátja gyakori üzleti utazó. A nevét nem fogom megemlíteni. Dave nemrég egy Las Vegas-i repülőtéren volt, amikor egy fontos megbeszélésről tért haza. Utána volt egy kis ideje a járata előtt, ezért elment a reptéri bárba egy italra.

Éppen befejezte az egyik italát, amikor egy vonzó nő lépett oda hozzá, és megkérdezte, hogy meghívhatja-e még egy italra. A férfi meglepődött, de hízelgőnek találta. Persze, mondta. A nő elsétált a bárpulthoz, és két italt hozott vissza – egyet magának, egyet neki. A férfi megköszönte, és ivott egy kortyot. És ez volt az utolsó dolog, amire emlékezett.

Inkább ez volt az utolsó dolog, amire emlékezett, amíg fel nem ébredt, zavartan, egy szállodai fürdőkádban feküdt, testét jégbe merítve.

Kétségbeesetten nézett körül, próbálta kitalálni, hol van, és hogyan került oda. Aztán meglátta a cetlit:

NE MOZDULJON,
HÍVJA A 911-ET.

A kád melletti kis asztalkán egy mobiltelefon pihent. Felvette, és hívta a 911-et, ujjai zsibbadtak és ügyetlenek voltak a jégtől. A központos furcsán ismerősnek tűnt a helyzetével. Azt mondta: "Uram, kérem, lassan és óvatosan nyúljon a háta mögé. Van egy cső, amelyik kiáll a háta alsó részéből!"

Aggódva tapogatózott maga mögött. Persze, ott volt egy cső.

Az operátor azt mondta: "Uram, ne essen pánikba, de az egyik veséjét kivették. Szervtolvajok hálózata működik a városban, és eljutottak önhöz.

A mentősök már úton vannak. Ne mozduljon, amíg meg nem érkeznek".«

A tanárnak ezután el kell magyaráznia, hogy ez a történet kitalált. A barát a valóságban nem létezik. Ez a történet azonban **az egyik legismertebb városi legendából származik**, amely a történelem egyik első és leghatékonyabb lánclevelének alapjául szolgált.

Amikor 1998-ban a Yahoo Mail lett az első ingyenes e-mail program, ezt az e-mail üzenetet több mint 2.500.000 embernek továbbították az USA-ban (akkoriban még csak kb. 10.000.000 ember használt e-mailt). A következő 5 évben a legelterjedtebb e-mailként bekerült a Guinness legendák könyvébe.

Ezen a ponton, miután a sokk lecsillapodott az osztályteremben, a tanárnak meg kell kérdeznie a diákokat, hogy miért olyan érdekes ez a történet, és hogyan lehet, hogy ennyi ember úgy érezte, hogy továbbítania kell az ismerőseinek?

A diákok valószínűleg megemlítenek valamit:

- A drogos ital
- A jéggel töltött fürdőkád
- A veserablás csattanója
- Egy Las Vegas-i barát barátjának barátja

A tanárnak ezután a következő kérdéssel kell lezárnia a beszélgetést: **Emlékezni fognak-e a diákok erre a bizonyos történetre?** (jobban, mint az éppen azelőtt hallott leckére).

Egy újabb megbeszélési kör után a tanár mutasson rá, hogy ez egy olyan történet, ami egyszerűen "megragad". Jogos-e ez az összehasonlítás - egy városi legenda és egy iskolai lecke között? Természetesen nem. De itt válik érdekessé a dolog: Gondoljunk úgy a két példánkra, mint a megjegyezhetőség spektrumának két pólusára. Talán ez teljesen természetes: egyes ötletek eleve érdekesek. Egy szervrabló banda - eleve érdekes. A 3. óra az iskolában - eleve unalmas.

Nem az a célunk, hogy azt mondjuk, az iskola unalmas, hanem inkább az, hogy mindenfajta kommunikáció erőfeszítéssel érdekesebbé tehető, mert vannak trükkök, amelyekkel érdekesebbé - és ezáltal emlékezetesebbé, magával ragadóbbá és végső soron hatékonyabbá - tehető.

TRÜKKÖK, AMELYEK ÁLTAL MEGRAGAD A TÖRTÉNETED: A tanárnak rá kell mutatnia, hogy a kommunikációban számos olyan alapelvet lehet alkalmazni, amelyek azonnal javítják minden egyes kommunikáció minőségét. Ezek a következők:

1.ALAPELV: EGYSZERŰSÉG

Hogyan találjuk meg gondolataink lényegi magját? Egy sikeres védőügyvéd azt mondja: "Ha tíz pontot érvelsz, még ha mindegyik jó is, amikor az esküdtszék elé kerülnek, egyikre sem fognak emlékezni". Ahhoz, hogy egy gondolatot a lényegére csupaszítsunk le, a kizárás mestereinek kell lennünk. Könnyörtelenül fontossági sorrendet kell állítanunk. Valamit röviden elmondani nem a küldetés - a hangzatos falatok nem az ideális.

A közmondások az ideálisak. Olyan gondolatokat kell alkotnunk, amelyek egyszerre egyszerűek és mélyek. Az Aranyszabály az egyszerűség végső modellje: egy olyan mélyreható, egymondatos kijelentés, hogy az egyén egy életen át tanulhatja a követését.

2.ALAPELV: VÁRATLANSÁG

Hogyan érjük el, hogy a közönségünk felfigyeljen az ötleteinkre, és hogyan tartsuk fenn az érdeklődésüket, amikor időre van szükségünk ahhoz, hogy átadjuk a gondolatokat? Meg kell sértenünk az emberek elvárásait. Ellenkező értelműnek kell lennünk. *Egy zacskó popcorn ugyanolyan egészségtelen, mint egy egész napi zsíros étel!* A meglepetést - egy olyan érzelmet, amelynek funkciója az éberség fokozása és a figyelem felkeltése - arra használhatjuk, hogy megragadjuk az emberek figyelmét. De a meglepetés nem tartós.

Ahhoz, hogy ötletünk tartós legyen, *érdeklődést és kíváncsiságot kell keltenünk*. Hogyan lehet a diákokat lekötni az év negyvennyolcadik történelemóráján? Az emberek kíváncsiságát hosszú időn keresztül úgy tudjuk lekötni, ha szisztematikusan "réseket nyitunk" a tudásukban - majd betömjük ezeket a réseket.

3.ALAPELV: KONKRÉTSÁG

Hogyan tegyük világossá elképzeléseinket? Elképzeléseinket emberi cselekvésekkel, érzékszervi információkkal kell magyaráznunk. Ez az a pont, ahol az üzleti kommunikáció nagy része elromlik. Küldetésnyilatkozatok, szinergiák, stratégiák, víziók - ezek gyakran olyannyira félreérthetőek, hogy már-már értelmezhetetlenek.

Természetesen a ragadós ötletek tele vannak konkrét képekkel - jéggel teli fürdőkádakkal, borotvapengés almákkal -, mert az agyunk arra van drótozva, hogy konkrét adatokra emlékezzen. A közmondásokban az elvont igazságok gyakran konkrét nyelvezetbe vannak kódolva: "Egy madár a kézben kettőt ér a bokorban". A konkrét beszéd az egyetlen módja annak, hogy biztosítsuk, hogy a gondolatunk a hallgatóságunk minden tagja számára ugyanazt fogja jelenteni.

4.ALAPELV: HITELESSÉG

Hogyan érjük el, hogy az emberek elhiggyék az elképzeléseinket? Amikor C. Everett Koop volt főorvos egy közegészségügyi kérdéstről beszél, a legtöbb ember szkepticizmus nélkül elfogadja az

elképzeléseit. A legtöbb mindennapi helyzetben azonban nem élvezzük ezt a tekintélyt. A ragadós ötleteknek magukkal kell vinniük a saját hitelesítőjüket. Olyan módszerekre van szükségünk, amelyek segítségével az emberek maguk is kipróbálhatják ötleteinket - a "próbáld ki, mielőtt megveszed" filozófia az ötletek világában. Amikor megpróbálunk érveket felsorakoztatni valami mellett, a legtöbben ösztönösen a kemény számok után nyúlunk. De sok esetben ez pontosan a rossz megközelítés.

Az egyetlen Ronald Reagan és Jimmy Carter 1980-as amerikai elnökválasztási vitáján Reagan számtalan statisztikát idézhetett volna, amelyek bizonyítják a gazdaság lassúságát. a gazdaság lassúságát. Ehelyett egy egyszerű kérdést tett fel, amely lehetővé tette a választók számára, hogy saját maguk teszteljék: "Mielőtt szavaznának, kérdezzék meg maguktól, hogy ma jobb helyzetben vannak-e, mint négy évvel ezelőtt".

5.ALAPELV: ÉRZELMEK

Hogyan érzük el, hogy az emberek érdeklődjenek az elképzeléseink iránt? Elérjük, hogy érezzenek valamit. A mozis popcorn esetében elérjük, hogy undorodjanak az egészségtelenségétől. A "37 gramm" statisztika nem vált ki érzelmeket. A kutatások azt mutatják, hogy az emberek nagyobb valószínűséggel adakoznak jótékony céllal egyetlen rászoruló egyénnek, mint egy egész elszegényedett régióknak. Arra vagyunk beprogramozva, hogy az emberek iránt érezzünk, nem pedig az elvont dolgok iránt. Néha az a nehéz, hogy megtaláljuk a megfelelő érzelmeket, amelyeket hasznosítani kell. Például nehéz rávenni a tinédzsereket, hogy leszokjanak a dohányzásról, ha a következményektől való félelmet ébresztjük bennük, de könnyebb rávenni őket, hogy leszokjanak, ha a Big Tobacco kétszínűségével szembeni ellenszenvüket használjuk ki.

6.ALAPELV: TÖRTÉNETEK

Hogyan érzük el, hogy az emberek cselekedjenek az ötleteink alapján? Történeteket mesélünk. A túzoltók természetesen minden tüzeset után történeteket cserélnek, és ezzel megsokszorozzák tapasztalataikat; a történetek hallgatásával töltött évek után gazdagabb, teljesebb mentális katalógusa van a kritikus helyzeteknek, amelyekkel tűz esetén szembesülhetnek, és az ezekre a helyzetekre adott megfelelő válaszoknak. A kutatások azt mutatják, hogy egy helyzet mentális begyakorlása segít abban, hogy jobban teljesítsünk, amikor fizikai környezetben találkozunk az adott helyzettel. Hasonlóképpen, a történetek hallgatása egyfajta mentális repülésszimulátorként működik, felkészítve minket a gyorsabb és hatékonyabb reagálásra.

A tanárnak ezeket olyan módon kell bemutatnia, ahogyan ő a legjobbnak érzi. Lehet, hogy csak gyorsan feljegyzi az osztály számára, vagy bemutatja a táblán, vagy alternatívaként (ha van rá idő) gyakorlati példákkal bővíti.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: Ezek az elvek a "Made to Stick" című könyvből származnak, amelyet prof. Chip Heath (Stanford) írta. Ez a könyv példákat tartalmaz minden alapelvre, valamint gyakorlati feladatokat, amelyekkel bővíteni lehet ezt a pontot.

A tanulóknak figyelniük kell ezekre az elvekre, és emlékezniük kell a hatékony kommunikáció kirakós játékanak egy újabb részére. **A tanár mutasson rá ezekre a pontokra, amelyek tökéletesen megmagyarázzák, hogy miért volt olyan hatékony az előbbi városi legenda.** A tanár kérje meg a diákokat, hogy mutassanak rá, mely alapelvek a történet melyik részének feleltek meg.

Az óra ezen részének lezárásaként a tanárnak rá kell mutatnia, hogy a legtöbb kommunikáció **célja nem az, hogy mindent elmagyarázzon és minél többet elmondjon.** Ehelyett a legjobb, amit tehetünk, hogy megértjük, hogy a legtöbb ember elfelejti az üzenet nagy részét. Ezért logikus, hogy a hírvivőnek arra kell törekednie,

hogya hallgatók motiváltak legyenek arra, hogy mélyebbre merüljenek, és saját maguk is foglalkozzanak a tartalommal a belső motivációjuk miatt.

OSZTÁLYTERMI GYAKORLAT (ÉRDEKES ELEMÉK MEGTALÁLÁSA BÁRMILYEN TÉMÁBAN):

A tanulóknak egy rövid gyakorlatot kell végrehajtaniuk az imént tanult javaslatok alapján. A tanár bemutat egy témát, és megkéri a diákokat, hogy rövid internetes kutatást végezzenek, hogy érdekes és kreatív megközelítést találjanak a témához, és azt érdekfeszítő módon mutassák be.

Felkészülés: A tananyagot a tanulónak a tanuláshoz kell bemutatnia: A tanár elmondja a diákoknak, hogy 20 percük lesz arra, hogy egy megadott témát felkutassanak, és egy rövid, 10-15 mondatos írásbeli vagy 30 mp-1 perc szóbeli prezentációt készítsenek a megadott témáról. Ezt követően az osztályban fogják bemutatni.

Ideális esetben ez egy egyéni feladat, mivel fontos, hogy minden egyes diákot arra kényszerítsünk, hogy elgondolkodjon azon, hogy a megtalált anyagot egy megnyerő elbeszélésben dolgozza fel. Azonban a csoportmunka is működik, és a tanáron múlik, hogy az adott helyzetben mi a legmegfelelőbb.

A téma: A leckére javasolt téma a **KONKRÉTSÁG** (az építőanyag). Ez a téma helyettesíthető bármi mással, amit a tanár az osztálya számára alkalmazhatóbbnak tart. A jó témának azonban elég tágnak kell lennie ahhoz, hogy lehetővé tegye a kreatív megközelítést és a szokatlan információk vagy tények keresését, de elég szűknek is ahhoz, hogy a tanulók ne csak egy nagyon véletlenszerű apróságot válasszanak ki (például: "Élet").

Javasoljuk azt is, hogy **az egész osztály ugyanarra a témára összpontosítson**, mivel ez megmutatja, hogy mennyi szokatlan információt lehet találni, ha sok erőfeszítést tesznek erre.

ELSŐ LÉPÉS: A tanár átadja az utasításokat, és arra kéri a diákokat, hogy menjenek az internetre, és keressenek a témával kapcsolatban elérhető érdekes tényeket, majd döntsenek néhány olyanról, amelyek annyira ragadósak (a fenti kritériumok alapján), hogy az embereket valóban érdekelni fogja, hogy megtudják őket.

MÁSODIK LÉPÉS: A tanár utasítja a diákokat, hogy ehhez a tevékenységhez használhatják az internetet, és azt csinálhatnak, amit akarnak, és olyan információkat találhatnak, amelyeket csak szeretnének, hogy ezt a feladatot elvégezhessék. Itt fontos megemlíteni, hogy a tanulóknak nem kell teljes tudományos áttekintést adniuk a témáról, hanem inkább találniuk kell egy olyan vonzó "horgot", amely arra ösztönzi a hallgatóságot, hogy kérdezzenek.

"Húha, ez érdekes, mesélj még többet!"

HARMADIK LÉPÉS: A tanárnak körbe kell járnia a teremben, és útmutatást és támogatást kell nyújtania, de hagynia kell, hogy a tanulók szabadon értelmezzék a tevékenység szabályait, ahogyan azt jónak látják.

A javasolt téma kutatásához (konkrétan) néhány érdekes információval kell rendelkeznie a tanárnak:

- A beton a legelterjedtebb vegyi anyag a bolygón.
- A beton felelős a Római Birodalom gazdasági erejéért.
- A beton a legnehezebb anyag a bolygón (halmozottan).
- Fred Flintstone a beton feltételezett megalkotója, aki ezzel véget vetett a kőkorszaknak. ☺

NEGYEDIK LÉPÉS: Az idő lejártá után a diákokat meg kell kérni, hogy tartsanak rövid prezentációkat, és meséljenek az osztálynak az általuk alkotott történetekről. A tanár dicsérje meg erőfeszítéseiket, és több ponton említse meg, hogy a megtanult dolgok érdekesek és izgalmasak. Nagyon bátorítónak kell viselkednie, mivel **ez valószínűleg teljesen új a tanulók számára**, ahhoz képest, ahogyan általában hozzáállnak a prezentációkhoz és a feladatokhoz.

ÖTÖDIK LÉPÉS: A tanár gratuláljon mindenkinek, aki részt vett, és (fakultatívan) kérje meg a diákokat, hogy sorolják fel a legszokatlanabb dolgokat, amelyeket az adott témáról megtudtak.

HATODIK LÉPÉS (OPCIONÁLIS): A tanár úgy dönthet, hogy jó ötletnek tartja, ha elmeséli saját történetét a betonról, amely megfelel a meggyőző és magával ragadó üzenet kritériumainak.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: Ügyelni kell arra, hogy ez a történet úgy kerüljön bemutatásra, hogy a tanulók ne hasonlítsák össze a saját rövid munkájukat ezzel a történettel, amelyet kifejezetten előre felkutattak és előkészítettek, mivel ez néhány tanulónak rossz benyomást kelthet - hogy az ő kutatásuk nem megfelelő. Természetesen ezt a történetet azután kell bemutatni, hogy mindenki más bemutatta a sajátját, és gratuláltak nekik.

Most felolvasok egy történetet a betonról, ami itt van nálam. Ez a korábban már megbeszélte fogalmakkal készült. Értsétek meg, hogy ez nem a "helyes" válasznak van szánva, és nem szabad ehhez a történethez hasonlítanotok a saját történeteiteket. Ez csak egy újabb kreatív megközelítés a témához, amit különösen érdekesnek találtam. Kérem, nyugodtan csak hallgassátok meg, nem kell semmit leírnotok. Ezenkívül figyeljétek a történet azon elemeire, amelyek "megragadnak".

Ezer évvel ezelőtt és évmilliókkal később az, ami minket teremtett, meg is menthetett minket.

Oké, egy kis kihívással kezdem. Képzeljük el, hogy 100 millió év múlva vagyunk, nagyon-nagyon messze a jövőben. Az ember, mint faj már régen eltűnt. Az acél az épületeinkben már régen elrozsdásodott, az összes fából készült otthonunk már régen szétesett, majdnem minden csontunk és minden más eltűnt.

Minden, ami a mi időnkől megmarad, mindannak a legfontosabb jelzője, amit az emberek tettek, ez az összezúzott kőzetréteg lesz, amit valamiféle jövőbeli geológusok észrevesznek majd. Ez a kőzet a beton lesz.

Ha elképzeljük, hogy a jövő néhány lénye, amint a Földünkön ásnak, hogy kiderítsék, mi volt azelőtt - ez minden, amit a mi időnkől ezen a bolygón megmaradt. Ez lesz a beton kora.

Bizonyára a beton unalmas téma, de szeretnék megosztani egy történetet, amely megpróbál meggyőzni arról, hogy ez az anyag meglepően érdekes.

Először is szeretném visszavinni Önöket a régmúltba. Szeretném elmesélni, hogyan hasznosították az emberek a...

...de várjatok, adnom kell egy kis kontextust. Mi is pontosan az a dolog, amit betonnak hívnak? Nos, ez egy keverék - egy cement nevű anyagból, aztán egy csomó kis kőből vagy homokból és vízből. Összekevered őket, és megkeményedik ez a kőzetanyag, amit betonnak hívnak. És az egésznek a kulcsa ez az anyag - a cement. Ez az, ami a laza kavicsot, homokot és vizet olyan közzé alakítja, amely évmillióig és évmillióig képes megmaradni.

Kezdjük tehát azzal, hogyan hasznosította az ember a cementet. Ha egyáltalán odafigyeltünk az ókori történelem során, akkor azt mondták, hogy az emberek vadászó-gyűjtő emberként kezdték.

A cement, gondoltuk, nagyon későn jelent meg az emberi történelemben, mert az elkészítéséhez körülbelül 2000 fokos tűzre volt szükség, és a régészek feltételezték, hogy a primitív vadászok és gyűjtőgökök semmiképpen sem tudtak volna ilyen forró tüzet rakni. De aztán az elmúlt néhány évben egy sor olyan felfedezés történt, amely teljesen felforgatta a régészet világát. Most már tudjuk, hogy jóval azelőtt, hogy az emberek valaha is kenyeret süttöttek volna, amikor még vadászó gyűjtőgökök voltunk és barlangokban éltünk, valahogy cementet készítettünk.

Ahhoz, hogy megmagyarázzuk, hogyan lehetséges ez, Törökországba kell mennünk. A régészek szerint az ember először elhagyta a barlangokat, hogy máshol éljen, valahol a Taurus-hegység lábánál. Onnan indultak az első falvak.

Afrikában bőségesen voltak erőforrások, az embereknek ott nem kellett összefogniuk...

Szóval, régészek egy csoportja bizonyítékokkal állt elő erre az igazán érdekes elméletre. Úgy tűnik, körülbelül 12.000 évvel ezelőtt, jóval azelőtt, hogy az állatok teljesen házasítottá váltak volna, vagy az emberek növényeket termesztettek volna, minden bizonnyal azelőtt, hogy ételt melegítettünk volna, valaki - lehet, hogy csak egy ember volt, aki egy nap sétálni ment - látta, hogy egy villám belecsap egy mészkőbe, és ott port talált.

És valahogyan összeadták a port és a vizet. És ez a cement. És el lehet képzelni, hogy valaki azt gondolta, "hé, ez király", ...csak képzeljétek el, milyen lehetett ez egy vadászó gyűjtögetőnek, aki egy nap a mezőkön sétált.

Nem tudjuk pontosan, hogyan történt, lehet, hogy csak egy ember látta ezt, és azt mondta, "hé, ezt megint meg akarom csinálni", lehet, hogy egy embercsoport volt, de alapvetően az a lényeg, hogy rájöttek, hogy a villám csinálta ezt, a villám forró... fel kell melegítenünk ezt a mészkövet.

És nyilvánvalóan nem tudjuk pontosan, hogyan működött, de szeretem elképzelni, hogy valami korai zseni volt, valami kőkorszaki Thomas Edison, aki talán 20 évig kísérletezett és kísérletezett, és végül megtalálta a módját annak, hogyan építsen egy óriási kemencét. Mi bordó üveggemencének hívjuk, úgy néz ki, mint egy borosüveg teteje, és beledobták a mészkövet, és sok-sok fát tettek bele, amíg szuper-szuper forró nem lett, és aztán, ő vagy ő, nem tudjuk... aztán volt ez a por, amit összekevertek vízzel, és aztán elkezdhatték formázni a köveket különleges formákba.

Elképzeltető, hogy a többi ember úgy tekintett erre a személyre, erre a sámánra vagy mire, mint valamiféle mágusra - aki képes volt irányítani a tüzet és a sziklákat.

Tehát az elmélet szerint 12.000 évvel ezelőtt ezen a dél-törökországi dombos területen, ahol ez az örült tűzkemencés dolog zajlik, ez a mészkő homokká alakul át, amely az ember által irányított sziklákká alakul át, és a vadászó gyűjtögetők mindenhol elkezdtek oda jönni. Ez egy szent hely lett, és úgy képzeljük, hogy a vadászó gyűjtögetők mindenhol, akik apró kis rokonsági csoportokban élnek, összejöttek és együtt dolgoztak, hogy kivágják a fákat és segítsék ezt a varázslatot.

És ha most elmész arra a helyre Törökországban, még mindig megtalálod a maradványokat és láthatod azt az első épületet, az első szentélyt, az első templomot, amely azokból a sziklákból készült, amelyeket az emberek végre irányítani és alakítani tudtak.

És nagyon is lehetségesnek tűnik, hogy a cselekedet először hozta össze az embereket a családi szervezeten felül valami olyasmivé, mint a civilizáció.

És megdöbbentő módon csak évszázadokkal később, több száz évvel később kezdenek úgy gondolkodni, hogy "hé, itt van ez a sok meleg, nézzük meg, milyen íze van a forró húsnak. Kezdjük el összetörni ezeket a füveket, keverjük össze vízzel, és készítsünk kenyeret."

Úgy tűnik, hogy ez a beton volt az, ami eredetileg összehozta az embereket. A beton lehet az oka a modern civilizációnak. A cement/beton az első alkalom, amikor nem közvetlenül rokon emberek gyűltek össze egy közös cél érdekében. És egyértelműen láthatunk régészeti bizonyítékot arra, hogy ahol cementet látunk, ott néhány évszázaddal később kis falvakat látunk. Néhány évszázaddal később pedig nagyvárosokat láthatunk. Végül pedig egy nagy civilizációt látunk. Biztosan tudjuk, mert vannak DNS-tesztek, amelyek ezt bizonyítják, hogy a világ összes búzája onnan származik. Tehát a búzát ott házasították. Az első juh és az első kecske is onnan származik, sőt, még az indoeurópai nyelvek is onnan származnak. Tehát a modern civilizáció minden kulcsfontosságú jellemzője onnan a délkelet-törökországi kis helyről származik, ahol az első cementet készítették és betonná alakították.

Lenyűgöző dolog - járdákon járunk, felhorzsoljuk a térdünket, amikor elesünk rajta, de soha nem gondolunk arra, hogy a betonnak ...történelme és jövője van. Azt hiszem, ez egy pozitív dolog, de a betonnak van egy hatalmas negatív hatása is az emberi életre.

De szerte a világon egy mondatot hallottunk újra és újra és újra - a mérnököktől, a politikusoktól, az utcán élő emberektől: "ez nem természeti katasztrófa volt, hanem betonkatasztrófa."

A kínai Szecsuánban 2008-ban történt földrengés, a 2005-ös pakisztáni földrengés, ezek általában nem természeti katasztrófák. Ezek konkrét katasztrófák. Mind ugyanabból az okból, és ez egy nagyon egyszerű, mégis szörnyű ok - gazdaságilag hatalmas ösztönzés van arra, hogy rosszul betonozzunk. A cement nagyon drága. És így, ha egy gátlástalan építész megpróbál olcsóbb megoldást találni,

visszavágja, visszatart egy kis cementet, ugyanúgy néz ki, kezdetben senki sem fogja észrevenni, de nem lesz olyan stabil. És így az épületek összedőlnek. A cement köti meg a betont, és ez abszolút a legfontosabb része a keveréknek: pernye, kő, homok, víz, adalékanyagok, vegyszerek... és körülbelül 15 százalék cement. Cement nélkül nincs kötés. Ha ezt az arányt körülbelül 10 százalékra csökkentjük, rengeteg pénzt spórolhatunk. Ez bonyolult, és egy mérnöknek kell megmondania a pontos keveréket. És nem akarsz csalni.

Mert Európában lebukik az ember. De a harmadik világban és a szegényebb területeken más a helyzet.

A másik dolog, amit észre kell venni a szegény országokban, hogy a cement- és betonüzlet hatalmas. Ez a gazdaság jelentős része.

Gondoljunk csak bele: Ha odamennénk Obama elnökhöz, és megkérdeznénk tőle, hogy "ki a legjobb betonozó Amerikában?", ő természetesen azt mondaná, hogy "nem tudom". És ha megkérdeznénk tőle, hogy nos, kik a legjobb üzletemberek, azt mondaná, hogy "nos, gondolom, a Google-osok, a Goldman Sachs vezetője, a General Electric vezetője".

De ha odamegyünk Haiti elnökéhez, Irak elnökéhez, a szubszaharai Afrika, Délkelet-Ázsia vagy Latin-Amerika szinte bármelyik országának elnökéhez, és megkérdezzük, hogy "ki a legjobb betonember?", ő biztosan tudni fogja. Valójában, ha odamennénk Rene Prevalhoz, Haiti elnökéhez a földrengés idején, és megkérdeznénk, hogy kik a legjobb betonemberek az országában, ő biztosan ismerné az egyiket, mert a felesége családja, a CDG Concrete volt az.

Gyakran hallani, hogy a szegény országokban a leggazdagabb emberek vezetik a betonüzletet. És széles körben, szerte a világon gyakran látni, hogy ezek a befolyásos családok tulajdonában vannak azok a vállalatok is, amelyek megvásárolják a betont, hogy épületeket, kórházakat, iskolákat és repülőtereket építsenek. A rosszul elkészített beton az emberiség egyik legnagyobb katasztrófája. És senki sem bizonyította Haitin, de a világon mindenhol rengeteg korrupció övezi ezt a területet. Nagyon gyakran csak egy kis maroknyi család irányítja az összes betont az ilyen országokban.

Az utolsó dolog, amit szeretnék elmondani, csak mert fontos számomra, nem tudom, hogy ez-e a legérdekesebb, de a betongyártás a CO₂-kibocsátás és a levegő szennyezésének egyik fő okozója.

Maga a folyamat a cementgyárak nagy kemencéiben, ami kémiaiilag történik bennük, az az, hogy a mészkő szén-dioxidot bocsát ki, miközben átalakul a cement nevű új anyaggá. És ez sokkal több, mint

amit a repülőgépek bocsátanak ki. A harmadik helyen áll az autók és a szén után.

És van valami elképesztő a cementben, ami teljesen megkülönbözteti minden más üvegházhatást okozó terméktől. Ami az, hogy valójában lehet pozitív is. Vannak olyan módszerek a cementgyártásra, ahol ugyanaz a folyamat, amely CO₂-t bocsát ki, valójában elnyeli azt. Vannak módszerek arra, hogy ezeket az anyagokat az épület betonjába ágyazzák, hogy amikor meleg van, elnyelje a hőt és hűtse az épületet, amikor pedig hideg van, akkor hőt adjon le. Így megszűnik a légkondicionálás és a fűtés szükségessége, és így tovább.

Tehát az utolsó dolog, amit mondanék, hogy manapság mindannyian törődünk a környezettel, sokat hallunk az elektromos autókról, támogatjuk a Teslát, megpróbálunk eltávolodni a széntől... hallottatok már valaha valakit, aki a cementről vagy a betonról beszélt? Valamit tennünk kellene ez ügyben, nem gondoljátok?

Nos, tessék, itt van - valami érdekes a betonról, amiről talán még nem hallottál!

A TEVÉKENYSÉGRE VONATKOZÓ REFLEXIÓ/BESZÁMOLÓ:

A tanár azzal kezdi a beszélgetést, hogy megkérdezi a tanulókat, hogyan jutottak az eredeti "történeteikhez", és hogyan választották ki azokat a bizonyos történeteket. Lehetséges, hogy sok diáknak nehéz lesz ezt megtennie, mivel ez egy nagyon eltérő megközelítés a pusztai információkereséstől.

Vitaindító kérdések:

- Miért volt ez számotokra különösen nehéz, vagy miért nem?
- Akik a legérdekesebb információkat találták, hol keresték?
- Tudtok javasolni egy "standard megközelítést" az érdekes információk megtalálására?

Ebben a szakaszban a tanár felteszi az utolsó kérdést: "Biztos vagy benne, hogy minden ma bemutatott információ tényszerűen igaz volt?". Beszélgetésnek kell kezdődnie arról, hogy minden bemutatott információ forrása, majd arról is, hogy hogyan elemezték az egyes forrásokat.

A tanár saját megjegyzéseiben kiemelhet néhány fontos pontot. Először is, minden szokatlan információt forrással kell alátámasztani, ha úgy gondoljuk, hogy esetleg nem hisznek nekünk. Másodsor, nem minden forrás hiteles, ezért az embernek

mindig törekednie kell arra, hogy a szokatlanabb információkat több forrásból ellenőrizze.

A tanár most rámutathat arra, hogy szerencsére vannak olyan szervezetek, amelyek listákat adnak a forrásokról, kommentárokkal a hitelességükről és meglátásokkal arról, hogyan értékeljük az ismeretlen forrásokat. A legjobb forrás erre a Wikimédia Alapítvány, amely a Wikipédia-szerkesztők számára frissített listát vezet az elfogadható forrásokról.

A Wikipédia egy állampolgárok által írt enciklopédia, és emiatt talán a legszigorúbb szabályokkal rendelkeznek a forrásokra vonatkozóan, amelyek az interneten elérhetőek. A szerkesztők (akik ellenőrzik a magánszemélyektől érkező beadványokat) utasítást kapnak arra, hogy minden olyan bejegyzést visszautasítsanak, amely (1) nem rendelkezik forrással, és (2) nem felel meg 100%-ban az elfogadható forrásokról szóló útmutatónak. Ezt széles körben a legjobb és legsemlegesebb eszköznek tartják a média és az online források elemzésére.

A tanárnak meg kell mutatnia a kivetítőn a források listáját, és fel kell kérnie a diákokat, hogy keressék meg a listán az általuk felismert médiumokat és weboldalakat.

Wikipédia útmutató a megbízható forrásokhoz:

https://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Reliable_sources

A megbízható forrásokat felsoroló forráskalauz linkje itt érhető el:

https://en.wikipedia.org/wiki/Wikipedia:Reliable_sources/Perennial_sources#Sources

REFLEXIÓ II. (A LECKE ALKALMAZÁSA):

Záró megbeszélési pontként a tanár javasolhatja, hogy a tanulók (1) mindig végezzék el a kutatásnak ezt a részét érdekes témák esetében minden szóbeli vagy írásbeli feladat előtt, és a témát egy érdekes "kapoccsal" vezessék be. és (2) mindig forrással és linkekkel lássák el az információikat, valamint kövessék a jó forráskeresés útmutatóját, kerüljék a vitatható forrásokat, és ha szükséges, adjanak meg több forrást.

KÖVETKEZTETÉS ÉS FELADATOK:

A tanár dönthet úgy, hogy a témához olvasmányt rendel, vagy házi feladatot ad, amelyben a tanulóknak azt az utasítást kell adniuk, hogy egy másik témához készítsenek egy "megragadó" üzenetet. Továbbá a tanároknak fontolóra kell venniük, hogy minden későbbi írásbeli vagy szóbeli előadásnál megköveteljék ezt a gyakorlatot, hogy ezt a készséget gyakorolják a tanulók körében.

Tippek az oktatónak

Melyek azok a legfontosabb dolgok, amelyekre figyelnie kell a lecke megtartásakor, hogy sikeres legyen?

A tanárnak erősen ajánlott, hogy az osztálytermi kísérleteket a lépések játékszerű bemondásával tegye magával ragadóvá. A legjobb kivitelezés érdekében a tanár mutassa be a játékot, majd csak lépésenként vezesse végig a diákokat, és ne fedje fel, hogy mi fog történni a következő lépésben. Ehhez a tevékenységhez ajánlott időzítőt használni.

Azokban a helyzetekben, amikor a forrásokról szóló beszélgetés érintheti az aktuális politikai ügyeket és a hamisított médiapéldákat, a tanárnak kerülnie kell a politikai kommentárokat, ehelyett ragaszkodnia kell ahhoz a tényhez, hogy minden, a médiában leírtakat a diákok önállóan ellenőrizhetik. Ha szükséges, ezt külön tanórai tevékenységként is elvégezhetjük.

NYELVTANULÓK, NEHEZEBBEN OLVASÓK ÉS SAJÁTOS IGÉNYŰ TANULÓK SZÁMÁRA NYÚJTOTT KÖNNYÍTÉSEK

Ha a tanár úgy érzi, hogy bizonyos tanulóknak nehézséget okoz az online információkeresés, célszerűbb lehet munkacsoportokat létrehozni. Fontos figyelembe venni az egyes tanulók gazdasági helyzetét, és ha nem reális elvárás, hogy mindenki hozzáférjen a telefonján az internethez, jobb lehet, ha ezt a leckét számítógépes osztályteremben tartjuk.

Mivel ez egy strukturálatlan tevékenység, a tanárnak tekintettel kell lennie a kevésbé szókimondó diákokra, és fel kell kérnie őket, hogy ők is vegyenek részt a beszélgetésben.

ÉRTÉKELÉSEK (FORMATÍV ÉS SZUMMATÍV)

A tanár körbejárja az osztálytermet, miközben megkönnyíti a tevékenységet, és moderálja az ezt követő beszélgetéseket, és így értékeli a tanulók fejlődését. A tanár a prezentációk során a kutatott témával kapcsolatos érdekes tényre vonatkozó javaslatok írásbeli összefoglalóját felhasználhatja annak felmérésére, hogy a tanulók milyen szinten fogták fel a végső koncepciót.

INTERKULTURÁLIS MEGFONTOLÁSOK

Ez a tevékenység nyílt beszélgetés, ezért különböző aktuális kérdésekről szóló aktuális vitához vezethet. A tanárnak előzetesen mérlegelnie kell, hogy a tanulási céloknak jobban megfelelő módon kell-e átalakítania a vitaindítékokat. Javasoljuk, hogy a **politikai vagy kényes témák kerülendők** kutatási témaként - ezért itt a „KONKRÉTSÁG” javasolt.

Különösen fontos, hogy a tanár közbelépjen, ha a megbízható forrásokról folytatott, ezt követő vita egyes tanulók és/vagy sajátos nemzeti, családi, szexuális vagy egyéb identitásuk ellen fordul, hogy civilizált és nyílt vitát folytathassunk. Megfontolandó, hogy ezt a leckét olyan országokban tartsuk meg, ahol a közelmúltban hirtelen változások történtek a médiavilágban, vagy ahol aktív önkényuralmi rendszerek uralkodnak.

FLI
CREATE

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

ÖTÖDIK LECKE: KRITIKUS GONDOLKODÁS

TANTERV: **Autokrácia vs. demokrácia**

KÉSZSÉGTERÜLET: **Kritikai gondolkodás**

CÉLOK ÉS CÉLKITŰZÉSEK

A tanulók képesek lesznek valódi beszélgetést folytatni az autokratikus és a demokratikus vezetési és kormányzási megközelítések előnyeiről és hiányosságairól. Képesek lesznek leírni a legfontosabb különbségeket, de ami még fontosabb, képessé válnak arra, hogy saját véleményt alkossanak a témáról.

A LECKE ALKALMAZÁSA

Ez a lecke több alap- vagy választható tantárgyhoz is illeszkedhet: **Történelem** (a demokrácia kialakulása, angol forradalom, 21. század), **szociológia** (etika és politikatudomány), **pszichológia** (viselkedéstudomány, társadalom), **állampolgári ismeretek** (kormányzati struktúra, demokratikus folyamat). A vitakérdések kis kiigazításával bármely olyan órán alkalmazható, amely a téma mélyreható megvitatását igényli.

OKTATÁSI MÓDSZER ÉS SZÓKINC

A tanár egy tevékenységben való részvételre vezeti az osztályt, és inkább közvetítő, mint előadó lesz. Igyekszik majd mindig elhalasztani az ítélezést, és helyette teret ad a tanulóknak, hogy véleményüknek hangot adjanak, és megbeszélés útján jussanak következtetésekre. A moderátornak semleges nyelvezetet kell használnia, amikor a tanulók egyéni hozzászólásait kommentálja.

SZÜKSÉGES FORRÁSOK

- **Papírra írt vagy kinyomtatott vitaindítók** (az anyagokat lásd az óravázlatban)
- **Egy csomag játékkártya** (normál)
- **Hozzáférés egy táblához** (vagy hasonlóhoz) a vita nyomon követéséhez (az utasításokat lásd az óravázlatban).
- **Egy olyan tanterem, ahol a tanulók mozoghatnak** (az előkészítésre vonatkozó utasításokat lásd a lecketervben).

- Egy zacskó/doboz **cukorka** (válasszon egyenként csomagolt olcsó cukorkát, nagy mennyiségben, 3-5 db-ot célszerű diákonként); zsetonok is használhatók.

A LECKE

Mi a célja ennek a leckének?

Mit szeretne elérni a tanár ezen a foglalkozáson? Milyen oktatási eredményt várnak el?

ELSŐDLEGES CÉL: Kritikai vita és a tekintélyelvű vezetés és a demokratikus eszmék alapelveinek valódi megértésének ösztönzése. Kontextust biztosítani az individualizmus és a kollektivitás közötti politikai választásokról szóló szélesebb körű vitához, és alapvetően, hogy az állampolgári ismeretek témakörébe való megnyerő bevezetést biztosítson.

MÁSODLAGOS CÉL: Figyelmeztetni a tanulókat az egyszerű egységre való felhívás veszélyeire, és kritikusan gondolkodni minden érv több oldaláról - különösen a médiafogyasztás során.

Mi szükséges a lecke megtartásához?

Útmutatás a tanároknak a tanterembe lépés előtt felállítandó dolgokról.

A vitafelhívások párpajjai, amelyeket a szemközti falakra kell kifüggeszteni (az utasításoknak megfelelően). Bevált, ha kézzel írják őket hagyományos levélpapírra, de előre ki is nyomtathatják őket.

Egy sima kártyacsomag (póker, bridzs, rómi) ... A tanár vegye ki az aduáskártyákat (JOKER), és keverje meg a paklit. Kisebb csoportokban a tanárnak meg kell győződnie arról, hogy **mindig az összes arckártyát (király, dáma, bubi) kiosztják.**

Ha szükséges, az óra előtt át kell rendezni az osztálytermet, hogy a tevékenység során (a jelzett módon) lehessen mozogni.

A lecke vázlata

Utasítások az óra megtartására és a tevékenységek lefolytatására vonatkozóan

A LECKE BEVEZETÉSE (ELŐRETEKINTŐ/HOZZÁFÉRÉS AZ ELŐZETES TUDÁSOKHOZ): A tanár azzal kezdi, hogy elmondja az osztálynak, hogy ez az óra egy nagyon híres és ismert témát fog bemutatni: Totalitárius diktatúra vagy népi demokrácia. A tanulóknak a következő bevezető történetet meséli el:

Hadd olvassak fel nektek valamit egy 2800 éves kőből, amelyet egy távoli iráni faluban találtak: „...és falvaikat kifosztottam, asszonyaikat megerőszakoltam, gyermekeiket rabszolgasorba taszítottam. Városukat meghódítottam, de senki sem maradt életben. Meggyaláztam a templomukat és a földdel tettem egyenlővé...”

Lefogadom, ha megkérdezték volna, hogy ki volt a történelem legtiszteletreméltóbb és legkedveltebb embere, ez a fosztogató, erőszakoló és hódító a lista élén állt volna. Ő Nagy Kürosz, az első perzsa birodalom alapítója, aki egy felvilágosult, liberális vezető volt, aki könyvtárakat épített, ösztönözte a kereskedelmet, támogatta a tudományt... Ezt a fickót annyira szerették, hogy egy évezreden keresztül nem voltak történelmi emlékek arról, hogy bárki bármi rosszat mondott volna róla. A görögök imádták őt. Az Ószövetségben gyakorlatilag Istenként hirdetik.

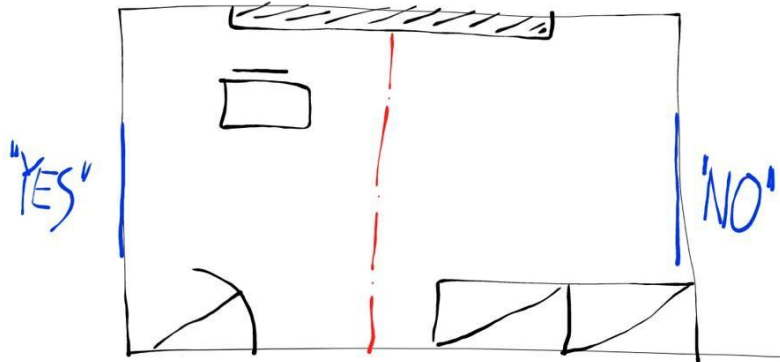
Szóval, mi a helyzet? Hogy lehet egyszerre jó és rossz?

A tanár dönthet úgy, hogy rövid beszélgetést vezet, vagy folytatja az első tevékenységet.

A BESZÉDJÁTÉK: A tanár azzal vezeti be ezt a tevékenységet, hogy megkéri a tanulókat, hogy álljanak fel, és (ha lehetséges) szóródjanak szét a teremben. Ezután ismerteti a tanulókkal a játék szabályait.

A játék szabályai a következők: A tanár két ellentétes állítást mutat be párban a tanulóknak. Ezután az osztályterem ellentétes oldalaira helyezi ki őket. A tanulók utasítást kapnak, hogy fizikailag menjenek az osztályterem azon oldalára, amelyik az általuk elfogadott állításnak felel meg. Ezután mindkét oldalt arra kéri, hogy beszéljék meg, miért éppen ezt az állítást választották. A tanulóknak mindig lehetőségük lesz arra, hogy oldalt váltsanak. Az egyes párok vitája 5-7 percig tart.

Az osztályterem berendezése: Mivel a tanár arra fogja kérni a tanulókat, hogy mozogjanak, meg kell fontolni a távolságokat. Előkészületeket kell tenni arra, hogy a tárgyakat az osztályterem ellentétes oldalaira akasszák ki.

Bár ugyanezt a gyakorlatot mozgás nélkül is el lehetne végezni, a mozgásos cselekvés és a látható elkülönülés jelentősen javítja az ezt követő megbeszélés minőségét.

A tanár elmagyarázza, hogy a különbség egy önkényuralmi és egy demokratikus rendszer között nem olyan fekete-fehér, mint Darth Vader és Luke Skywalker vagy Lord Voldemort és Albus Dumbledore között. Egy játékot vezetünk be a kérdés részletesebb - és a valós életből vett példák segítségével történő - feltárására.

VITAINDÍTÓ KÉRDÉSEK:

(A tanár annyit választhat, amennyit a foglalkozáshoz szükségesnek tart)

»Szinte mindig hatékonyabb, ha egy személy a felelős és irányítja a dolgokat«	» Majdnem mindig jobb minden tagot bevonni a mindenkit érintő dolgok eldöntésébe«
» Legtöbbször mindenki felelős a körülményeiért a saját cselekedetein keresztül«	» Az emberek befolyásán kívül eső tényezők felelősek a legtöbbször mindenki körülményeiért«
» Természetes, hogy szorosabb kötelekeket alakítunk ki azokkal, akik közel állnak hozzánk, és akiket szeretünk«	» Természetes, hogy az emberek mindenhol egyformák, és, idővel bárkihez kötődhetünk«
»Válság idején a vezető dönthet úgy, hogy hazudik a népének«	»Nem szabad, hogy legyen helye a valótlanságnak a közéletben«
» A szupergazdagoktól el lehet venni bizonyos vagyontárgyakat, hogy a közszolgáltatásokat fizessük«	»Az emberek tulajdona az övék, és az állam soha nem veheti el azt«
» A rendőrségnek meg kellene engedni, hogy minden külföldi beszélgetését megfigyelhesse, ha a	» Egyetlen hatóságnak sem szabadna megengedni, hogy bárkit megfigyeljen alapos ok nélkül«

hazánk veszélyben van«

» Egyes emberek egyszerűen jobbak bizonyos dolgokban«	»Bárki bármit meg tud csinálni, származástól függetlenül«
»Nem baj, ha feláldozunk egy életet a közös ügyért«	»Mindig arra kell törekednünk, hogy megmentsük minden életet, nem számít az ára«

A tanár elsődleges feladata, hogy vitára ösztönözze a résztvevőket, és hangot adjon a különböző véleményeknek. A tanár **tartózkodik attól, hogy saját személyes véleményével hozzájáruljon** a diákok vitája során (erre az óra végén lesz idő, ha a tanár úgy érzi, hogy ez szükséges).

Ezen a ponton a tanár felhívja a figyelmet az egyes helyzetek összetettségére, és elismeri, hogy lehet, hogy soha nem lehet véglegesen megoldani egyik kérdést sem. A két megközelítés mellett vagy ellen szóló érvek pusztá elemzése azonban nem ad teljes képet, ezért egy másik tevékenységet is bevezetünk.

OSZTÁLYTERMI KÍSÉRLET (AZ ERŐFORRÁS-ELOSZTÁSI JÁTÉK):

A tanár kétszer fogja lefuttatni ezt a kísérletet (egyszer-egyszer mindkét szabályrendszer alatt). A szimuláció elvégzése körülbelül 20-30 percet vesz igénybe.

Kísérlet #1: Diktatúra változat

A szerepek kiosztása: A tanár kiosztja a játékkártyákat a tanulóknak, ügyelve arra, hogy az összes arckártyát (királyok, dámák és bubik) kiossa. A tanár elmondja a diákoknak, hogy a király, a dáma és a pikk bubi az **uralkodók** (a legfőbb döntéshozók); az összes többi királyi kártya az **elit** (összesen kilenc; ez képviselheti a hadsereget, egy uralkodó pártot vagy egy királyi családot). Az összes számozott lap, beleértve az ászokat is, a **polgárokat** jelenti.

A játék:

1. A három **uralkodó** osszon fel egy meghatározott számú egységnyi "erőforrást" (pl. cukorkát) a három csoport között: uralkodók, elitek és polgárok. Csak e tág kategóriák között választhatnak; az egyes kategóriákon belül az erőforrásokat a lehető legegyszerűsebben osztják el. Ehhez a lépéshez elhagyhatják az osztálytermet, hogy tanácskozzanak egymással.
2. Miután kihirdették az erőforrások elosztását, az **elitek** többségi szavazással dönthetnek az ajánlat elfogadásáról vagy elutasításáról. Ha elutasítják, az uralkodókat puccsal leváltják; az uralkodók mind meghalnak, és nem kapnak semmit. Azok, akik megszavazták, hogy elutasítják az ajánlatot, dönthetnek az erőforrások új elosztásáról az elit és a polgárok között.

Mivel azonban egy puccs megzavarta a gazdaságot, az uralkodók által elvett erőforrások 2/3-a megsemmisült, így a maradékot fel kell osztani.

3. A **polgárok** elfogadják az elosztást, vagy lázadással elutasíthatják azt. Mivel az uralkodók és az elit ellenőrzi a fegyvereket, a polgároknak szupertöbbségre (2/3 vagy 3/4) van szükségük a lázadáshoz. Ha fellázadnak, az uralkodók és az elitek mind meghalnak, és a polgárok közül véletlenszerűen kiválasztott egy közülük meghal. Ráadásul, mivel a háború tönkreteszi a gazdaságot, az erőforrások 1/2-e megsemmisült, így a maradék a túlélőkre marad.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: A legjobban akkor működik, ha a tanulóknak csak a lázadásról vagy a lemondásról szóló döntés meghozatala után mondják el az erőforrások elvesztését, így az nem befolyásolja a döntést.

Kísérlet #2: A demokrácia változata

Szerepek kiosztása: Osszuk ki a játékkártyákat a tanulóknak, ügyelve arra, hogy az összes képlappal ellátott kártyát kiosszuk. Mondja el a tanulóknak, hogy a pikk király, a pikk dáma és a pikk bubi a **vezetők** (ez a legfelsőbb döntéshozókat jelenti); az összes többi királyi kártya a **törvényhozó** (összesen 9); az összes számozott kártya, beleértve az ászokat is, a **polgárok**.

A játék:

1. A három **vezető** osztja fel egy "erőforrás" meghatározott számú egységét a három csoport között: vezetők, törvényhozók és polgárok. Csak e tág kategóriák között választhatnak; az egyes kategóriákon belül az erőforrásokat a lehető legegyszerűbben osztják el. Ehhez a lépéshez elhagyhatják az osztálytermet, hogy tanácskozzanak egymással.
2. Miután kihirdették az erőforrások elosztását, a **törvényhozás** többségi szavazással dönthet az ajánlat elfogadásáról vagy elutasításáról. Ha elutasítják, a vezetőket leváltják (vádemelés, bizalmatlansági szavazás) és nem kapnak semmit. Azok, akik az ajánlat elutasítására szavaztak, dönthetnek az erőforrások új elosztásáról a törvényhozás és a polgárok között. Mivel ez egy alkotmányos eljárás, nem vesznek el erőforrások.
3. A **polgárok** elfogadják az elosztást, vagy többségi szavazással elutasíthatják azt. Ha elutasítják az elosztást, a végrehajtó és a törvényhozó hatalom lemond, és nulla erőforrást kapnak; minden polgár 2 erőforrást kap.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: A tanulóknak a 3. forduló során el kell mondani, hogy a **törvényhozás leváltása olyan újraelosztással jár, ahol mindenki 2 erőforrást kap.**

A TEVÉKENYSÉGRE VONATKOZÓ REFLEXIÓ/BESZÁMOLÓ:

A tanár azzal kezdi a megbeszélést, hogy megkérdezi az uralkodókat vagy a vezetőket, hogyan jutottak az eredeti "ajánlatukhoz", és miért érezték magukat felelősnek. (Eljátszódhat egy olyan szituáció, amikor a tekintélyelvű forgatókönyvben az uralkodók úgy döntöttek, hogy "igazságosak" lesznek, és egyenletesen osztják el az erőforrásokat, de emiatt puccsot szenvedtek el. Ez szép vitához vezet a "jó" vagy nem "jó" ösztönzőkről). A tanár ezután megkérdezi a demokratikus forgatókönyvben a törvényhozókat, hogy miért szavaztak úgy, ahogyan szavaztak; és ugyanezt teszi a polgárokkal is. Milyen ajánlat tartotta volna őket boldoggá? Milyen ajánlat okozta volna a "nem" szavazatot?

Vitaindító kérdések:

- Kinek tartoznak elszámolással a vezetők demokratikus és autokratikus környezetben?
- Milyen előnyei vannak a szavazásnak a vezetők eltávolítására irányuló erőszakkal szemben?
- Melyik szabályrendszer vezetett "igazságosabb" eredményekhez?

Ebben a szakaszban a tanár felírja a táblára a vita legfontosabb megállapításait, és a tanulók vezetésével következtetéseket von le. A tanár csak ebben a szakaszban mondhatja el véleményét, és összegezheti a vitát, felhívva a figyelmet az általa legjelentősebbnek tartott érvekre.

Saját megjegyzéseiben a tanár két alapvető pontot emelhet ki. Először is, a demokratikus kormányokat (jellemzően) a polgárok többsége tartja számon, míg az autokratáknak egy szűkebb választói körre kell összpontosítaniuk. Másodszor, a népszerűtlen demokratikus kormányokat szavazással lehet eltávolítani, míg az autokraták eltávolítása gyakran erőszakkal jár. **Ez az osztálytermi szimuláció ezeket a különbségeket hivatott bemutatni - felvázolva az autokratikus módszerek eredendő veszélyét.**

A tanár most rámutathat arra, hogy az autokratikus és a demokratikus uralom minden korábbi előnye és hátránya mellett további veszteségeket okozhat az erőforrások kiszámíthatatlan és válogatás nélküli elosztása és a lehetőségek biztosítása.

Az utolsó érvként a tanár felhozhatja, hogy a történelem megmutatta, hogy **minden autokratikus rendszer ártatlanok üldözésével járt.**

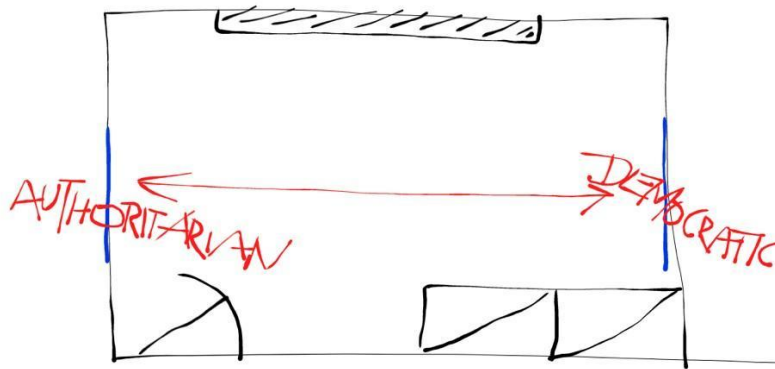
REFLEXIÓ II. (A LECKE ALKALMAZÁSA A MAI VILÁGRA):

A tanár a megbeszélés záró pontjaként a következőket tarthatja fontosnak vagy helyénvalónak, hogy a tanulókat egy utolsó tevékenységbe vonja be. Ennek célja az osztályteremben szerzett tapasztalatok összekapcsolása a külvilág valóságával. Ezért a tanár

kérje meg a tanulókat, hogy álljanak fel, és ismét döntsenek úgy, hogy az osztályterem egyik oldalára mennek, miután meghallották a felszólítást.

Ezúttal azonban az osztályterem másképp lesz berendezve - a szemben lévő falak ismét ellentétes álláspontokat képviselnek, de ezúttal a tanulóknak azt az utasítást kell kapniuk, hogy a véleményük alapján helyezkedjenek el a falak között. A választás nem bináris lesz, hanem egy vonal.

Az osztályterem berendezése:

A két pozícióhoz a következő vitaindítók tartoznak:

»Az ország, amelyben élünk, autokratikus«	»Az ország, amelyben élünk, demokratikus«
--	--

A tanár utasítja a tanulókat, hogy a két fal közötti térben helyezkedjenek el a véleményük alapján, hogy az autokratikus-demokratikus tengelyen hol helyezkedik el az országunk.

A tanár dönthet úgy, hogy további beszélgetést folytat a témáról.

ÖSSZEGZÉS ÉS FELADATOK:

A tanár dönthet úgy, hogy a témával kapcsolatos olvasmányt ad ki, vagy a tanulók e tevékenységet követő reflexiójáról szóló dolgozatot ad ki..

Tipppek az oktatóknak

Melyek azok a legfontosabb dolgok, amelyekre figyelnie kell a lecke megtartásakor, hogy sikeres legyen?

A tanárnak erősen ajánlott, hogy az osztálytermi kísérleteket a lépések gameshow-szerű bemondásával tegye magával ragadóvá. A legjobb kivitelezés érdekében a tanár mutassa be a játékot, majd csak lépésenként vezesse végig a diákokat, és ne fedje fel, hogy mi fog történni a következő lépésben. Ehhez a tevékenységhez ajánlott időzítőt használni.

Azokban a helyzetekben, amikor a politikai ügyek megvitatása a tanulókkal nem helyénvaló vagy törvényellenes, a lecke utolsó részét ki kell hagyni.

A NYELVTANULÓK, A NEHEZEZEBBEN OLVASÓK ÉS A SPECIÁLIS IGÉNYŰ TANULÓK SZÁMÁRA NYÚJTOTT KÖNNYÍTÉSEK

A csoportos beszélgetés leveszi a nyomást az előadás követése alól, és a tevékenység mozgásos jellege segít a tananyagegység kulcsfontosságú tartalmi ismereteinek bemutatásában, nem szöveg- vagy előadás-hangsúlyos módon, ami segít azoknak a tanulóknak, akiknek nehézséget okoz a hagyományos tanítási módszerek alkalmazása.

Mivel ez egy strukturálatlan tevékenység, a tanárnak figyelnie kell a kevésbé szókimondó diákokra, és fel kell kérnie őket, hogy ők is vegyenek részt a beszélgetésben.

ÉRTÉKELÉSEK (FORMATÍV ÉS SZUMMATÍV)

A tanár körbejárja az osztálytermet, miközben elősegíti a tevékenységet, és moderálja az ezt követő beszélgetéseket, így értékelve a tanulók fejlődését. A tanár a csoportkonszenzus írásbeli összefoglalóját használhatja a vita utáni megbeszélés során annak értékelésére, hogy a tanulók milyen szinten fogták fel a végső koncepciót.

INTERKULTURÁLIS MEGFONTOLÁSOK

Ez a tevékenység nyílt beszélgetés, ezért különböző aktuális kérdésekről szóló aktuális vitához vezethet. A tanárnak előzetesen mérlegelnie kell, hogy a tanulási céloknak jobban megfelelő módon kell-e átalakítani a vitafelkéréseket.

Különösen fontos, hogy a tanár közbelépjen, ha a vita egyes diákok és/vagy azok nemzeti, családi, szexuális vagy egyéb identitása ellen fordul, hogy civilizált és nyílt vitát folytathassunk.

Megfontolandó, hogy ezt a leckét a közelmúltban hirtelen politikai változásokkal vagy aktív önkényuralmi rendszerrel rendelkező országokban tartsák meg.

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

HATODIK LECKE: A PREZENTÁCIÓK KONKRÉTSÁGA

TANTERV: A konkrét információ elve

KÉSZSÉGTERÜLET: Hatékony kommunikáció

CÉLOK ÉS CÉLKITŰZÉSEK

A tanulók képesek lesznek megérteni, hogyan alakítsák ki üzeneteiket úgy, hogy azok emlékezetesebbek és meggyőzőbbek legyenek az általánosítás és az absztrakció buktatóinak elkerülése révén. Gyakorlati eszközöket és gondolatmeneteket kapnak a kommunikációjuk színvonalának javításához.

A LECKE ALKALMAZÁSA

Ez a lecke számos alap- vagy választható tantárgyba illeszthető, és különösen minden olyan helyzetben, ahol egyéni munkát kell végezni az információk bemutatásához: **Nyelvek** (esszéírás, prezentációk), **Társadalomtudományok** (kritikai diskurzus, érvelés, esszéírás), **Természettudományok** (adatok bemutatása), **Művészetek** (prezentációk). Javasoljuk, hogy ez egy standard lecke legyen, amelyet minden középiskolás diáknak átadnak.

OKTATÁSI MÓDSZER ÉS SZÓKINC

A tanár elsősorban példákat és esettanulmányokat ad szóbeli előadás és ex katedra előadás segítségével. Az üzenet megerősítése érdekében számos gondolatkísérleten keresztül is végigvezeti a tanulókat. A tanulók egy esettanulmányt kapnak megoldásra, hogy az órán tanultakat megerősítsék.

SZÜKSÉGES FORRÁSOK

- A kivetítőn bemutatott vagy a diákok között kiosztott **esettanulmány** (az óravázlat mellékletében található)
- Hozzáférés egy **táblához** (vagy hasonlóhoz) a vita nyomon követéséhez (az utasításokat lásd a lecketervben)
- **Tollak és papír a tanulók számára az osztályteremben**, hogy a tanár előadhassa a gondolatkísérleteket (az utasításokat lásd az óravázlatban)
- **Egy másodperceket mérő időzítő vagy óra**
- **FONTOS - PREZENTÁCIÓS KELLÉKEK:** Egy kis csomag só (vagy egy sószóró), nyolc csomag cukor (vagy egy kis cukortartó)

A LECKE

Mi a célja ennek a leckének?

Mit szeretne elérni a tanár ezen a foglalkozáson? Milyen oktatási eredményt várnak el?

ELSŐDLEGES CÉL: Megmutatni, hogy mennyire fontos a hatékony kommunikáció az üzenet konkretizálásával, és lépéseket nyújtani a tanulóknak az üzenetközvetítés javításához.

MÁSODLAGOS CÉL: Arra ösztönözni a tanulókat, hogy kommunikációjukban kerüljék az általánosítások és elvont fogalmak használatát.

Mi szükséges a lecke megtartásához?

Útmutatás a tanároknak a tanterembe lépés előtt felállítandó dolgokról.

Esettanulmány egy példaüzenettel, amelyen a tanulóknak dolgozniuk és javítaniuk kell a konkrétabbá tétel érdekében (a függelékben található).

Tollak és papírok a tanulók számára, valamint egy időmérő, amely méri az időt a gyakorlati esettanulmányok elvégzéséhez.

Ha szükséges, a tantermet az óra előtt át kell rendezni, hogy lehetővé tegye a csoportmunkát..

A lecke vázlatja

Utasítások az óra megtartására és a tevékenységek lefolytatására vonatkozóan.

A LECKE BEVEZETÉSE (ELŐRETEKINTŐ/HOZZÁFÉRÉS AZ ELŐZETES TUDÁSOKHOZ): A tanár egy rövid történet megosztásával kezdi a tanulókkal, hogy bemutassa az óra témáját:

Egy forró nyári napon egy róka sétált egy gyümölcsösben. Meglátott egy fürt szőlőt, amely magasan érlelődött egy szőlőtőkén. "Éppen ez az, ami a szomjamat oltja" - mondta. Néhány lépést hátrálva, futásnak eredt, és ráugrott a szőlőre, de éppen csak elvétette. Újra megfordult, gyorsabban futott, és ismét ugrott. Még mindig mellé. Újra és újra ugrott, míg végül kimerültségében feladta. Orrával a levegőben sétált el, és azt mondta: "Biztos vagyok benne, hogy savanyúak." Könnyű megvetni azt, amit nem kapunk meg.

A fenti mesét, "A róka és a szőlő" címűt Aiszóposz írta. Aesopus írta a világtörténelem néhány legemlékezetesebb történetét. Mindannyian hallottunk a legnagyobb meséiről: "A teknősbéka és a nyúl", "A fiú, aki farkast kiáltott",

"Az aranytojást tojó lúd" és még sok más. Ha bármelyik, ebben az iskolában elmesélt történet még néhány évezred múlva is keringeni fog, az jó eséllyel "A róka és a szőlő" lesz.

Még azok is felismerik a "savanyú szőlő" kifejezést, amely a történet morálját foglalja magába, akik még soha nem hallottak erről a történetről, még a különböző kultúrákban és országokban élők is.

Aesopus tanulsága bejárta a világot. Magyarországon az emberek azt mondják, hogy **savanyu a szolo** - magyarul "savanyú a szőlő". Kínában azt mondják: "A szőlő azért savanyú, mert nem lehet elérni". Svédországban egy kis helyi színezetet adtak hozzá; a svéd Surt sa raeven om roennbaeren kifejezés azt jelenti: "Savanyú, mondta a róka, a berkenye miatt".

Egyértelmű, hogy Aesopus egy emberi hiányosságot illusztrált. A mese nem maradt volna fenn 2500 éven át, ha nem tükröz valamilyen mély igazságot az emberi természetről. De sok olyan mély igazság van, amely nem szívárgott be tucatnyi kultúra mindennapi nyelvezetébe és gondolkodásába. **Ez az igazság különösen emlékezetes a közlés módja miatt.** Elképzelhető, hogy Aesopus meséinek élettartama sokkal rövidebb lett volna, ha úgy közlik őket, "*Aesopus hasznos tanácsai* – legyél olyan keserű bunkó, ha kudarcot vallasz".

A világnak több mesére van szüksége.

A tanárnak most arra kellene rámutatnia, hogy sok vállalati kommunikáció, és sok tudományos kommunikáció fájdalmasan elvont. Ha kívánja, ezeket fel lehet írni a táblára:

- Kölcsönös költség alapú újratervezés
- Ügyfélközpontú víziós paradigma
- Stratégiai helyi értékek

Még a tanároknak is megvannak a maguk címszavai: "Metakognitív készségek", "belső motiváció", "portfólióértékelés", "fejlődési szempontból megfelelő", "tematikus tanulás".

TANÁRI MEGJEGYZÉS: Az önirónia kivételesen hatékony, amikor egy új fogalmat próbálunk bevezetni, különösen, ha az új és egy bevett hiedelemmel ellentétes.

A tanárnak most egy gyakorlati példával kell tovább szemléltetnie ezt a pontot. Kérdezze meg a diákokat, hallották-e már valaha az orvostól, hogy azt mondja:

"IDIOPÁTIÁS KARDIOMIOPÁTIÁ"

Ezután tréfásan elmagyarázza, hogy a "kardiomiopátia" azt jelenti, hogy valami baj van a szívével, az "idiopátiás" pedig azt jelenti, hogy "fogalmunk sincs, miért nem működik az Öné" (a kifejezés valójában valaminek az ismeretlen okára utal).

The lesson the A tanárnak ezen a ponton azt a tanulságot kell levonnia, hogy **a nyelv gyakran elvont, de az élet nem elvont.**

A tanárok csatákról, állatokról és könyvekről tanítanak. Az orvosok a gyomrunkkal, a hátunkkal és a szívével kapcsolatos problémákat javítják. A vállalatok szoftvereket készítenek, repülőgépeket építenek, újságokat terjesztenek; olyan autókat építenek, amelyek olcsóbbak, szebbek vagy gyorsabbak, mint tavaly. Még a legelvontabb üzleti stratégiának is meg kell jelennie az emberek kézzelfogható cselekedeteiben.

Könnyebb megérteni ezeket a kézzelfogható cselekedeteket, mint egy absztrakt stratégiai nyilatkozatot vagy elméletet - ahogyan könnyebb megérteni egy rókát, amely néhány szőlőszemet szid, mint egy absztrakt kommentárt az emberi pszichéről.

Az absztrakció megnehezíti egy gondolat megértését és megjegyzését. Azt is megnehezíti, hogy összehangoljuk tevékenységünket másokkal, akik esetleg nagyon eltérő módon értelmezik az absztrakciót. A konkrétság segít elkerülni ezeket a problémákat. Ez talán a legfontosabb lecke, amit Aesopus taníthat nekünk.

A tanár dönthet úgy, hogy rövid beszélgetést vezet erről, vagy továbblép a következő szakaszra.

EGY ESETTANULMÁNY (A TERMÉSZETVÉDELMI SZERVEZET): A tanár elmondja a diákoknak, hogy készített számukra egy esettanulmányt, és felolvassa és/vagy a kivetítőn megmutatja nekik.

Most bemutatok nektek egy esettanulmányt, és szeretném hallani, hogy mit gondoltok róla. Kérem, nyugodtan csak hallgassátok meg, nem kell semmit leírnotok.

A The Nature Conservancy (TNC) ötven éve a lehető legegyszerűbb módszerrel segít megóvni a világ környezeti szempontból értékes területeit: megvásárolja őket. Piaci áron vásárol földterületeket, és így tiltja a környezetkárosító felhasználást, például a fejlesztést vagy a fakitermelést. Ezt a stratégiát a TNC-n belül "bakok és holdak" néven ismerik. Az adományozók és jótékonyok számára vonzó volt, mivel adományaik eredménye olyan egyértelmű volt. Egy nagy adományért nagy földdarabot lehetett vásárolni. Egy kis adományért egy kis földdarabot lehetett kapni. Ahogy egy adományozó megjegyezte, a TNC "olyan eredményeket produkált, amelyeken sétálni lehetett".

2002-ben Mike Sweeney, a TNC California ügyvezető igazgatója nagy kihívással nézett szembe. Fogták Kalifornia térképét, és kiszínezték a legkörnyezetbarátabb

érzékeny, megőrzésre érdemes területeket. Meglepő módon a térkép 40 százaléka színes volt. Ez nem jött be: nem volt elég pénz ennyi hektár megvásárlására. Pedig ezek a területek környezetvédelmi szempontból még mindig létfontosságúak voltak; a TNC nem mondhatott le róluk. A TNC úgy döntött, hogy új megközelítést alkalmaz. A "bakok és holdak" nem lehetett sikeres ekkora mennyiségű földterületen. Így ahelyett, hogy a földterületeket közvetlenül birtokolná, a TNC gondoskodna arról, hogy a kritikus területeket megvédjék a károsodástól. A szervezet fizetne a földtulajdonosoknak, hogy ne fejlesszék a földjeiket, megvásárolva az úgynevezett "természetvédelmi szolgálmi jogot". Együttműködne a helyi és állami kormányokkal, hogy megváltoztassák a politikát, és ösztönözzék a földterületek védelmét.

Ezeknek az új stratégiáknak volt értelme - a TNC több területet tudott megvédeni, mint amennyit a "bakok és hektárok" révén el tudott érni. De voltak hátrányai is. Először is, sokkal kevésbé voltak konkrétak az adományozók számára. Az adományozók nem "sétálhatnak rá" egy kedvező kormányzati szabályozásra. Másodszor, az alkalmazottak számára is demoralizáló hatásúak voltak - kevésbé kézzelfoghatóvá tették az előrelépést. Amikor a TNC földet vásárolt, "könnyű volt megünnepelni az üzletkötést, elmondani mindenkinek, hogy "John és Mary megvette ezt a földet", és megveregetni a vállukat". Ezek a "mérőföldkőnek számító pillanatok", amelyek annyira jól tesznek a morálnak, hiányoztak az új modelltől. Hogyan tudná a TNC konkrétabbá tenni az új stratégiát?

Ön mit tenne ebben a helyzetben?

Van-e mód arra, hogy a "bakok és holdak" stratégia felbecsülhetetlen értékű kézzelfoghatóságát visszaszerezzük egy olyan kontextusban, amely szükségszerűen kétértelműbb volt? Az állam 40 százalékát kell megvédeni, és ezt nem lehet megvenni. Hogyan magyarázza meg ezt az adományozóknak és a partnereknek? Kezdetben a TNC megpróbálta kisebb darabokra - kézzelfoghatóbb "részcélokra" - bontani a kihívás léptékének lehetetlenségét. Például: "20 éven keresztül minden évben megvédjük Kalifornia 2%-át". Ez helyes elképzelés volt, de ebben az esetben a számok egyszerűen túl nagyok. És a "hektárszám" nem feltétlenül a legjobb gondolkodásmód. Az "évi hektárszámban" való gondolkodás olyan, mintha egy múzeumi kurátor gondolkodna a "vásznak száma évente", tekintet nélkül a korszakra, stílusra vagy festőre.

A TNC végül is így járt el: Ahelyett, hogy a földterületről beszélt volna, egy konkrét "tájról" beszélt. És minden tájnak konkrét nevet adtak. Évente öt tájkép lett az új cél 10 év alatt. San Franciscótól keletre van egy barna dombsorozat, amely egy nagy vadon kezdete. A dombok fontos vízgyűjtő területet jelentenek a San Franciscó-i öböl számára, de a Szilícium-völgy terjeszkedése miatt gyorsan elnéptelenednek.

Bár a terület ökológiai szempontból fontos, nem éppen szép, ezért nehéz megmozgatni az emberek fantáziáját. Mindenki elismeri, hogy nem különösebben szexi.

De - mondja Sweeney - "Nem azért megyünk a dolgok után, mert szexi. Azért megyünk utána, mert ökológiailag fontos része a teremtésnek".

A TNC a szavannát Mount Hamilton Wildernessnek nevezte el (a legmagasabb csúcsáról, a helyi csillagvizsgáló helyéről).

A terület összefüggő tájként való azonosítása és elnevezése a helyi csoportok és a politikai döntéshozók számára felkerült a térképre. Sweeney szerint korábban a Szilícium-völgyi csoportok az otthonaikhoz közeli területeket akarták megvédeni, de nem tudták, hol kezdjék. Ha azt mondjuk, hogy "van egy nagyon fontos terület a Szilícium-völgytől keletre", az nem izgalmas, mert nem kézzelfogható. De ha azt mondod, hogy "Meg akarom védeni a Hamilton-hegy vadonját", felélénkül az érdeklődésük.

2004-ben a Packard Alapítvány, a Szilícium-völgyi intézmény, amelyet a HP cég egyik alapítója hozott létre, nagy összegű támogatást nyújtott a Mount Hamilton Wilderness teljes területének védelmére. Sweeney azt mondja: "Most már mindig nevetünk, mert látjuk mások dokumentumait, és azok a Mount Hamilton Wildernessről szólnak. Azt mondjuk: "Tudod, ezt mi találtuk ki".

A Mount Hamilton Wilderness nem egy általános hektárnyi terület. „Ez egy öko-híresség”.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: Ha az idő engedi, hasznos lehet megkérni az osztályt, hogy bontsa két részre ezt a történetet, és kérje meg a diákokat, hogy előálljanak a saját ötleteikkel, mielőtt felfednék a TNC által kitalált megoldást.

Ezt követően a tanár kezdje a vita ösztönzésével, majd zárja le azzal, hogy elmagyarázza, hogy ez a történet nem a földről szól, hanem az absztrakcióról. A TNC elkerülte az absztrakció csapdáját - évi 2 millió hektár megmentése - azzal, hogy a térképen lévő absztrakt pacákat kézzelfogható tájakká alakította át. A TNC bölcsen felismerte, hogy a kontextus egyre kétértelműbbé vált, és a megoldások is egyre kétértelműbbek lettek, de nem szabad hagyni, hogy üzeneteik egyre kétértelműbbé váljanak.

A konkrétság az emlékezetes, hatékony kommunikáció nélkülözhetetlen eleme.

A tanárnak ezután a lecke következő részével kell folytatnia, és meg kell magyaráznia a "konkrét" fogalom jelentését:

MI TESZ VALAMIT KONKRÉTTÁ: Ha valamit az érzékszerveinkkel meg tudunk vizsgálni, akkor az konkrét. Egy V8-as motor konkrét. A "nagy teljesítményű" elvont. A legtöbbször a konkrétság konkrét emberekre vezethető vissza, akik konkrét dolgokat tesznek.

A konkrét nyelvezet segít az embereknek, különösen a kezdőknek, megérteni az új fogalmakat. Az absztrakció a szakértők luxusa. Ha egy ötletet kell megtanítania egy emberekkel teli teremnek, és nem biztos benne, hogy tudják, mit tudnak, a konkrétság az egyetlen biztonságos nyelvezet.

*A tanárnak most egy rövid gondolat kísérletet kell végeznie az osztály számára. Ezt azzal kell bevezetnie, hogy azt mondja: A konkrét gondolatokat könnyebb megjegyezni. Vegyünk például az egyes szavakat. Az emberi memóriával kapcsolatos kísérletek kimutatták, hogy az emberek jobban emlékeznek a konkrét, könnyen vizualizálható főnevekre ("kerékpár" vagy "avokádó"), mint az elvontakra ("igazságszolgáltatás" vagy "személyiség"). Ezután a tanár kérje meg az osztályt, hogy csukják be a szemüket, és **emlékezzenek néhány dologra**, amit a tanár megnevez. Kérje meg az osztályt, hogy hallgassák meg a következő mondatokat, amelyek arra kérik őket, hogy emlékezzenek néhány gondolatra. A tanulóknak öt-tíz másodpercig kell gondolkodniuk.*

TANÁRI MEGJEGYZÉS: A tanár ne siessen ezeken keresztül, hanem szánjon időt arra, hogy egyikről a másikra jusson.

A feladatok:

- *Emlékezz Norvégia fővárosára*
- *Emlékezz a "Hey, Jude" első sorára (vagy valamilyen más, jól ismert dalra)*
- *Emlékezz a Mona Lisára*
- *Emlékezz arra a házra, ahol gyermekkorod nagy részét töltötted*
- *Emlékezz az "igazság" fogalmára*
- *Emlékezz a "görögdinnye" fogalmára!*

A tanárnak ezután el kell magyaráznia: Mi az a konkrétum, amitől a gondolatok megragadnak? A válasz az emlékeink természetében rejlik. Sokunknak van egy olyan érzése, hogy valamire emlékezni egy kicsit olyan, mintha elraktároznánk valamit. Egy történetre emlékezni annyit jelent, mint elrakni azt az agyi irattárunkba. Nincs semmi baj ezzel a hasonlattal. A meglepő dolog azonban az, hogy a különböző típusú emlékek számára teljesen különböző irattárak létezhetnek.

David Rubin, a Duke Egyetem kognitív pszichológusa ezt a gyakorlatot használja arra, hogy az emlékezet természetének szemléltetésére. Úgy tűnik, hogy minden egyes emlékezési parancs más-más mentális tevékenységet vált ki.

Norvégia fővárosára emlékezni absztrakt feladat, hacsak nem élsz Oslóban. Ezzel szemben, ha a "Hey, Jude"-ra gondolsz, Paul McCartney hangját és zongorajátékát hallod. Kétségtelen, hogy a Mona Lisa emléke vizuális képet varázsolt a rejtélyes mosolyról. A gyermekkori otthonára való visszaemlékezés rengeteg emléket - illatokat, hangokat, látványokat - idézhetett fel.

Talán még azt is érezted, hogy végigfutsz az otthonodon, vagy eszedbe jutott, hogy hol szoktak ülni a szüleid. Az "igazság" definícióját talán egy kicsit nehezebb volt felidézni - bizonyára van fogalma arról, hogy mit jelent az "igazság", de valószínűleg nem volt előre megfogalmazott definíciója, amit az emlékezetéből előkaphatott volna, mint a Mona Lisa esetében.

Lehet, hogy helyben kellett megalkotnod egy olyan definíciót, amely megfelel az "igazság" jelentésének. A "görögdinnye" definíciója is igényelhetett némi mentális kavargást. A "görögdinnye" szó azonnal érzéki emlékeket idézett fel - a csíkos zöld héj és a piros gyümölcs, az édes illat és íz, az egész görögdinnye súlya. Aztán talán érezted, hogy a fogaskerekek átkapcsolnak, amikor megpróbálta ezeket az emlékeket egy definícióba foglalni.

Az emlékezet tehát nem olyan, mint egy **egyszerű irattár**. Inkább olyan, mint a **tépőzár**. Ha megnézed a tépőzár anyag két oldalát, láthatod, hogy az egyiket ezernyi apró kampó, a másikat pedig ezernyi apró hurok borítja. Amikor a két oldalt összenyomod, rengeteg horog akad be a hurkok belsejébe, és ez okozza a tépőzár tömítését.

Az agyadban valóban elképesztő számú hurok található. Minél több hurokkal rendelkezik egy ötlet, annál jobban megragad az emlékezetben. A gyerekkori otthonodnak gazillió hurok van az agyadban. Egy új hitelkártyaszámnak egy van, ha szerencsés.

A nagyszerű kommunikátoroknak van érzékük ahhoz, hogy megsokszorozzák a horgokat egy adott ötletben, mert úgy tudják megalkotni a történeteiket, hogy azok az érzelmek és az emlékezet olyan sokféle aspektusát érintsék meg - hogy ezek a szavak még évtizedekkel később is emlékezetesek maradjanak.

EGY ESETTANULMÁNY (BARNA SZEMEK, KÉK SZEMEK): A tanár elmondja a diákoknak, hogy készített számukra egy másik esettanulmányt, és felolvassa és/vagy a kivetítőn megmutatja nekik.

Most egy esettanulmányt fogok bemutatni nektek, és szeretném hallani, hogy mit gondoltok róla. Kérem, nyugodtan csak hallgassátok meg, nem kell semmit leírnotok.

1968. április 5-én, egy nappal azután, hogy Martin Luther Kinget lelőtték, egy általános iskolai tanárnő, Jane Elliot azon kapta magát, hogy megpróbálja elmagyarázni a halálát a harmadik osztályosoknak. Kilencéves diákjai ismerték Kinget, de nem értették, ki akarhatta a halálát, és miért. Elliot elmondta: "Tudtam, hogy itt az ideje, hogy konkrétan foglalkozzunk ezzel, mert az iskola első napja óta beszéltünk a diszkriminációról. De a merényletet nem lehetett elmagyarázni a kis harmadikosoknak a majdnem kizárólag fehér emberek által lakott Iowában."

Tervvel érkezett az órára: az volt a célja, hogy az előítéleteket kézzelfoghatóvá tegye a diákjai számára. Az óra elején két csoportra osztotta a diákokat: barna szemű és kék szemű gyerekekre. Ezután egy megdöbbentő bejelentést tett: A barna szemű gyerekek felsőbbrendűek a kék szemű gyerekeknél - "ők a jobb emberek ebben a teremben". A csoportokat szétválasztották: A kék szemű gyerekeket az osztályterem hátsó részében kellett leültetni. A barna szemű gyerekeknek azt mondták, hogy ők okosabbak. A szünetekben több időt kaptak. A kék szemű gyerekeknek speciális nyakörvet kellett viselniük, hogy mindenki messziről felismerje a szemük színét. A két csoport nem keveredhetett a szünetekben. Elliott megdöbbent, milyen gyorsan átalakult az osztály. "Végignéztem, ahogy azok a gyerekek csúnya, gonosz, diszkriminatív harmadikosokká váltak... borzalmas volt" - mondta. "A barátságok azonnal felbomlani látszottak, ahogy a barna szemű gyerekek kigúnyolták kék szemű korábbi barátaikat. Az egyik barna szemű diák megkérdezte Elliottot, hogyan lehet ő tanár, "ha neked is kék szemed van".

Másnap az óra elején Elliott besétált, és bejelentette, hogy tévedett. Valójában a barna szemű gyerekek voltak alsóbbrendűek. Ezt a fordulatot szerencsére azonnal elfogadták. A kék szemű gyerekek örömkialtás közepette rohantak, hogy a nyakörvüket a kisebb, barna szemű társaikra helyezték.

Azon a napon, amikor az alsóbbrendű csoportba kerültek, a diákok szomorúnak, rossznak, butának és gonosznak írták le magukat. "Amikor lent voltunk" - mondta az egyik fiú, és a hangja recsegett - "úgy éreztük, mintha minden rossz velünk történne". Amikor a csúcson voltak, a diákok boldognak, jónak és okosnak érezték magukat.

Még a tanulmányi feladatokban nyújtott teljesítményük is megváltozott. Az egyik olvasási feladat egy kártyapakli volt, amelyet a gyerekeknek a lehető leggyorsabban kellett végigolvasniuk. Az első napon, amikor a kékszemű gyerekek alul voltak, 5,5 perc alatt sikerült nekik. A második napon, amikor ők voltak felül, 2,5 percig tartott. "Miért nem tudtatok tegnap ilyen gyorsan haladni?" kérdezte Elliott. Az egyik kékszemű lány azt mondta: "Rajtunk voltak azok a nyakörvek " Egy másik diák is beszólt: "Nem tudtunk nem a nyakörvekre gondolni."

Elliott szimulációja az előítéletet konkrétá tette - brutálisan konkrétá.

A diákok életére is maradandó hatással volt. Tíz és húsz évvel később végzett vizsgálatok kimutatták, hogy Elliott diákjai lényegesen kevésbé voltak előítéletesek, mint azok a társaik, akik nem vettek részt a gyakorlaton.

A diákok még mindig élénken emlékeznek a szimulációra. Az Elliott diákjainak tizenöt évvel ezelőtti találkozója, amelyet a PBS Frontline című sorozatában közvetítettek, megmutatta, milyen mélyen megérintette őket. Ray Hansen, aki visszaemlékezett arra, ahogyan egyik napról a másikra megváltozott a megértése, azt mondta: "Az előítéleteket fiatalon kell feldolgozni, különben egész életedben veled maradnak. Néha azon kapom magam, hogy diszkriminálok, megállítom magam, visszagondolok a harmadik osztályra, és eszembe jut, milyen érzés volt, amikor lehúztak".

A tanárnak az esettanulmány olvasását azzal kell befejeznie, hogy megemlíti, hogy Jane Elliott horgot vetett az előítélet fogalmába. Könnyű lett volna számára, ha az előítélet gondolatát úgy kezeli, mint más tantermi gondolatokat - fontos, de elvont tudásdarabként, mint Norvégia fővárosa vagy az "igazság" meghatározása. Kezelhette volna az előítéletet úgy is, mint valami olyasmit, amit meg kell tanulni, mint egy második világháborús csata történetét. Ehelyett Elliott az előítéletet élményszerűvé tette.

A tanár kérje meg a diákokat, hogy gondoljanak az érintett "horgokra": Egy barát látványa, aki hirtelen gúnyosan néz rád. Egy nyakörv érzése a nyakadon. A kétségbeesés, hogy kisebbrendűnek érzed magad. A döbbenet, amikor a tükörben a saját szemedbe nézel. Ez az élmény annyi horgot ütött a diákok emlékezetébe, hogy évtizedekkel később sem lehetett elfelejteni.

A tanár dönthet úgy, hogy felkéri a diákokat, hogy vitassák meg ezt az órán. **Megkérdézhethné tőlük, hogy miért volt olyan erős ez a kommunikációs megközelítés, és mit tanít ez nekünk a kommunikáció konkrétságáról.**

A tanár ezután folytassa a következő osztálytermi kísérletet.

A KONKRÉTSÁG ISMERETEKET HOZ A TUDÁSRA (FEHÉR DOLGOK): A tanár most egy rövid kísérletet fog végezni, és minden tanulót megkér, hogy vegyen magához egy tollat és egy papírt. Ő fogja időzíteni őket, ahogy egyénileg kitöltenek egy **egyszerű** tesztet.

INSTRUKCIÓK A TANULÓK SZÁMÁRA: *Fogjatok egy ceruzát és egy darab papírt. Két rövid, tizenöt másodperces feladatot fogtok elvégezni. Amikor nálatok vannak a tollak, megadom az utasításokat.*

ELSŐ LÉPÉS: Írjatok le annyi fehér színű dolgot, amennyi csak eszetekbe jut.

A tanár álljon meg, amikor az idő letelt, majd kérje meg a diákokat, hogy vegyenek elő egy másik papírt, és amikor készen állnak, megkapják a második feladatot.

MÁSODIK LÉPÉS: Írjatok fel annyi fehér színű dolgot a hűtőszekrényből, amennyi csak eszetekbe jut.

A tanár ezután kérje meg a diákokat, hogy számolják meg a két papíron lévő elemek számát.

A tanárnak ezután meg kell jegyeznie, hogy a legtöbb ember figyelemre méltó módon körülbelül ugyanannyi fehér dolgot tud felsorolni a hűtőszekrényéből, mint fehér bármit. Ez az eredmény meglepő, mert nos, a hűtőszekrényeink nem tartalmazzák az univerzum különösen nagy részét. Még azok az emberek is, akik több fehér bármit felsorolnak, gyakran úgy érzik, hogy a hűtőszekrényt "könnyebb".

A tanár ezután kérje meg az osztályt, hogy beszéljék meg, miért történik ez? **Ösztönözze a rövid vitát.**

A tanár saját megjegyzéseiben mutasson rá arra, hogy a **konkrétság egy módja annak, hogy mozgósítsuk és összpontosítsuk az agyunkat.** E jelenség egy másik példaként a tanulók megvizsgálhatják ezt a két állítást: (1) Gondoljatok öt butaságra, amit az emberek az elmúlt tíz évben tettek a világban. (2) Gondoljatok öt butaságra, amit a testvéretek/húgotok/anyátok/apátok tett az elmúlt tíz évben.

Persze, ez egy ügyes agytrükk. De milyen értéket képvisel? A konkrétság agyi kapcsolatokat hoz létre, és mindent sokkal vizuálisabbá, vizuálisabbá és érzékibbé tesz. Emellett serkenti a kreativitást és az együttműködést. Mindenki jól érzi magát, ha olyan konkrét dolgokról gondolkodik, amelyeket ismer, még akkor is, ha a belőlük születő ötletek újak.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: A tanárnak teljes szabadságot kell kapnia, hogy csökkentse a kísérletek vagy esettanulmányok számát ebben a leckében, és azokra a pontokra helyezze a hangsúlyt, amelyeket a legmegfelelőbbnek érez az osztály számára.

A lecke lezárásaként a tanár adjon a tanulóknak egy csoportos feladatot. A tanulók alkossanak 4-6 fős csoportokat, és kapjanak egy feladatlapot, amelyen dolgozniuk kell.

OSZTÁLYTERMI FELADAT (AZ ORÁLIS REHIDRÁCIÓS TERÁPIA MEGMENTI A GYERMEKEK ÉLETÉT):

A tanár mondja el a tanulóknak, hogy minden csoport kap egy munkalapot, amelyre egy üzenetet írnak. A csoportoknak **10 percük** lesz arra, hogy az imént tanult, a kommunikáció konkrétségére vonatkozó elvek alapján egy jobb történetet találjanak ki.

Felkészülés: A tanár kiosztja a feladatlapokat (a függelékben található), és megkéri a tanulókat, hogy olvassák el az üzenetet, majd ötleteljenek, és találjanak ki egy emlékezetesebb alternatívát. A tanárnak meg kell említenie, hogy ez csak egy gyakorlat, hogy

képezzék a készségeiket, és ne féljenek szokatlan ötletekkel előállni - nem fognak ebből vizsgázni.

A tanár ezután folytassa a helyzet és a kihívás magyarázatát.

A szituáció: *Évente több mint egymillió gyermek hal meg a világ országaiban a hasmenés okozta kiszáradásban. Ez a probléma nagyon alacsony költséggel megelőzhető, ha a gyerekek megfelelő folyadékot kapnak. Hogyan lehet az embereket bevonni ebbe az ötletbe?*

ELSŐ LÉPÉS: A tanár hívja fel a diákokat, hogy kezdjék el a munkát. Ez idő alatt a tanár körözzön az osztály körül, és nyújtson támogatást és visszajelzést a csoportoknak, de **maradjon ki a megbeszéléseikből, és kerülje, hogy maga is javaslatokat és ötleteket adjon**, mivel ez kihívást jelent a diákok számára.

MÁSODIK LÉPÉS: Az idő letelte után a tanár először is kommentálja az eredeti üzenetet, és **(opcionálisan) vitára hívja a csoportokat**. Ezt azelőtt kell megtenni, mielőtt a csoportok megosztanák üzeneteiket.

A tanár először kérje meg a diákokat, hogy az elolvasás után gyorsan gondolkodjanak el: Mennyire megoldható ez a probléma? Tegyük fel, hogy ön egy fejlődő ország egészségügyi tisztviselője. Mit tennének holnap, hogy elkezdjétek megmenteni a gyerekeket?

A tanár ezután említse meg, hogy ez a szöveg egy olyan nemzetközi szervezet honlapján jelenik meg, amely ezzel a kérdéssel foglalkozik (PSI, egy nonprofit csoport, amely a fejlődő világ egészségügyi problémáival foglalkozik). A szöveg minden bizonnyal olyan nyelven íródott, amely **hitelességet** teremt, mivel sok tudományos nyelvezet és kifejtés található benne. Ha azonban a probléma túl bonyolultnak hangzik, az elriaszthatja az embereket attól, hogy megpróbálják megoldani (vagy egyáltalán érdekli őket).

HARMADIK LÉPÉS: A tanár kérjen meg minden csoportot, hogy körülbelül egy percig beszéljenek a saját megoldásaikról. Gratuláljon minden csoportnak az erőfeszítéseikhez, majd hangsúlyozza, hogy nincs ***helyes*** válasz, csak jó próbálkozások. A tanulók gyakorolják a konkrétabb kommunikációt.

Ezt követően a tanár mondja el a diákoknak, hogy az UNICEF egyik legtekintélyesebb korábbi igazgatójának, James Grantnek az üzenetét fogja megosztani ugyanerről a témáról.

NEGYEDIK LÉPÉS: A tanár most mutassa be, hogyan magyarázza el Grant úr ugyanezt az üzenetet.

Grant mindig egy csomaggal utazott, amely egy teáskanál sót és nyolc teáskanál cukrot tartalmazott - ez az orális rehidrációs terápia (ORT) összetevői, ha egy liter vízzel összekeverjük. Amikor fejlődő országok miniszterelnökeivel találkozott, elővette a só- és cukorcsomagot, és azt mondta: "Tudják, hogy ez kevesebbe kerül, mint egy csésze tea, és több százezer gyermek életét mentheti meg az önök országában?"

A drámai hatás kedvéért a tanárnak az óra kezdete előtt be kell mutatnia az általa előkészített só- és cukorcsomagokat.

Ezt követően a tanár **ismét tegye fel ugyanazt a kérdést**, mint korábban: gyorsan gondolkodjatok: mennyire megoldható ez a probléma? Mit fogtok tenni holnap, hogy elkezdjétek megmenteni ezeknek a gyerekeknek az életét?

A TEVÉKENYSÉG REFLEKTÁLÁSA/ELBESZÉLGETÉS:

Végezetül a tanár foglalja össze a tevékenységet azzal, hogy felvázolja Grant üzenetének fontos tanulságát. Gyertek az asztalhoz, segítsek nektek, hogy a tudásokat kamatoztatni tudjátok. Lehet, hogy már ötleteltek azon, hogyan lehetne só/cukorcsomagokat eljuttatni az iskolákba. Talán reklámkampányokon gondolkodtok, hogy megtanítsátok az anyákat a só és a cukor helyes arányára.

Grant nyilvánvalóan mestere annak, hogy az ötleteket megragadhatóvá tegye. Konkrét kelléket hoz, és figyelemfelkeltő, szokatlan magyarázattal indít: Ez a csomag kevesebbe kerül, mint egy csésze tea, de valódi hatása lehet. A miniszterelnökök azzal töltik az idejüket, hogy bonyolult, összetett társadalmi problémákon gondolkodnak - infrastruktúra építése, kórházak építése, egészséges környezet fenntartása -, és egyszer csak itt van egy zacskó só és cukor, amely több százezer gyereket menthet meg.

TANÁRI MEGJEGYZÉS: Ezt a feladatot nem szabad házi feladatként használni, mivel a tanulási haszna akkor a legnagyobb, ha a tanulók azonnali visszajelzést kapnak. Továbbá a tanulóknak biztonságos, szórakoztató kihívásként kell bemutatni, nem pedig feladatként. Ennek a leckének a figyelmen kívül hagyása megváltoztatja a történet szórakoztató csattanóját, és ehelyett a tanulóknak a javasolt megoldásuk elégtelenségét mutatja meg - ami negatív hatással lesz a tanulási eredményre.

Ebben a szakaszban a tanárnak záró megjegyzést kell tennie a leckéhez: A hatékony kommunikációról megtanulható sok dolog közül talán a konkrétságot a legkönnyebb elsajátítani. Talán ez a leghatékonyabb módja annak is, hogy azonnal javítsunk a kommunikációnkon.

Egyszerűnek lenni - megtalálni a lényegi üzenetünket - meglehetősen nehéz. Minden bizonnyal megéri az erőfeszítést, de ne tegyünk úgy, mintha könnyű lenne.

Ötleteink váratlan módon történő megfogalmazása meglehetősen sok erőfeszítést és alkalmazott kreativitást igényel. De konkrétan lenni nem nehéz, és nem igényel nagy erőfeszítést. Az akadályt egyszerűen a feledékenység jelenti - elfelejtjük, hogy absztrakt beszédbe csúszunk. Elfelejtjük, hogy mások nem tudják, amit mi tudunk. Mi vagyunk a tanárok, akik túlságosan el vagyunk telve magunkkal és a tudásunkkal ahhoz, hogy ne feledkezzünk meg a kezdő diákról, aki naiv kíváncsiságával és a konkrét és kézzelfogható információk iránti ízlésével van tele.

KÖVETKEZTETÉS ÉS FELADATOK:

A tanár dönthet úgy, hogy olvasmányt ad erről, vagy házi feladatot ad, amelyben a tanulóknak azt az utasítást kell adni, hogy egy másik példából készítsenek egy "ragadós", magával ragadó üzenetet. Továbbá a tanároknak fontolóra kell venniük, hogy **arra ösztönözzék a diákokat, hogy alkalmazzák ezt a leckét**, amikor írásbeli vagy szóbeli prezentációkat tartanak, hogy ezt a készséget gyakorolják a diákok körében.

Tippek az oktató számára

Melyek azok a legfontosabb dolgok, amelyekre figyelni kell ennek a leckének a megtartásakor, hogy sikeres legyen?

Azokban a helyzetekben, amikor a diszkriminációról szóló vita érintheti az aktuális politikai ügyeket, a tanár **kerülje a politikai kommentárokat**, ehelyett mutasson rá, hogy a lecke a kommunikációról és az üzenetközvetítés konkrétságáról szól, nem pedig az esettanulmányok tartalmáról.

A tanárnak őszintén és készségesen el kell ismernie azt is, hogy a tanárok maguk sem mindig követik ezeket az utasításokat, ha az osztály erre felszólítja őket - a kommunikáció mindig nehéz, és ritkán látunk tökéletes mesélőket és előadókat (Hollywoodon és az irodalmi művészeteken kívül).

A NYELVTANULÓK, A NEHEZEBBEN OLVASÓK ÉS A SAJÁTOS IGÉNYŰ TANULÓK SZÁMÁRA NYÚJTOTT KÖNNYÍTÉSEK

A tanárnak ügyelnie kell arra, hogy a kevésbé beszédkész diákokat is bevonja a beszélgetésekbe, és figyelmet kell fordítania azokra a diákokra, akik jellemzően nem hallatják magukat. Ebben a témakörben, jobban, mint más témakörökben, nagyon valószínű, hogy a kevésbé szókimondó diákok jobb megoldásokkal fognak előállni a leckében felvázolt kommunikációs kihívásokra.

Mivel ez egy strukturálatlan tevékenység, a tanárnak figyelnie kell arra, hogy a kevésbé szókimondó diákokat is ösztönözze a beszélgetésben való részvételre.

ÉRTÉKELÉSEK (FORMATÍV ÉS SZUMMATÍV)

A tanár körbejárja az osztálytermet, miközben megkönnyíti a tevékenységet, és moderálja az azt követő megbeszéléseket, és így értékeli a tanulók fejlődését. A tanár a javított üzenetekről szóló csoportos prezentációk tartalmát felhasználhatja annak értékelésére, hogy a tanulók milyen szinten fogták fel a végső koncepciót.

INTERKULTURÁLIS MEGFONTOLÁSOK

Ez a tevékenység egy nyílt beszélgetés, ezért különböző aktuális kérdésekről szóló aktuális vitához vezethet. A tanárnak különösen a diszkriminációról szóló esettanulmányt kell figyelembe vennie, és előre átgondolnia, hogy szükség van-e a vitaindító szöveg adaptálására, hogy jobban megfeleljen a tanulási céloknak. Javasoljuk, hogy a **diszkrimináció témájának politikai megvitatását kerüljük ebben az órában**, mivel a téma a kommunikáció.

Különösen fontos, hogy a tanár közbelépjen, ha a megbízható forrásokról folytatott vita egyes tanulók és/vagy sajátos nemzeti, családi, szexuális vagy egyéb identitásuk ellen fordul, hogy civilizált és nyílt vitát folytathassunk. Megfontolandó, hogy ezt a leckét olyan országokban tartsuk meg, ahol a közelmúltban hirtelen változások történtek a médiavilágban, vagy ahol aktív autoriter rezsimek uralkodnak.

VÉGSŐ PROJEKTJELENTÉS A TEVÉKENYSÉGEKRŐL

A LECKE LÉTREHOZÁSA

Az ebben a dokumentumban bemutatott leckéket a 2020 augusztusa és 2021 januárja közötti időszakban hozta létre az Ustvarjalnik mentorcsapata, Matija Goljar, MA vezető tantervfejlesztő vezetésével, amelyben Luka Podlipnik, Aljaž Osetič és Marko Vrdoljak kutatók is részt vettek.

A leckék témáit a projektpartnerek és a résztvevő iskolák képviselői javasolták. Öt tanítási témát javasoltak, amelyek különböző transzverzális készségeken alapulnak, amelyek fontosak a diákok sikeréhez a 21. században. Ezek az informatikai készségek, a kommunikáció, a műveltség, a kritikus gondolkodás és a konkrét téma voltak, amelyet úgy értelmeztek, hogy lehetőséget adjon az adatkutatás, az adatgyűjtés és az adatbemutatás készségének tanítására. Az utolsó tanítási témát a szerzők, Ustvarjalnik, a prezentációkban a konkrétság témakörében javasolták. Az e témákról szóló döntés a projekt 2020-ban Gödöllőn tartott első találkozásán véglegesült.

Az összes leckét 2021 márciusában mutattuk be a projektpartnereknek, akik kérték őket, és jóváhagyásuk után összegyűjtöttük őket egy tanári segédanyagcsomagban, amelyet minden iskolának bemutatunk.

A leckék úgy készültek, hogy széles körben felhasználhatók legyenek különböző osztályokban, és keretet nyújtsanak a könnyű adaptációhoz, hogy a tanárok és a szélesebb oktatási közösség is hasznos hozzájárulásként találhassa meg őket a munkájához. Az itt bemutatott tanári kézikönyvvel együtt javaslatot tesznek a partneriskolákban folyó tanítás javítására, és remélhetőleg hozzájárulnak az európai oktatás fejlesztéséhez.

Az itt bemutatott óravázlatokban javasolt valamennyi módszert az Ustvarjalnik mentorcsoport tesztelte, mielőtt a tantervbe beépítették volna. A tesztelésre a 2020 októbere és decembere közötti időszakban került sor.

A leckéket összeállító csapat a Covid19 világjárvány miatti jelentős nehézségek és korlátozások ellenére fejezte be ezt a projektet. Ez a helyzet megakadályozta a csapatot abban, hogy annyi gyakorlati tesztet végezzen a leckékkal, amennyit szerettek volna, valamint jelentősen lelassította az alkotócsapat együttműködését. Emiatt a leckék elkészítése sokkal hosszabb ideig tartott, mint ahogyan azt eredetileg tervezték.

TANÁRKÉPZÉS

A tanárok képzését először személyesen az Ustvarjalnik székhelyén, a szlovéniai Ljubljanában tervezték megtartani. Sajnos a Covid19 világjárvány miatt ez nem valósulhatott meg.

A projektpartnerek először úgy döntöttek, hogy a lehető legjobban elhalasztják ezt a tevékenységet, hogy minden leckét személyesen tudjanak bemutatni, végül azonban úgy döntöttek, hogy a képzést virtuálisan tartják meg. A képzésre 2021. április 20-án és 21-én került sor a Zoom-on, és az összes résztvevő iskola tanárai részt vettek rajta.

A képzés két napra elosztva összesen 6 órán át tartott, és az Ustvarjalnik tantervezője, Matija Goljar, MA moderálta. A képzés előkészítésekor három célt fogalmaztak meg: (1) a létrehozott leckék bemutatása, (2) annak bemutatása, hogy ezek a leckék hogyan adaptálhatók különböző környezetben, hogy széles körben alkalmazhatóak legyenek, valamint (3) az innovatív tanítási módszerek széles körű áttekintése, hogy a tanárok motiváltak és képesek legyenek saját tanítási módszereik kialakítására.

A képzés célja és áttekintése, ahogyan azt a résztvevő tanároknak bemutatták

Ennek a tanulási tevékenységnek a célja, hogy (1) megmutassa a tanároknak, hogyan javítható a tanulók elkötelezettsége az osztályteremben az innovatív tartalmak elméleti és gyakorlati alkalmazásával, (2) konkrét példákat adjon a tanároknak az erőteljes tanítási tartalmakra, (3) megmutassa a tanároknak, milyen folyamatot kell követniük ahhoz, hogy meglévő óraterveiket elkötelező tartalmak hozzáadásával javítsák, (4) gondolati és cselekvési keretet adjon a jövőbeli órák kidolgozásához, és (5) a tanárok számára néhány konkrét órát mutasson be, amelyeket a projekt keretében készítettek el számukra. **A képzés végére a résztvevők képessé válnak arra, hogy a megszokott tanítási stílusukat a tanulók figyelmét megragadó történetmesélés és dinamikus tartalmi elemek alkalmazásával átalakítsák - ezáltal javítva tanításuk hatékonyságát.**

A képzés napirendje, ahogyan azt a résztvevő tanároknak bemutatták

A képzésre online, digitális platformon (Zoom stb.) keresztül kerül sor áprilisban, a projektvezető (Ilmiofuturo) által javasolt időpontban, és az Ustvarjalnik facilitációs csoportja fogja lebonyolítani. A képzés időtartama 6 óra lesz, két napra elosztva, amely elméleti órákból és a résztvevők gyakorlati munkájából áll, a facilitátor vezetésével. A képzés során a résztvevők elméleti áttekintést kapnak az innovatív tartalmak tanításban való felhasználásáról, valamint a tanárok által a tanórákon felhasználható gyakorlati órákból válogathatnak

azonnal. Ezeket a tanulságokat a FLICREATE projekt keretében az Ustvarjalnik készítette el a projekt egyik tevékenységéként.

ELSŐ NAP – 2021.04.20.

#	IDŐ	LEÍRÁS	MÓDSZER
1	16.00 – 16.15	<p>Megnyitó megjegyzések és a képzés napirendjének vázlata</p> <p>A facilitátor bemutatja a célokat a képzésről, és és áttekintést ad a napirendről.</p> <p>A projekt nyitóbeszédét a projektvezető mondja el.</p>	Megjegyzések
2	16.15 – 17.00	<p>A producer szemszögéből vs. a tanár szemszögéből a tartalomról</p> <p>A résztvevőknek megmutatjuk, hogyan választja ki egy televíziós producer a vonzó tartalmakat, és bemutatunk néhány trükköt, amelyekkel a tartalom vonzóbbá tehető. Ezt egy megbeszélés zárja majd, hogy ezek a megközelítések hogyan használhatóak a tanteremben.</p>	Előadás
3	17.15 – 18.00	<p>A FLICREATE programban létrehozott órák áttekintése.</p> <p>A résztvevők 5 óravázlatot kapnak a korábban tárgyalt megközelítések felhasználásával készített konkrét órákhoz, valamint utasításokat és bemutatókat arra vonatkozóan, hogyan használhatják azokat azonnal az osztályban.</p>	Esettanulmányok
4	18.00 – 18.30	<p>Hogyan találjunk vonzó tartalmakat az interneten?</p> <p>A moderátor egy 5 lépésből álló folyamatot mutat be arra vonatkozóan, hogyan találjunk vonzó online tartalmakat, és hogyan adaptáljuk és használjuk azokat az osztályteremben. A résztvevőket tájékoztatjuk arról, hogyan válasszák ki az optimális tartalmat, és hogyan adaptálják azt az osztályteremben. Emellett a résztvevők néhány konkrét eszközt és példát is kapnak, amelyek kiindulópontként szolgálhatnak számukra a tartalom előkészítéséhez.</p>	Instrukciók

MÁSODIK NAP – 2021.04.21.

5	16.00 – 17.00	A résztvevők egyéni munkája	Gyakorlati munka
		<p>A résztvevők feladata az lesz, hogy a korábban tárgyalt módszerek és megközelítések felhasználásával találjanak és hozzanak létre egy egyszerű leckét vagy tanulási tevékenységet saját osztálytermükben és tantárgyukban. A résztvevőknek lesz idejük arra, hogy a javasolt eszközöket használják, és saját maguk keressenek online tartalmakat, és bemutassák, hogyan lehetne a jelenlegi óráikat még vonzóbbá tenni.</p>	Előadások a csoport előtt
			Megjegyzések és kérdések és válaszok
6	17.00 – 18.45	A résztvevők munkájának bemutatása	
		<p>A résztvevők bemutatják az új órájuk vázlatát, és a moderátor visszajelzést ad a munkájukról.</p>	
7	18.45 – 19.00	A szeminárium lezárása és záróbeszélgetés	
		<p>A képzés végén lesz idő a kérdésekre és válaszokra, valamint néhány záró megjegyzésre arról, hogy hogyan lehet ezt a tartalmat felhasználni a tanítási folyamat javítására.</p>	

ustvarjalnik

pospeševalnik mladinskega podjetništva

A projektpartnereken keresztül összesen 31 tanár jelentkezett a képzésre. Közülük 21-en vettek részt a tevékenység időtartama alatt.

FLI CREATE (FLipped CREative Awareness Teaching) Stratégiai partnerségi program Erasmus+ - Field Education – KA2 Develop of innovation scheme-

A projekt száma 2019-1-IT02-KA201- 063149

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Az Európai Bizottság által e kiadvány elkészítéséhez nyújtott támogatás nem jelenti a tartalom jóváhagyását, amely kizárólag a szerzők véleményét tükrözi, és a Bizottság nem tehető felelőssé a benne foglalt információk bármilyen felhasználásáért.